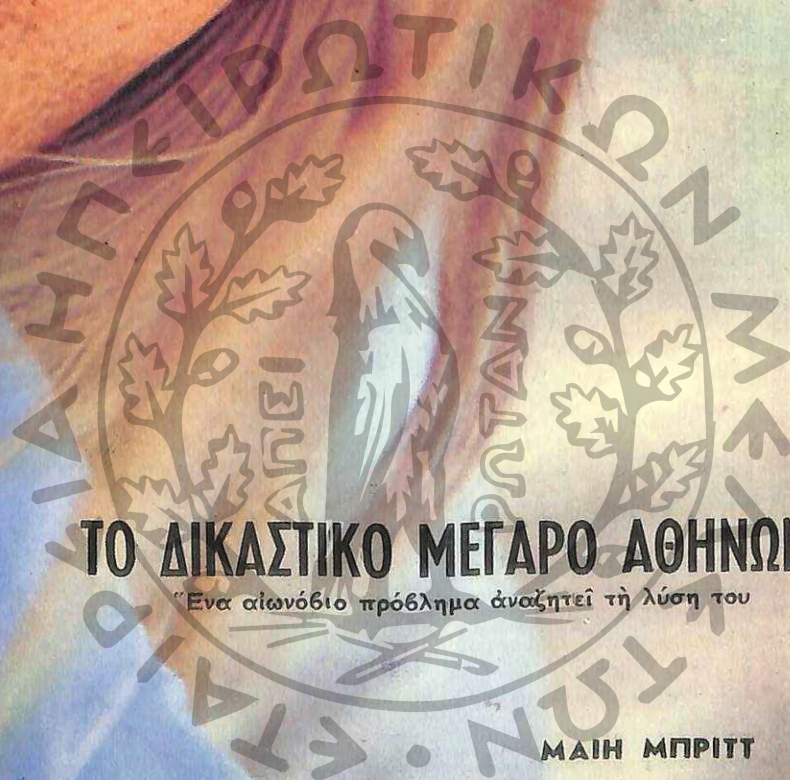

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

EIKONEX

ΑΡ. 223 29 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΜΕΓΑΡΟ ΑΘΗΝΩΝ

Ένα αιώνόβιο πρόβλημα ανάζητεί τη λύση του

ΜΑΙΗ ΜΠΡΙΤΤ

«Η ΕΘΝΙΚΗ»

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΕΤΕΙ 1891

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 6, ΤΗΛ. 30-691

ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

ΠΥΡΟΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΖΩΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ-ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ & ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 223 ΔΡΑΧ. 5
ΕΤΟΣ Ε' 29 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1960

*Εκδόσεις: ΕΛΚΗΝ *Ελένη Γ. Βλάχου—Η. Γ. *Ηλιόπουλος
Διευθυντής: Κων. Κ. Ψύχας (Μονής Πετράκη αριθ. 8, *Αθήναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (*Αλδου Μανουτίου 18 *Αθήναι)

Γραφείο:
Συντάξεως, Γωκράτους 57, *Αθήναι, Τηλεφ. 527-081
*Εκδόσεως, Βουλιαγμένης 352, *Αθήναι, Τηλεφ. 971-685

Συνδρομή:
*Εσωτερικού, εξάμηνος δραχ. 130. *Ετησία δραχ. 260.
*Εξωτερικού, εξάμηνος δολλάρ. 7. *Ετησία δολλάρ. 14.

*Αεροπορική αποστολή κατόπιν συγγραφέως—Διαφημίσεις κατά συμφωνία.
*Απαγορεύεται η αναδημοσίευση άρθρων και εικόνων του περιοδικού χωρίς την άδεια των συγγραφέων και των εκδοτών—Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται—Τηλεγραφική Διεύθυνσις: ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

*ΕΛΚΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένων Δρ. 400.000)

*Από το Παρίσι

Είναι πολύς καιρός που ήθελα να σας γράψω, αγαπητά «Εικόνες». Να σας εξηγήσω γιατί. *Όταν πέρασα φέτος τις εξετάσεις μου (δχι απόλυτες, φέτος μόνο έλπιζω!) ή μητέρα μου μου πρότεινε για δώρο μιά συνδρομή στις «Εικόνες». Τις ήξερα πολύ λίγο και είπαμε να τις γνωρίσω πρώτα καλύτερα φωνίζοντας τις στο μεγάλο περίπτερο κοντά στην *Όπερα. (Ξέρετε το Παρίσι; *Εγώ την *Αθήνα την θυμάμαι πολύ καλά). Αυτό έγινε, και τώρα σας συνήθισα, και αφού γράφετε πώς αεροπορική αποστολή μπορεί να γίνει εκατόπιν συγγραφέως, σας γράφω να συνεννοηθούμε! Γράφω άσχημα ελληνικά (έγκαταστάθηκα εδώ σαν ήμουνα δέκα χρονών), όπως βλέπετε, αλλά είμαι λίγο φλύαρη και αυτές τις μέρες που με τις διακοπές έχω άρετο καιρό, μιά *Έπιασα το στυλό ή μάλλον το Bic, μου κάνει όρεξη να μην το αφήσω άμεσως! Και φαντασθήτε να με δημοσιεύετε!

Λοιπόν, αυτό που μάς απασχολεί είναι τώρα εδώ είναι το καινούργιο φράγκο! Το «δαρύ»! Και βλέπετε ειδήσεις και άρθρα με τίτλους όπως αίφνης: «*Η τύχη του νέου φράγκου!», ενώ στην *Ελλάδα, φαίνεται, τα τρία μηδενικά (έδώ τώρα δύο μόνο) εξαφανίστηκαν χωρίς καμιά δυσκολία! Γιατί έδω διαφορετικά; Δεν ξέρω, αλλά ως πούμε, ή εισόδος σε κάποιο Δημοτικό Πάρκο ήταν 20 φράγκα, θα έπρεπε τώρα 20 λεπτά. *Ε! λοιπόν, την έβαλαν την εισόδο 50 λεπτά! Δεν είναι άδικο; Είδα μιά είδηση που μπορεί να σας ενδιαφέρει, γιατί πρόκειται για την Μίς Φράνς 1960. *Ένας κύριος, λοιπόν, Π. ντε Λαννυριέν, Μίς Φράνς του 1960, είναι μόνο πολύ μακρινή συγγενής με τον στρατηγό ντε Λαννυριέν! Δεν είναι περιεργό; Δεν θα ήταν πολύ πιο φυσικό να ξεκαθάριζε τη

θέση της ή Μίς Φράνς απέναντι του στρατηγού; Τι λέτε;

Δεν είναι όμως τρομερή αυτή ή δηλητηρίαση δέκα χιλιάδων ανθρώπων στο Μαρόκο, που τους έκανε παραλυτικούς; Δεν νομίζετε, πώς θα τους άξιζε — δηλαδή, θέλω να πω, σ' αυτούς που είχαν νοθεύσει το λάδι και προκάλεσαν την παράλυση — να ξαναζωντανεύει ή *Ιερά *Εξέταση και να τους καίγανε; Να τους ζεμάτιζαν με το λάδι τους; Με βρίσκετε υπερβολική;

Και κάτι άλλο, προσωπικό μου αυτό: *Έχει αρχίσει ν' αποδίδει φαίνεται το ρομπότ που συγγραφέι μουσική *Έχει κατασκευάσει δχι ακόμη συμφωνία, αλλά κουαρτέτο δλόκληρο, που βαστάει μισή ώρα! Νομίζω πώς μπορώ πιά ν' αφήσω το πιάνο. Τι να το κάνω! *Η μητέρα μου δεν συμφωνεί!

*Έχομε θαυμάσιο καιρό, λίγο σκοτεινό, αλλά με σπάνιες βροχές και γυρίζω και σκέπτομαι πώς θα μπορούσα να σας γράφω τακτικά αν «συνεννοηθούμε»! όπως τόσο θα ήθελα!

Δεχθήτε σας παρακαλώ τους χαιρετισμούς μου και τα σεβάσματά μου. (*Τπογράφω με το σχολικό μου ψευδώνυμο).

ΧΡΤΣΗ-Σ

Παρίσι, 7 *Ιανουαρίου

Σημ. «Εικόνες». Διαφώτισαν μερικά δημογραφικά λάθη και φραστικές ανωμαλίες. *Απαντήσαμε.

*Ανελεύθερα

Δεν σας έρωτώ αν έχετε διάβασει — αυτό είναι αδύνατον — σας υποβάλλω όμως την ερώτηση αν έχετε μετρήσει τα βιβλία — ποιήματα, πεζογραφήματα, μυθιστορήματα, διηγήματα, δοκίμια ταξιδιωτικά κλπ. κλπ. κλπ. — που κυκλοφορούν κάθε χρόνο. Πρόκειται περί εκατοντάδων, πρόκειται περί χιλιάδων, μικρών, μεσαίων και μεγάλων εκδόσεων που δεν ανταποκρίνονται στον παραμικρό έλεγχο. Πρόκειται, στην συντριπτική τους πλειοψηφία, περί άνοσιουργημά-

Το
μάτι
είναι
μάτι λεπτό!

●Γι' αυτό πρώτα στον
γιατρό σας κι' ύστερα
σε μάς.

●Ειδικευμένο προσω-
πικό, σύγχρονα μέ-
σα και ενημερό-
της στις τελευταίες
εξελίξεις της όπτι-
κής, σας εξασφαλί-
ζουν το «μάξιμυμ»
της εξυπηρέτησεως.

●ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ ΑΠΛΑ -
ΔΙΠΛΕΣΤΙΑΚΑ -ΤΡΙΠΛΕ-
ΣΤΙΑΚΑ.

●ΣΚΕΛΕΤΟΙ ΚΑΘΕ
ΤΥΠΟΥ.

●ΤΑ ΑΟΡΑΤΑ ΓΥΑΛΙΑ
(κρύσταλλα κατ' έπα-
φήν).

●ΤΕΧΝΗΤΟΙ ΟΦΘΑΛ-
ΜΟΙ.

Κι' ό,τι άλλο χρειά-
ζεσθε για την απο-
κατάσταση της ό-
ράσεώς σας.

ΟΤΙ ΒΡΙΣΚΕΤΕ ΠΑΝΤΟΥ-ΚΙ ΟΤΙ ΠΟΥΘΕΝΑ ΑΛΛΟΥ

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ

ΟΜΟΝΟΙΑ - ΤΗΛ. 532.631-5

ΑΛΕΚΤΩΡ

9,2 Ποδων
Δρ. 14.900
μέ πολλές
Μην. Δόσεις

FRIGIDAIRE

ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ GENERAL MOTORS

Μοναδική εύκαιρία ν' αποκτήσετε
δίημερα ένα Frigidaire

Αποκλειστικοί Εισαγωγείς και Αντιπρόσωποι

ΠΑΝΤΑΖΙΔΗΣ - ΚΑΛΤΣΙΚΗΣ
ΣΤΑΔΙΟΥ 23 • ΤΗΛ. 27-855

PRODUITS DE BEAUTÉ

Schiaparelli

ROUGE A LEVRES

POUDRES

LAITS

LOTIONS

CRÈMES

TAXYΔΡΟΜΕΙΟ

των. Κ' εκεί, μέσα σ' αυτόν τον
ώκεανό του περιττού, χάνονται και
τά λίγα καλά, τὰ άξια λόγου.
Πρέπει, νομίζω, νά ληφθῇ κάποιο
μέτρο, νά θεσπισθοῦν κυρώσεις,
νά περιορισθῇ κάπως τὸ κακό, νά
σωθῇ ἡ λογοτεχνία, νά σωθῇ ἡ
ποίησις, νά σωθοῦν οἱ ἀναγνώστες.
Κ. Ν. ΚΟΝΤΟΣ

♦ Ζητάτε πράγματα άδύνατα. Καί άδι-
καιολόγητα. Καθένας μας, όλοι μας έ-
χουμε δικαίωμα νά διατυπώνουμε αὐτό πού
σκεπτόμαστε. Άλίμονο άν συνέβαινε τὸ
άντίθετο. Θά θέλατε νά διακινδυνεύατε
νά γράψετε μιάν έπιστολή γιά νά εκθέ-
σετε τίς άπόψεις σας γιά ένα θέμα καί νά
έχετε τὸν φόβο διι μπορεί νά σάς επιβλη-
θῇ πρόστιμο; "Η, χειρότερο, νά γράψετε
μιάν έπιστολή, — στίς "Εικόνες" π.χ. —
νά τὴν νομίζετε σάν άριστόνργμα σαφη-
νείας, λογικῆς, εύφυου διατύπωσης καί
ξαφνικά νά σάς έπεβάλλετο πρόστιμο ἐπὶ
εματαιογραφίας; Έπιτρέψτε μας νά άμφι-
βάλλουμε.

Αὐτοκινητικά

Εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 213 τεύχος
τῶν "Εικόνων" καί ὑπὸ τὸν τίτλον
"Γιατί τὸ αὐτοκίνητο εἶναι δυσ-
πρόσιτο στὴν Ἑλλάδα", ἐδημοσι-
εύθη καμπάνια, τὰ στοιχεῖα τῆς ὁ-
ποίας ἐδόθησαν ἐξ ὀλοκλήρου ἐκ
μέρους ἡμῶν. Πλὴν ὅμως, προφα-
νῶς ἐκ παραδρομῆς, δὲν ἀνεφέρ-
θη εἰς τὴν ἐν λόγω δημοσίευσιν
ἡ πηγὴ τῶν δημοσιευθέντων στοι-
χείων. Ένεκεν τούτου παρακαλοῦ-
μεν θερμοτάτα ὅπως εὐαρεστούμε-
νοι δημοσιεύσετε τὴν παρούσαν.

Β. Ι. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ

πρόεδρος "Πανελ. Ένώσεως Ἰ-
διοκτητῶν Αὐτοκινήτων Ι. Χ".
Τ. Γ.

Ἐπίσης παρακαλοῦμεν ὅπως δι-
ορθωθοῦν τὰ περὶ κλιμάκων καί
εἰδικῶν τέλους ὡς ἑξῆς: (1ον). Τὰ
αὐτοκίνητα Ντέ Κά Βέ καί Γολιάθ
ἀνήκουν εἰς τὴν πρώτην κλίμακα
τῶν 15.000 δραχμῶν τοῦ προσθέ-
του εἰδικοῦ τέλους καί οὐχὶ εἰς τὴν
δευτέραν κλίμακα τῶν 25.000 δρα-
χμῶν. Καί 2ον). Τὰ αὐτοκίνητα
Πακάρ ἀνήκουν εἰς τὴν τελευ-
ταίαν κλίμακα τῶν 75.000 δρα-
χμῶν καί οὐχὶ εἰς τὴν δευτέραν
τοιαύτην.

♦ Εὐχαριστῶς δημοσιεύουμε τὴν έπιστο-
λή σας. Σκοπὸς μας, ἐν πάσῃ περιπτώσει,
ὅπως ἄλλοστε καί δικὸς σας, ἦταν νά ἐν-
ημερωθοῦν οἱ αὐτοκινητισταί, πρῶτα πού
ἔγινε. Δημοσιεύουμε,
ἐπίσης, καί τίς ἐν ὁ-
στερογράφῳ διορθώσεις
τῶν πληροφοριῶν πού
εἴχατε τὴν καλοσύνη
νά μᾶς παραχωρήσετε.

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Η ΜΑΙΗ ΜΠΡΙΤΤ, ἡ
Σουηδέζα σιάρ, πὸν γνώ-
ρισε μεγάλη επιτυχία στὴν
νέα Έκδοση τοῦ "Γαλάζιου
ἀγγέλου", ὅπου κράτησε
τὸν ρόλο πὸν εἶχε ζωντα-
νέψει ἡ Μάρλεν Νιήτριχ.
(Φωτογραφία τοῦ ἐξωφύλ-
λου Len Sirmann Press).

ἡ ΤΑΙΝΙΑ
τῶν Ἑκδόσεων

...πού μᾶς ἔστειλαν

«ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙ-
σμοί», Χρ. Εὐελπίδης. Β' Έκδοση,
μέ προσθήκες καί ἀλλαγές. Βιβλιο-
πωλεῖον τῆς "Εστίας", Ἀθήνα.
Ἅ περιορισμένος χώρος, 308 σελί-
δες, δὲν ἐπιτρέπει νά δοθῇ τίποτε
περισσότερο ἀπὸ ένα συνοπτικὸ δι-
άγραμμα, μερικοὶ βασικοὶ καί εἰδο-
ποιοὶ χαρακτήρες, τοῦ πλατύτατου
βέματος. Αὐτός, ἄλλωστε, εἶναι καί
ὁ σκοπὸς τοῦ συγγραφέα: διδακτικὸς
καί κριτικὸς. Καί ἀπὸ αὐτὴ τὴν ἀπο-
ψη τὸ βιβλίο εἶναι χρησιμώτατο. Ἀ-
φοῦ ἐξετάσῃ τὸ πρόβλημα τί εἶναι
πολιτισμὸς, ὁ κ. Χρ. Ε. μᾶς «παρα-
σύρει» σὲ μιὰ γοργὴ ἐπισκόπηση τῶν
πρωτογόνων πολιτισμῶν, τῶν πολιτι-
σμῶν τῆς Ἀνατολῆς, τῆς Ἑλλάδος,
τῆς Ρώμης, τοῦ Βυζαντίου, τοῦ Με-
σαιῶνος, τῶν Ἰνδιῶν κ.ο.κ., γιά νά
καταλήξῃ στὸ σύγχρονό μας πολιτι-
σμὸ καί σ' ένα γενικώτερο συγκριτι-
κὸ παραλληλισμὸ τῶν διαφορῶν αὐ-
τῶν πολιτισμῶν.

«ΛΙΠΟΤΑΧΤΕΣ», ΓΙΑΝΝΗ ΘΕΟ-
δωράκη. Ποιήματα. «Δίφρος». Ἀθή-
να 1959.

Τριαντάένα ὀλιγόστιχα ποιήματα.
Μεταφέρουμε αὐτοῦσις τὸ ὑπ' ἀρ. 8,
ἀπὸ τὸ μέρος τῆς συλλογῆς πού ἐ-
πιγράφεται «Υδρεκέαλος». «Ὁ ἔμ-
πορος κύριος Μακάς — πέρασε ἀπ' τὴ
γειτονιά μας — ζητώντας ἀνδρώ-
πους γιά πλასιέ — καί ξαναγυρί-
σαμε στὸ καφεζαῖο». Πάντως ὑπάρ-
χει καί ἡ ἐξῆς εἰκόνα (Ποίημα Α').
«... τὴ νύχτα ἀπόλυτῃ γαλήνῃ —
στὰ κρεμαστήρια — σφαχτάρια —
τὰ ρούχα μας».

ΕΛΑΒΑΜΕ ΕΠΙΣΗΣ ΤΑ ΕΞΗΣ ΠΕ-
ριοδικά:

ΕΥΒΟΪ-ΚΟΣ ΛΟΓΟΣ, Μηνιαία Ἐπι-
θεώρηση κριτικῆς, μελέτης καί τέ-
χνης, Ὅργανο Εὐδοεῶν Λογοτεχνῶν,
Τεύχος 21 - 22 — Χαλκίδα, Νοέμβρης
- Δεκέμβρης 1959. — ΤΟ ΒΟΥΝΟ,
Διμηνιαία Ἐκδοσις τοῦ Ἑλληνικοῦ
Ὁρειβατικοῦ Συνδέσμου, Ἀθήναι,
ἀρ. 208, Μάιος - Ἰούνιος 1959 καί
ἀρ. 209, Ἰούλιος-Αὐγούστος 1959.
— ΝΟΜΙΚΟΝ ΒΗΜΑ, Δεκαπενθήμερος
Νομικὴ Ἐφημερίς, ἐκδομένη
ὑπὸ τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθ-
ηνῶν, Τεύχος 20, Ἀθήναι, 16 - 30
Νοεμβρίου 1959. — ΚΩΔΙΞ ΝΟΜΙ-
ΚΟΥ ΒΗΜΑΤΟΣ, Δεκαπενθήμερος
Δικαστικὴ Ἐφημερίς, ἐκδομένη ὑπὸ
τοῦ Δ.Σ.Α., Τεύχος 15, Ἀθήναι, 15
Δεκεμβρίου 1959. — ΣΑΛΠΙΣΜΑ
ΥΓΕΙΑΣ, Τριμηνιαία Ἐπιθεώρησης
Φυσιοθεραπείας, Χειροπρακτικῆς, Σα-
ντολότζι, ἀριθ. 16, Ἰούλ., Αὐγ.,
Σεπτ., Ὀκτ., Νοέμ. 1959. — Η
ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ, Δεκαπενθήμερος
Ἐπιθεώρησις, ἀριθ. 49 - 50, 15η
Δεκεμβρίου 1959. — ΑΜΥΜΩΝΗ,
Φύλλα Τέχνης στ' Ἀνάπλι, Τριμηνια-
ίον Λογοτεχνικὸν Περιοδικόν, ἀριθ. 7,
Φθινόπωρο 1959. — ΔΙΑΓΩΝΙΟΣ
1960, Ἐξάμηνο Λογοτεχνικὸν καί
Καλλιτεχνικὸν Περιοδικόν, Θεσσαλονί-
κη, Πρωτοχρονιά 1960. — ΔΙΕ-
ΘΝΗΣ ΖΩΗ, Δεκαπενθήμερη Σοσια-
λιστικὴ Ἐπιθεώρηση, ἀριθ. φύλλου
56, Ἀθήναι, 15 Δεκεμβρίου 1959.
— ΠΛΑΤΩΝ, Φυσιολατρικὸς, Μορ-
φατικὸς Ὀμιλος, Δελτίον Ἐκδρομι-
κῶν καί Πνευματικῶν Ἐκδηλώσεων,
Πειραιεύς, ἀριθ. φύλλου 19, Ἰαν.,
Φεβρ., Μάρτ. 1960. — Ο ΠΥΡΟΣΣ,
Περιοδικὸν ἐκδιδόμενον ὑπὸ τῶν μα-
θητῶν τοῦ Α' Προτύπου Γυμνασίου
Ἀρρένων Πειραιῶς, ἀριθ. φύλλου 10,
Πειραιεύς, Δεκέμβριος 1959.

ΚΟΙΤΑΞΤΕ ΤΗ ΔΙΑΦΟΡΑ
ΤΟ Tide ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠ' ΟΛΑ

Χωρίς νά τρίβετε, χωρίς νά κοπιάζετε σκληρά, έχετε τὴν πιὸ
πεντακάθαρη, μσοχομυρισμένη μπουγάδα.

Τὸ ξεχωριστὸ προτέρημα τοῦ TIDE εἶναι ὁ καταπληκτικὸς ἀφρός
του σὲ κρύο ἢ ζεστὸ νερό. Βουνὸ ἀπὸ πλούσιον ἀφρό, διαλύει
τὴς σκόνες, τὰ λίπη καί κάθε βρωμιά καί τὰ παρσύρει στὸ
ξέβγαλμα.

Ἀγοράστε σήμερα TIDE γιά τὴ μπουγάδα σας.

Κάτασπρα ρούχα-ζωντανέμένα χρώματα καί πάντα μαλακά χέρια!
Μὲ τὸ TIDE τὰ ρούχα κρατᾶνε περισσότερο, γιὰτὶ τὰ πλένει
χωρὶς φθορά.

Λίγο TIDE σᾶς δίνει πλούσιο καί παχύ ἀφρό

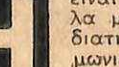
ΤΟ TIDE ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠ' ΟΛΑ

ὅλη γέγρα ταῶν δαυμάλων

Καί τὸ καρναβάλι ποὺ ἔρχεται μᾶς φέρνει μὴ ξεχωριστὰ χαρούμενη εἰδηση. Ἀπὸ τὴν 1η Φεβρουαρίου ἀρχίζει ἡ ἐποχὴ τῶν ἐκπτώσεων. Ἔτσι ὅλες μᾶς οἱ ἐπιθυμίες μποροῦν τώρα νὰ πραγματοποιηθοῦν μὲ πολὺ μικρότερο χρηματικὸ ποσό. Ἐχίστε ἀγαπήσει μὴ δωρὸν τσάντα; Σᾶς ἄρεσε μὴ δερματίνη παριζιάνικη ζακέτα; Θὰ βέλατε ν' ἀποκτήσετε ἓνα αἰθέριο νταντελλένιο νικιτό; Τώρα μπορεῖτε μὲ τὰ χρήματα τοῦ ἐνὸς νὰ πάρετε σχεδὸν δύο ἀπὸ τὰ ὡ-

ρια μᾶς παρουσιάζει μόνον ἡ Σκι-
απαρέλλι, μιὰ πραγματικὰ κατα-
πληκτικὴ τῆς δημιοργία. Τὸ «Ζο-
λμαϊν», ποὺ ἔχει τὴν ἱκανότητα νὰ
προσδίδῃ μέσα σὲ μερικές ἡμέρες
μιὰ θελοῦσιν γοητεία στὴν ἐπι-
δερμίδα τῶν χειρῶν. Ὅσο καὶ ἂν
εἶναι κατεστραμμένα, σὲ μερικές
ἐβδομάδες θὰ ξαναπαρῶν τὴν ἀ-
παλλοττῆ καὶ τὴν φρεσκάδα ἐνὸς
ἀνοιξιάτικου λουλουδιοῦ. Μὲ τὴν
«Ζολμαϊν», λοιπὸν, ποὺ πρέπει νὰ
τὴν χρησιμοποιεῖτε πρῶτὰ καὶ βρά-
δυ, θὰ δώσετε στὸ δερμα τῶν χει-
ρῶν σας μιὰ ἀλόγουκην θελοῦσιν
ἀφῆ, γωμάτῃ ὑγείας καὶ νεανικότη-
τα.

Αντασθαλκείτε ποτε ὅτι τοῦ ὑπουργεῖο τῶν Οἰκονομικῶν μποροῦσε νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν διαμονὴν δῶρων; Ὅσο παράξενο κι ἂν σὰς φαίνεται, ἡ Τρικόζα ἔλαβε πρὸ ἡμερῶν ἕνα ἔγγραφο τοῦ ὑπουργείου, ποὺ τὴν πληροφοροῦν πᾶς, ἂν θέλῃ νὰ εἶναι ἐν τάξει μετὰ τὴς διατάξεις σὺν σχετικῷ νόμῳ, πρέπει νὰ ματαιώσῃ τὴν διενέργειαν τοῦ διαγωνισμοῦ τῆς. Ὅπως εἶναι γνωστὸ, ἡ Τρικόζα, τῆς στοὰς τῆς δοῦ Ἑρμοῦ 6 στὴν Ἀθήνα καὶ Μητροπόλεως 51 (Γωνία Γ.Κ.Νηλ) στὴ Θεσσαλονίκη, ἐπρόκειτο νὰ προσφέρῃ σὲ κάθε ἀγοραστὴ ἑνὸς εἰδους τῆς τὴν εὐκαρία νὰ συμμαθεύσῃ στὴν κληροσύνη ἑνὸς μεγάλου ἀριθμοῦ δῶρων, μετὰ τὸ λαχρὸν ἕνα ἀεροπορικὸ ταξίδι μετὰ ἐπιστροφῇ, σ' ἕνα ἀπὸ τὰ τουριστικὰ κέντρα τῆς πατρίδος μας. Σκέφθηκε πῶς ἡ ἰδέα τῆς αὐτῆς, τὴν ὁποία ἄλλωστε εἶχε πραγματοποιήσει καὶ πέρυσιν, θὰ ἔδινε ἰδιαιτέρη χαρὰ στὶς πελάτισσες, ποὺ προτιμοῦν τὸ ἀθηναϊκὸ αὐτὸ πλεκτομάγαζο. Ἄλλα τὸ ὑπουργεῖο Οἰκονομικῶν ἐξαιε διαφορετικὴ γνώμη. Παραδέξῃ τοῦ κειμένου τῆς ἀνακοινώσεως, ποὺ γράφει τὰ ἑξῆς: «Υἱὸ τὴν μορφήν διαφημίσεων προϊόντων κλπ. δημοσιεύονται εἰς τὸν τύπον προγραμμάτων διαμονῆς δῶρων παρεχομένων, διὰ κληρώσεως ἡ διὰ παρεμφερῶς τρόπον, εἰς τοὺς ἀγοραστὰς τῶν διαφημιζομένων προϊόντων κλπ. Ἐπειδὴ ἡ τοιαύτῃ διαμονὴ δῶρων ἀποτελεῖ λαχεῖον ἀπηνευρευμένον ὑπὸ τοῦ νόμου περὶ λαχείων, οἱ δὲ διενεργοῦντες τοῦτο ὡς καὶ οἱ διενε-

ομορφιά των χεριών
 είναι κάτι που δυσκο-
 λια μπορεί κανείς να
 διατηρήσει τους χει-
 μωνιάτικους μήνες.
 Το κρύο, δ' άραρας
 και οι απότομες άλ-
 λαγές του καιρού δ-
 τηρεάζουν καταστροφικά τα χέρια
 και τα κάνουν να σκάνε και να
 κοκκινίζουν. Και πολλές γυναίκες
 πιστεύουν πως σέ μια τέτια πρ-
 τωση, ή απλή επάλειψη μιάς κρέ-
 μας είναι άρκητή γιά να τους εο-
 νιάσουν ή χονιμένη τους θια-
 ρών. Κάνουν όμως πολύ μεγάλο
 λάθος. Γιάτί ή κάθε κρέμα δέν έ-
 χει ήν ιδιότητα να ελσώρη ή τους
 πόρους του δέρματος των χεριών
 και να εξουστέρωνή ής θαλας
 συνέπειες του κρύου. Γιά τά χέ-

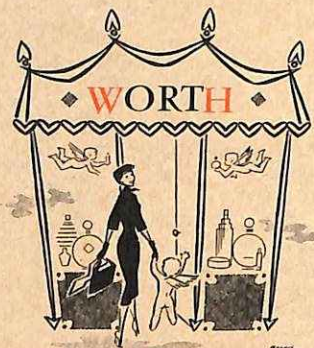
τα αποτελέσματα των απαγορευ-
 μένων λαχείων τιμωρούνται δι' αυ-
 στέρων ποινών, φέρονες είς γνώσι-
 των ένδιαφερομένων επιτηρήσεων
 τα άνωτέρω, ίνα ματαιώσωσι τυχόν
 μελετημένους διανοάς δώρων, αί-
 τινες έμπύτιον εις τάς απαγορευ-
 τικάς διατάξεις του νόμου, διότι
 άλλως θα ένεργήσθι ποινική δίωξις
 κατά των παραβατών. Έπειτα α-
 πό αύτήν ήν άνακοίνωση, φυσικά,
 ή Τρίκαλα είναι υπαχρεωμένη να
 συμμορφωθή με τίς απόσεις του ε-
 ποιουργείου και πρός μεγάλη ής λύ-
 πη να ματαιώση τον διαγωνισμό.
 Δέν είναι, πραγματικά, εύχρηστο
 να άναίρη κανείς μία υπόσχεση,
 που έχει δώσει σέ φίλους. Λυτά-
 μαι, λοιπόν, κ' έγω πολύ που, μα-
 ζύ με ήν Τρίκαλα, σάς υπόσχεθη-
 κα τόσα δώρα, χωρίς φυσικά να
 ξέρω πώς παράγουν απαγορευτι-

κές διατάξεις. Πάντως, όπως μου έπαιον οι διευθύνοντες το έλεκτο αυτό ασηπτικό πλεκτομάζαρο, έχουν αναθέσει στο νομικό τμήμα της Τρικόλας να εξαντλήσει κάθε νόμιμο μέσο για την επίλυση του ζητήματος, σύμφωνα με την επιθυμία όλων σας.

Έτσι υπάρχει έλπις, αν και τίποτε δεν είναι σίγουρο, να επιτραπεί τελικά στην Τρικόλα να διανειμηθεί πλούσια δώρα, που είχε υποσχεθεί στις φίλες της.

Η προσμονή μιας κοπέ-
λας για τον αγαπη-
μένο της έχει όλη
τη θελκτικότητα μιας
έρωτευμένης καρδιάς
που στέκεται έκστα-
τική μπροστά στο με-
γαλειό του έρωτα.

Και την κοπέλα αυτή την αντίκρι-
σε κάποια μέρα, με ζωγραφισμέ-
νη στο πρόσωπό της την προσμο-
νή, που διαδχέχτηκε αρότερα ό έν-
θουσιασμός του έρχομολού του αγα-
πημένου της, ό περίφημος Γάλλος
άρωματοποιός Γουάρντ, που τά χει-
λη του φυθούσαν αούδωρητα όω
λέξεις: «Je Reviens». Δωό έέέελαν να
λίγην καιρό αρότερα έέέέελαν να

φέρουν τη χαρά σ' εκατομμύρια γυναικείες. Γιατί ο Worth ανέφθηκε πώς το πιο χαρακτηριστικό γνώρισμα της θηλυκότητας είναι η προσμονή του έρωτος και ο έρχομός του. Έτσι δημιούργησε ένα από τα ωραιότερα αρώματα του κόσμου: το «Zè rebien»... Ένα άρωμα που μοιάζει σ' ανθεήνη άκτινα άγάπης και γοητείας. Και σ'άν συμπληρωμαζεί της θηλυκότητας, ο Worth προσφέρει την υπέροχη αθέριια πούδρα του, που χρησιμοποιούν σήμερα οι μεγαλύτερες βεντέτες του κινηματογράφου. Οι κολλήνες, τ'α σποαίνια και τ'α τάλκ έρχονται να δολοκληρώσουν τη συμβολή του Γάλλου αρωματοποιού στην ομορφιά της σύγχρονης γυναικείας.

Καὶ τὸ γλέντι ἀρχίζει. Τὸ καρναβάλι ἐρχεται ἐφέτος γεμάτο υποσχέσεις γιὰ ἕνα πραγματικό ἀποκορηχτικό ξεθάρωμα. Χορός, κέφι, ἀπομακρυνση ἀπὸ τὴν ρουτίνα. Νὰ τί ὑποσχέται τὸ καρναβάλι τοῦ 1960 ποὺ θὰ μᾶς παρασύρῃ ἀπὸ τὴν ἀλλή ἐβδόμαδα στὰ χαρούμενο παννύχτιο.

γύρι της ξενισσίας. Σὲ κάθε γο-
νία τοῦ κόσμου ἄρχισαν κίλνας να
διασκεδάσουν το μυστήριο τῆς μά-
σκας, τὴν πολυχρόμη ὁμορφία τῆς
σερπαντίνης καὶ τὸν κοτιγίν. Σὲ
λίγο, λοιπόν, θὰ ἠαθοῦμε καὶ μεῖς
μέσα στὴν ἀπέραντη ἀγκυλία τοῦ
ποῦ θὰ μᾶς παρὰσῃ στὸν κόσμο
τῆς χαρᾶς, τῆς ἀπολαύσεως, τῆς
προσκόριας εὐτυχίας. Τὰ ἀθηνῶνα
ἐξοδεύοιθὰ θὰ ἵσους πάλι τὴ με-
γαλοπρέπεια τῶν μεγάλων χωρῶν,
ἐνῷ σὰ τίττια ἰ μικρὸς συντρο-
φίς θὰ περιορισθοῦν στὴ λατρεία
τῆς εὐθύνης ζωῆς. Καὶ τὴ θραυ-
τὴς ἐπίσημης χοροεσπερίδος, ἀλλὰ
καὶ τῆς ἀπλῆς φιλικῆς συγκεντρώ-
σεως, κάθε γυναικὰ θέλει να ἔχη
μιά ξεχωριστὰ ὥρα ἐμφάνισθ. Μὴ
προσοχή θὰ διαλέξη ἓνα φορμα-
ποῦ θὰ τὴν κἀν ἀκόμη πὺ νῦνεμα-
τικὴ καὶ χαριτωμένη. Τὰ κοσμημα-
τα, τὸ κτένισμα, τὰ παπούτσινα εἰ-
νά ἀσφαλῶς καὶ αὐτὰ ἀπαραίτητα.
Ἄλλὰ ἐκεῖνο ποῦ θὰ προσθεῖ τὴν
πραγματικὴ νῶτα τῆς κομψότητος
δεν εἶναι οὔτε τὸ φορμα, οὔτε τὸ
κόσμημα. Εἶναι μιά μικρὴ δύσι-
λαβὴ λέξη, ποῦ φέρνει ἀνατρίχλη
χαρὰς σὲ κάθε γυναικὰ. Εἶναι ἡ
γούνα, ποῦ ἀπὸ πολλὰ χρόνια ἔ-
ξακολουθεῖ να κρατᾷ τὰ σκήπτρα
τῆς γυναικεῖας σιλουέτας. Καὶ συμ-
φανεῖ καὶς ἀπόλυτα μὲ τὴν ἀρχή
αὐτὴ, ἂν ἀντίκρισθ τὴν καταπλη-
κτικὴ συλλογὴ γυναικῶν τοῦ οἴ-
κου Σιατοβάρν, τῆς ὁδοῦ Ἑρμού
4. Βιδόν, ρενάρ, ἐρμίνες, ζιμπέλιν
σινισαὶ δίδουν προσωπικότητα ἀ-
κόμη καὶ στὴν πὺ ἀπλὴ ἐτόλ ἡ κά-
πα. Ἀλλὰ ἐκεῖνο ποῦ κάνει τὰ γου-
ναρικὰ Σιατοβάρν νὰ ξεχωρίζουν

πραγματικῶν ἐκπτώσεων, ἀπο-
κτώντας ἔτσι πάμφθινα κἀτι ποῦ
εἶχατε ἐπιθυμήσει ἀπὸ καιροῦ.

 γνωστός μας Δανός
 αρχιμάγειρος Τζόλυ
 Τζόλυ σάς συμβου-
 λεύει να ποικίλετε
 τον μπουφέ του απο-
 κρηστικού πάρτυ σας
 με το απαραίτητο σε-
 κάθε επίσημη δεξίω-
 ση ζαμπόν «Ιάκας», της πατρίδας
 του. Μερικές λεπτές φέτες ζαμπόν,

γαρνιρισμένες με λίγα φύλλα μαρουλιού και λαρίδες τηγανισμένο μπέικον «Γιάκα», μπορούν ν' αντικαταστήσουν το βαρετό ψητό κρέας με κάτι πραγματικά γευστικό, πικάντικο και εύπαρουσίαστο.

Η ΕΛΕΤΕ να φτιάξετε ένα δημοφό φορέμα για το κερναβάλι; Δεν χρειάζεται να πελαγώσετε τριγυρίζοντας στις διτρίνες των μαγαζιών και ξεφυλλίζοντας φουσούρια. Γιατί στην Αθήνα υπάρχει μία πραγματική παριζιάνικη γωνιά, που προσφέρει τα πιο όμορφα κειτλά και βραδιά φορέματα, σε τιμές εκπίπτουσεν. Πρόκειται για την περίφημη μπουτίκ «Hobby», της δούξ Κερναβόδ 4, που από χρόνα προσφέρει στην σύγχρονη Αθηναία τις πιο καλόγουστες και κομψές δημιουργίες της γαλλικής πρωτεύουσας. «Αν θέλετε, λοιπόν, κάτι δημοφό, ρίξτε μία ματιά στο «Χόμπυ».

 1) στυπτικές λοσιόν, που έλεγχε η ελεγκτική αισθητικός και καλή μας φίλη κ. Λίλυ, στο Ινστιτούτο της τέχης όσος "Αμερικανική 15, είναι κομμάτι φορέα θάλασσας, εάν το δέρμα σας δεν είναι τελείως υγιές. Μη μεταχειριστείτε, λοιπόν, συχνά στυπτικές λοσιόν, παρά μόνο αν σας το συμβούλεψε η ελεγκτική σας. Η στυπτική λοσιόν είναι ένα επεκταμένο καλλυντικό, που εάν γίνει κακή χρήση ή κατάχρησή του μπορεί να επιφέρει ανισορροπία θλάση στο δέρμα. Να είστε, λοιπόν, πολύ προσεκτικές για να μη βρεθείτε στη δύσκολη θέση να κάνετε άουτερτα μία μικρο-νοοία θεραπεία.

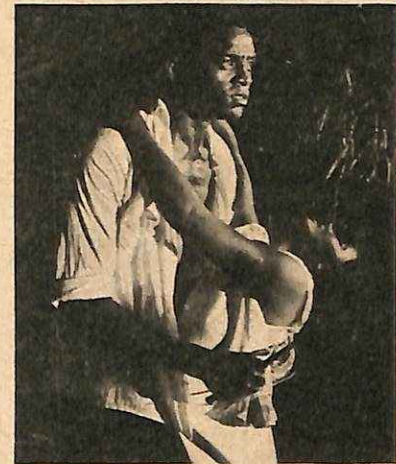
Ερέτε πόσες γυναίκες άλλαξαν κυριολεκτικά τη ζωή τους από μια μικρή λεπτομέρεια; Οι γόρσες του κινηματογράφου, γυναίκες της αριστοκρατίας και κοπέλες του λαού απέκτησαν μια καινούργια προσωπικότητα, που τις άνηψε από την ασήμνοτητα και τις έφερε στα ύψηλότερα σκαλοπάτια της δημοσιότητας. Μια μικρή μελαχροινή Άμερικανη, που δεν είχε κατορθώσει να κινήση το ενδιαφέρον του μπακάλη της γειτονιάς της που άγαπούσε, όταν έβρισε μια μαλλιά της κόκκινη, έγινε μέσα σε λίγους μήνες η διάσημη Ρίτζ Χαίγγουορθ. Άλλα και μια άλλη άκωκα μικρή καστανή Άμερικανη, που τα άτομα μαλλιά της έβδιναν μία ψυχρότητα στη φυσιογνωμία της, σάν ξανθή απέκτησε τόν τίτλο της ωριότερης γυναίκας του κόσμου. Είναι η Μέριλιν Μονρόε, που έχει γίνει το ιδέαλ της εποχής μας.

ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΤΗΣ 7^{ης} ΤΕΧΝΗΣ

ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ
ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΟΡΦΕΟ ΝΕΓΚΡΟ

Τὸ ἀριστούργημα αὐτὸ τοῦ Μαρσέλ Καμὺ, ποὺ συνεκέντρωσε τόσα βραβεῖα καὶ διακρίσεις, δὲν μοιάζει μὲ κανένα ἔργο, ποὺ ἔγινε πᾶνω στὴν ἀθάνατη ἱστορία τοῦ Ὁρφέα καὶ τῆς Εὐρυδίκης. Εἶναι ἓνα παθητικὸ ἔρωτικὸ ποίημα, ποὺ ἐκτυλίσσεται στὸ ἔξωφρον καναβάλι τοῦ Ρίο — ὅπου οὐ παροξυσμὸς τῶν παθῶν φθάνει στὸ κατακυρφο— καὶ συναρπάζει μὲ τὴν ποίηση καὶ τὴν πρωτοτυπία του.

συγκλονιστικό λυρικό έργο που παρουσιάζει ποτέ ή θόδον τα δεκαπέντε τελευταία χρόνια, με πρωταγωνιστές το ίδιο γνήσιο, δ- πος και το πλάσιό του. Η Μαρπέρσα Ντόουν κι ο Μπρένο Μέλλο έγιναν τρεις διδάσκησι, και περσιτίπτοι.

Εκείνη η ματιά της, η αυτιά της δεν περιγράφεται! "Όλος ο κόσμος θα βάλει για την όψη πολλές φορές για να την χορτάσει!"

Είναι η πιο πρωτότυπη και τοληρη ταίνια που έγινε ποτέ! Θα προ- βληθεί στους κινηματογράφους «Πάλας» και «Ράβιο Σίτυ».

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ

Ο Άνατολ Λίτβακ θεωρείται ως ένας από τους τελευταίους ρομαντικούς σκηνοθέτες της εποχής μας κι όμως η εγχρωμή ταινία του, «Το ταξίδι», είναι ένα ασυνήθιστο ερωτικό δράμα, που ξετυλίγεται στα ταοσυμμένα σύνορα τών δυο κόσμων. Οι ήρωές του είναι ένας άνδρας, που σ'ε μια στιγμή η καρδιά του τον κάνει ν'α ξεχάσει πως είναι μόνο ένα ρομπότ, και μια λαίδη, που την αναγκάζει ν'α θυμηθεί πως είναι και γυναίκα. Κ'οι δυο δρᾶσκουν μια στιγμή αλήθειας και ζουν λίγες άβυσσες στιγμές έρωτικής ευτυχίας μέσα στις φλογές και τους καπνούς της κόλασης.

Τους δυο αυτούς δυναμικούς εραστές ενσαρκώνουν μ'άβυστη τέχνη, πάθος και ρεαλισμό ο Γιούλ Μπριννερ και η Έντομαρτα Κερ. Μαζί τους ο Ρόμερτ Μάρτνι, ο Κούρτ Κάσανα, ο Ντέιβιντ Κωσάφ και η Άννουκ Αλεμ δίνουν αξιόλογες δημιουργίες.

Είναι η πρώτη ταινία που γυρίζεται σ'ένα τέτοιο πλαίσιο και ξεχειλίζει από ένα πάθος που συναρπάει όποιον το δῃ.

Προβάλλεται στους κινηματογράφους «Ορφεύς», «Αττικά», «Άνεσις» και «Μαξίμ».

Ντέμπορα Κέρ, Γιούλ Μπρύννερ, Ρόμπερτ Μόρλεϋ, στο «Ταξίδι».
(Ανακοίνωσις)

(U.P.I.)

Διακοπή τών έργων της διασκέψεως

Ο πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας αρχιεπίσκοπος Μακάριος άναχωρεί από τὸ Φόρεϊν Όφισ, λίγο πρὸ τῆς διακοπῆς τών έργων τῆς πενταμεροῦς διασκέψεως τοῦ Λονδίνου. Οἱ ἀντιπρόσωποι, ἐνῶ συνεφώνησαν, ὡς γνωστόν, ν' ἀναβληθῇ γιὰ τὴν 19ην Μαρτίου ἡ ἀνακήρυξη τῆς Κύπρου σὲ κράτος, διεφώνησαν στὸ ἀκανθώδες θέμα τῆς ἐκτάσεως τών βρετανικῶν βάσεων. Ἐναντὶ τῶν 122 τετρ. μιλίων κυπριακοῦ ἐδάφους, πού ζητοῦν οἱ Ἀγγλοι, ὁ ἀρχιεπίσκοπος παρεχώρησε μόνο 36 τετραγ. μίλια.

(London Express News)

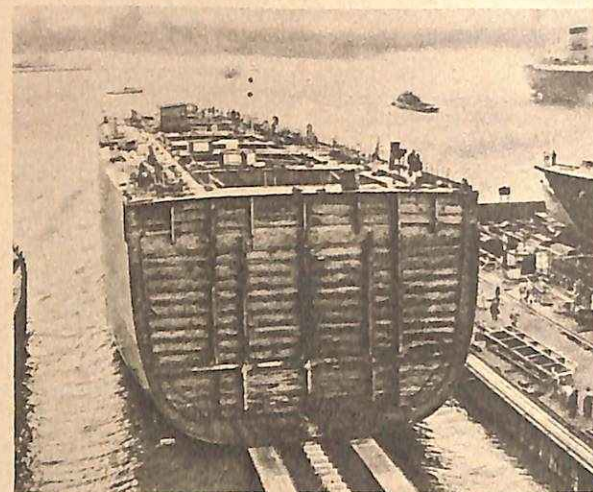
Χαρούμενες διακοπές

← Χαρούμενοι, ἡ Ἰνγκριντ Μπέργκμαν, ὁ τελευταῖος σύζυγός της Λάρς Σμῖθ καὶ τὰ παιδιά της ἀπὸ τὸν Ροσσελίνι, κατευθύνονται στὴ σχολὴ σκί κάποιου νορβηγικοῦ βουνοῦ. Ἡ διδάσκη ἡθοποιὸς ἐπέτυχε, ὡς γνωστόν, τελευταῖα νὰ τῆς δοθῇ ἡ κηδεμονία τῶν 3 παιδιῶν, πού ἀπέκτησε μὲ τὸν ὑπ' ἀριθ. 2 διάσημο σκηνοθέτη σύζυγό της.

(Paul Popper)

Ἐγχείρηση σὲ πλοῖα

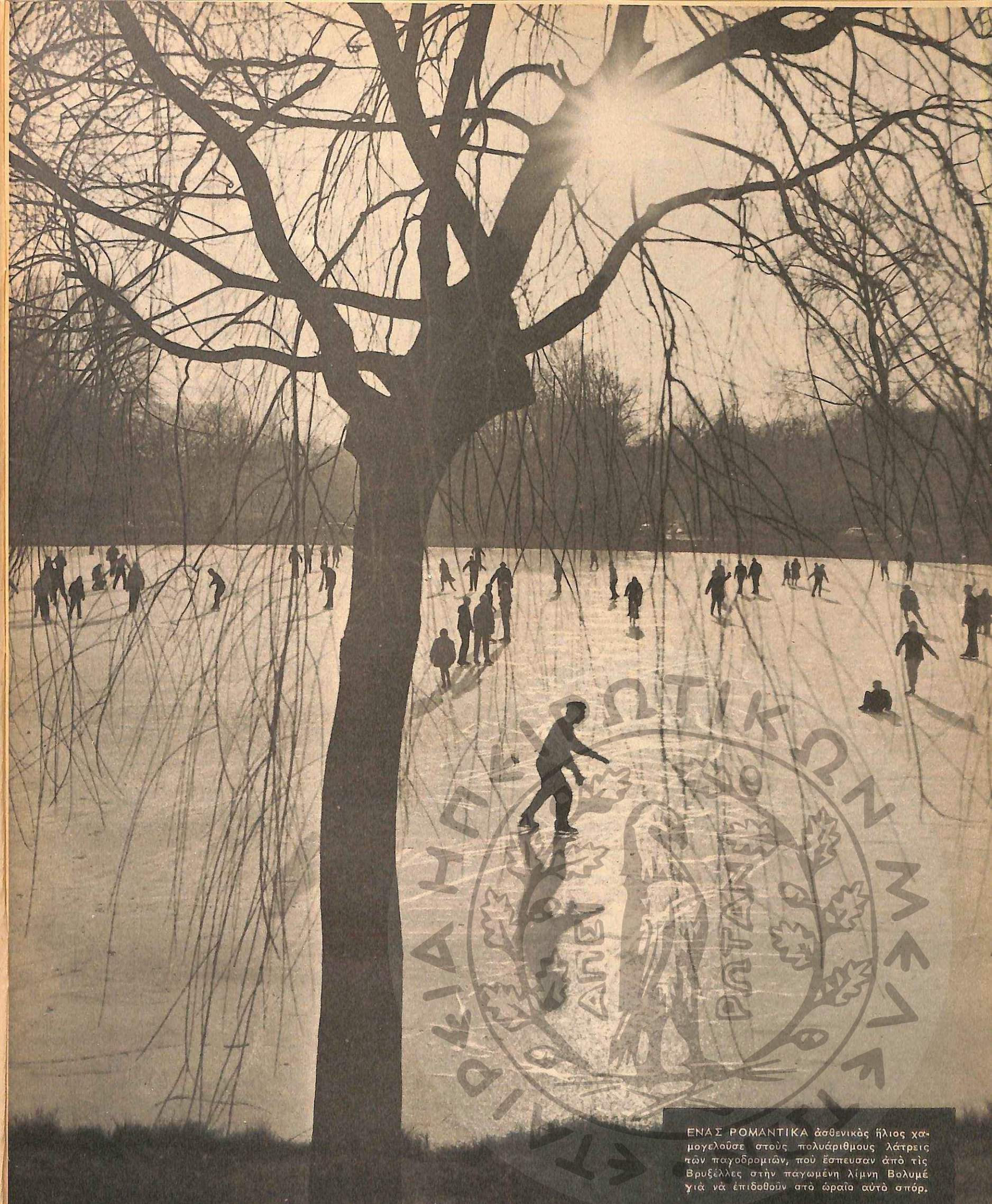

Στὰ ναυπηγεῖα τοῦ Ἀμστερνταμ τὸ ἑλλη-
νικῆς πλοιοκτησίᾳς πετρελαιοφόρο «Φρί-
ξος» ἐπεμηκύνθη κατὰ 18 μέτρα —ἀφού
προηγουμένως χωρίσθηκε σὲ δύο τεμάχια—
μὲ τὴν προσθήκη ἐνὸς νεότευκτου κεντρικοῦ
τμήματος. Ἐπειτα ἀπὸ τὴν ἐπιτυχή ἐγχεί-
ρηση τὸ πλοῖο ἀπὸ 16.500 τ. ἔγινε 22.000.

Στὸ σουηδικὸ Κοινοβούλιο

Ἡ πριγκίπισσα Ντεξίρε προσέρχεται στὴν ἐναρκτή-
ρια συνεδρίαση τοῦ σουηδικοῦ Κοινοβουλίου, πού δι-
εξήχθη μὲ τὴν πατροπαράδοτη ἐπισημότητα καὶ ὅπου
ὁ βασιλεὺς Γουσταῦος Ἀδόλφος ἐξεφώνησε τὸν καθε-
ρῶμένο λόγο τοῦ θρόνου. Ἡ μεγαλοπρεπὴς τελετὴ με-
τεδόθη ἀπὸ τὴν σουηδικὴ ραδιοφωνία καὶ τηλεόραση.

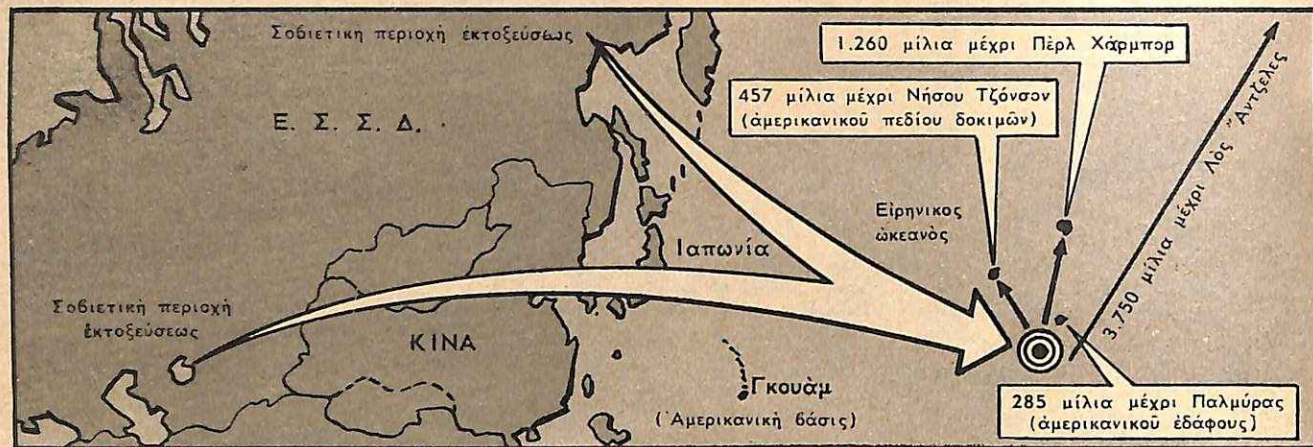
(BELGA)

ΕΝΑΣ ΡΟΜΑΝΤΙΚΑ ἀσθενικὸς ἥλιος χα-
μογελοῦσε στοὺς πολυάριθμους λάτρες
τῶν παγοδρομιῶν, πού ἔσπευσαν ἀπὸ τὴς
Βρυξέλλης στὴν πάγωμένη λίμνη Βολυμέ
γιὰ νὰ ἐπιδροῦν στὸ ὥραίο αὐτὸ σπόρ.

Τὰ πειράματα τῶν Σοβιετικῶν στὸν Εἰρηνικὸ Ὠκεανό

Ο ΕΙΡΗΝΙΚΟΣ Ὠκεανός, πού κατὰ κάποιο τρόπο οἱ Ἀμερικανοὶ ἐθεωροῦσαν «μάρε νόστρουμ», ἀποτελεῖ σήμερα τὸ ἐπικέντρο τοῦ διεθνoῦς ἐνδιαφέροντος, ἔπειτα ἀπὸ τὴ θεαματικὴ ἀπόφαση τῶν Ρώσων νὰ τὸν χρησιμοποιήσουν σὰν πεδίο δοκιμῶν πυραύλων.

Εἶναι ἀφάνταστη ἡ ἀντίδραση πού προκάλεσε στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες ἡ ἐπίσημη σοβιετικὴ ἀναγγελία ὅτι ἐπρόκειτο νὰ κάνουν δοκιμὲς ἐνὸς νέου ὑπερπυραύλου (δαρέος πυραύλου) στὸν Δυτικὸ Εἰρηνικό. Οἱ δοκιμὲς αὐτές, πού πρόκειται νὰ τερματισθοῦν στὶς 15 Φεβρουαρίου, καλύπτουν μιά ἐκταση 95.000 τετραγωνικῶν μιλίων ὑδατίνης ἐπιφανείας, καὶ πρόκειται συνεπῶς νὰ γίνουν πολὺ κοντὰ στὴν ἐξὼν ἐπιρροή: τῆς Ἀμερικής, σὲ ἀπόσταση 285 μιλίων ἀπὸ τὴν ἀμερικανικὴ νῆσο Παλμύρα καὶ 1260 μιλίων ἀπ' τὴν καρδιά τῆς καινούργιας ἀμερικανικῆς πολιτείας, τῆς Χαβάης...

Ἀλλὰ ἐκεῖνο πού ἔκανε τὴν εἰδηση σημαντικὴ δὲν ἦταν μόνο τὰ γεωγραφικὰ αὐτὰ δεδομένα — δηλαδή ἡ παραδίση μιᾶς περιοχῆς, πού οἱ Ἀμερικανοὶ συνήθισαν νὰ βλέπουν ὡς mare postum. Ἦταν καὶ ὁ καθαρὸς ὑπαινιγμός, ὅτι νέες τελειοποιήσεις τῶν σοβιετικῶν πυραύλων ἔχουν ἐπιτευχθῇ. Ὁ νέος «υπερπυραυλός» πρόκειται, κατὰ τὴν ἀναγγελία τῆς Μόσχας, ἐνὰ ἀναλόγη πτήσης στοὺς πλανῆτες τοῦ ἡλιακοῦ μας συστήματος. Καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ εἶναι βέβαιοι ὅτι ἔτσι ὅταν οἱ Ρώσοι ἀναγγέλλουν κάτι — καὶ μάλιστα μὲ τόσο τυμπανόκρουσά — ἔχουν πράγματι σημειώσει μιά ἐπιτυχία... Ἀλλωστε, ὁ πρῶτος ρωσικὸς πυραυλὸς πού ἐξετοξεύθη ἀπὸ ἐκάπου κοντὰ στὴν Κασπία, ἔπλεσε μὲ ἀπώλειαν μόνο 2.000μ. ἀπὸ τὸ στόχο του, ἀφού διήμισε ἀπόσταση 12.500 χιλιομ. μὲ ταχύτητα 26.000 τὴν ὥρα.

ΕΠΑΝΔΡΩΜΕΝΟΙ ΠΥΡΑΥΛΟΙ:

Βάσει τοῦ ἀμερικανικοῦ «Σχεδίου Ἑρμῆς», πρόκειται σὲ λίγους μῆνες νὰ ἐκτοξευθῇ ἕνας ἐπανδρωμένος πυραυλὸς σὲ μεγάλο ὕψος. Ὑπάρχει οἱ Ρώσοι ἐτοιμάζονται νὰ ξεπεράσουν τοὺς Ἀμερικανούς στὸν τομέα αὐτόν; Πρόκειται νὰ στεῖλουν ἕνα Ρώσο ἀστρναύτη κ' ἔναν πυραυλὸ, πού θὰ διανύσῃ 7.000 μίλια ἀπ' τὴ βάση ἐκτοξεύσεως τῆς Τσουόρα Τάν ἢ 3.800 μίλια ἀπὸ τὴν Καμτσάσκα

ὡς τὸν Δυτικὸ Εἰρηνικό; Ἡ μήπως σκέπτονται νὰ θέσουν τὸν ἐπανδρωμένο αὐτὸν πυραυλὸ σὲ τροχιά πρὶν τὸν κατεβάσουν στὴν προκαθορισμένη γιὰ τὰ πειράματα περιοχή τοῦ Εἰρηνικοῦ; Τὸ ἐγγὺς μέλλον θὰ τὸ δείξῃ.

Ἀλλὰ οἱ ὑπερπυραυλοὶ δὲν εἶναι ἡ μόνη φροντίδα τῶν Ἀμερικανῶν ἀρμοδίων αὐτῇ τῇ στιγμῇ: Ὑπάρχει κ' ἕνα ἄλλο ὑπερ-ὄπλο, πού κατέχουν οἱ Ρώσοι καὶ τοῦ ὁποῖου τὴν κατασκευὴ ἀνῆγγελε ἐσχάτως ὁ Σοβιετικὸς πρωθυπουργός.

ΤΟ «ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΟ ΟΠΛΟ»

Ποιὸ εἶναι τὸ «φανταστικό» αὐτὸ ὄπλο, πού ὁ Νικήτας Κρούτσσεφ, βρίσκοντας φαίνεται ἀνεπαρκεῖς τοὺς πυραύλους καὶ ὑπερπυραύλους γιὰ τὶς προσεχέεις ἐμφανίσεις του στὶς διασκέψεις κορυφῆς, δηλῶσε θριαμβευτικὰ ὅτι πραγματοποιήσαν ἤδη οἱ Σοβιετικοὶ σοφοί;

Αὐτὸ εἶναι τὸ ζήτημα πού θέτουν, τοῦτῃ τῇ στιγμῇ, ὅλοι ὅσοι θεωροῦνται, καλῶς ἢ κακῶς, «ἐμπειρογνώμονες» στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες. Τὸ μόνο, ὅμως, δέβαιο συμπέρασμα πού προκύπτει ἀπ' τὶς ἀπαντήσεις τους εἶναι ὅτι δὲν ξέρουν τίποτα γιὰ τὸ ὄπλο αὐτό.

Ὅσο γιὰ τὶς διαφορὲς εἰκασίες στὶς ὁποῖες, παρ' ὅλ' αὐτά, ἐπεδόθησαν, μποροῦν γενικὰ νὰ συζητηθοῦν σὲ μιά κοινὴ λογικὴ ὑπόθεση: Οἱ Ρώσοι — λένε — θὰ πρέπει νὰ βρῇκαν ἕναν καινούργιο συνδυασμὸ ἀνάμεσα στὴ δύναμη προώθησεως τῶν πυραύλων τους καὶ στὴν καταστροφικὴ δύναμη τῶν πυρηνικῶν τους ἐκρηκτικῶν ὕλων.

ΥΠΕΡΠΥΡΑΥΛΟΙ

Ἀραγε πρόκειται γιὰ τὸν «κατευθυνόμενο δορυφόρο», γιὰ τὸν ὁποῖο μίλησε ὁ καθηγητὴς Λάττ στὴν Οὐάσιγκτον; Ἰσως ναί, ἴσως ὄχι... Πάντως, ἡ ἰδέα δὲν εἶναι καινούργια. Πέρσι, μιά ἐκθεση τῆς Ἐπιτροπῆς Διαστήματος πρὸς τὴν ἀμερικανικὴ βουλὴ ἀνέφερε τὴν δυνατότητα ἐνὸς

«υπερ-ὄπλου» τοῦ εἶδους αὐτοῦ, δηλαδή, ἐνὸς δορυφόρου πού μεταφέρει μιά δόμβα ὑδρογόνου καὶ πού μπορεῖ κάθε στιγμὴ νὰ κατευθυνθῇ πρὸς τὸ ἐχθρικό ἐδαφός. Ἄν ὅμως αὐτὸ εἶναι τὸ «φανταστικό ὄπλο» τοῦ Κρούτσσεφ, θὰ χρειαζόταν μιά ἐκπληκτικὴ ἀκρίβεια στὸν χειρισμὸ του, γιὰ τὸ παραμικρὸ λάθος ὑπολογισμοῦ θὰ μπορούσε νὰ κἀν αὐτὴ τὴ δόμβα νὰ πέσῃ ὅπουδῆποτε ἄλλου, ἀκόμη κ' ἀπάνω στὸν ἴδιο τὸν ἐπιτιθέμενο.

Μπορεῖ κανεὶς ἐπίσης νὰ παρατηρήσῃ πῶς ἡ ἀναγκαία ἀπόλυτη ἀκρίβεια, στὴν περίπτωσή τοῦ «κατευθυνομένου δορυφόρου», πρέπει νὰ ἀφορᾷ ὄχι μόνο τὴν τροχιά καὶ τὴν σταθερότητά της, ἀλλὰ καὶ τὸ σύστημα τῆς κατευθύνσεως.

Πάντως, ὅπως τόνισαν, σὲ τελευταῖο ἄρθρο τους, οἱ «Ταῖμς τῆς Νέας Ὑόρκης», ἐπιβάλλεται μιά προσέγγιση ἀνάμεσα στὸ «φανταστικό ὄπλο» πού ἀνηγγέλη ἀπὸ τὸν Κρούτσσεφ καὶ στοὺς «υπερπυραύλους», πού πρόκειται νὰ δοκιμασθοῦν ὡς τὶς 15 Φεβρουαρίου, σύμφωνα μὲ τὴν ἀνακοίνωση τοῦ «Τάιμς», στὸ δυτικὸ τμήμα τοῦ Εἰρηνικοῦ.

ΕΤΟΣ ΕΚΛΟΓΩΝ...

«Ὁκ. Κρούτσσεφ — ἔγραψαν οἱ «Ταῖμς τῆς Νέας Ὑόρκης» — ἔχει προφανῶς μανία νὰ πιστευθῇ στὸ ἐξωτερικὸ ὅτι ἔχει καλύτερους καὶ μεγαλύτερους πυραύλους ἀπὸ μᾶς». Καὶ ἡ ἐφημερίδα δὲν παρέλειψε νὰ συναγάγῃ συμπεράσματα ἐσωτερικῆς πολιτικῆς — ἀναπόφευκτα στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες, ἀφού τὸ 1960 εἶναι ἔτος προεδρικῶν ἐκλογῶν. Ἡ πολιτικὴ ἐκμετάλλευση — ἔγραψαν — ἀπὸ τὸν κ. Κρούτσσεφ αὐτῆς τῆς δυνάμεως σὲ πυραύλους εἶναι φυσικὸ ν' αὐξάνῃ τὶς πιέσεις πού ἀσκοῦν στὴν κυβέρνησιν ἐκεῖνοι πού πιστεύουν ὅτι δὲν κάνουμε ἀρκετὰ στὸν τομέα τῶν πυραύλων, τόσο ἀπὸ στρατιωτικῆς, ὅσο κ' ἀπὸ ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως.

Πραγματικὰ, φαίνεται δέβαιο ὅτι οἱ Δημοκρατικοὶ δὲν θὰ παραλείψουν νὰ χρησιμοποιήσουν τὰ ἐπιχει-

ρήματα πού τοὺς δίνει ὁ Κρούτσσεφ.

ΔΑΜΟΚΛΕΙΟΣ ΣΠΑΘΗ

Πάντως, οἱ ἐπιστήμονες ὅλου τοῦ κόσμου θὰ ἐξακολουθήσουν ἐπὶ ἀρκετὸν καιρὸ ἀκόμη νὰ διερωτῶνται ποῖο εἶναι τὸ μυστικὸ καὶ μυστηριώδες ὑπερ-ὄπλο, χάρις στοῦ ὁποῖο — ἂν καὶ δὲν ἔχει ἀκόμη τελειῶς ἐτοιμασθῇ — ὁ Κρούτσσεφ μπόρεσε νὰ διατάξῃ τὴν ἀπόλυση 1.200.000 ἀνδρῶν τοῦ σοβιετικοῦ στρατοῦ. Αὐτὴ ἡ «σπάθη τοῦ Δαμοκλέους», πού ἐπικρέμεται πάνω ἀπ' τὸν ἐλευθερὸ κόσμον, παίρνει, χάρις στὸν μυστικὸ χαρακτήρα της, τὶς πιὸ διαφορετικὲς ὄψεις.

Ἔτσι, ἐκτὸς ἀπ' τὴν ἀποψη τοῦ δρος Λάττ, πού ἀναφέραμε πρὶν πᾶν, ὑπάρχει καὶ ἡ ὑπόθεση τοῦ Ἰάπανος ἐπιστήμονος κ. Ἀτσούσι «Ὅτι, πού πιστεύει ὅτι τὸ σοβιετικὸ ὑπερ-ὄπλο εἶναι ἕνα ἰσχυρὸ ἀναισθητικό φάρμακο, πού μπορεῖ νὰ παραλύσῃ προσωρινῶς τὸν ἐχθρὸ, χωρὶς νὰ τὸν σκοτώσῃ.

Θ' ΑΠΟΚΟΙΜΟΥΝΤΑΙ ΠΟΛΕΙΣ

Κατὰ τὸν δρ. «Ὅτι, πού συνδυάζει τὶς βιολογικὲς γνώσεις μὲ ἀπόλυτη γνώση τῆς στρατιωτικῆς τέχνης, τὸ τρομακτικὸ ὄπλο τῶν Σοβιετικῶν σοφῶν εἶναι βιολογικὸ καὶ θὰ μπορούσε ν' ἀποκοιμήσῃ ἢ ν' ἀκινητοποιήσῃ ὅλκληρες πόλεις, χωρὶς οἱ κάτοικοί τους νὰ διατρέξουν θανάσιμο κίνδυνον. Αὐτὸ θὰ ἦταν σύμφωνον καὶ μὲ τὴν «φιλειρηνικὴ πολιτικὴ», πού διαφημίζει ὅτι ἀσκεῖ ἡ Σοβιετικὴ Ἐνωσις.

Ἄλλοι ἐπιστήμονες ὑποστηρίζουν ὅτι τὸ σοβιετικὸ ὄπλο θὰ μπορούσε νὰ εἶναι μικροβιολογικὸ ἢ καὶ ἠλεκτρομαγνητικὸ. Τὸ τελευταῖον αὐτὸ θὰ μπορούσε νὰ παραλύσῃ ἀπὸ μακριὰ ὅλα τὰ ἠλεκτρικὰ κυκλώματα τοῦ ἀντιπάλου. Καὶ μπορεῖ κανεὶς νὰ φαντασθῇ τί θὰ γινόταν μιά χώρα, πού θὰ ἐσπερεῖτο ἀκαριαίως ὅλων τῶν ἠλεκτρικῶν τῆς ἀποθεμάτων ἐξ αἰτίας μιᾶς «ἀκτίνας θανάτου», πού θάπεφτε ἀπὸ κάποιο ἱπτάμενον ἠλεκτρικὸ ἐργοστάσιο...

Ἐξόριστες

Ἡ βαρυχειμῶνιά, πού ἐνέσκηψε ἀπ' ἄκρῃ σ' ἄκρῃ τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, δὲν ἐπληξε μόνο τοὺς ἀνθρώπους. Οἱ πάπιες τοῦ Δάσους τῆς Βουλῶνης, στὸ Παρίσι, εἶδαν ξαφνικὰ τὴ λίμνη τους νὰ μεταβάλλεται σὲ σκληρὸ, ἀφιλόξενο πάγο. Οἱ φύλακες, πάντως, φρόντισαν νὰ τοὺς ἀνοίξουν ἕνα μικρὸ τμήμα τῆς λίμνης, σπάζοντας τὸν πάγο. Ἀλλὰ τὸ παγωμένο νερὸ, ὅπου δοῦντο ἔκ περιτροπῆς, δὲν φαίνεται νὰ ἐνθουσιάζῃ τοὺς συμπαθητικοὺς κολυμητάς, οἱ ὁποῖοι προτιμοῦν τὸν περίπατο ἐπάνω στὸν πάγο.

(A. F. P.)

Ἡ ἐπιδρομὴ τοῦ χιονιᾶ

(D.P.A.)

(A. F. P.)

Στὴ λευκὴ ἔρημο

Τὸ «Ντ' Ἰμπερβίλ» εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ 17 παγοθραυστικά, πού ἔχει στὴ διάθεσή της ἡ καναδικὴ κυβέρνησις γιὰ νὰ μεταφέρουν 100.000 τόν. ἐφοδίων τὸ χρόνο στοὺς 40 καὶ ἀνω μετεωρολογικοὺς σταθμούς καὶ βάσεις, πού ἐκτείνονται σ' ὅλη τὴν ἀρκτικὴ ζώνη τοῦ Καναδά μέχρι τὸ Ἄλερτ, πεντακάκια πενήντα μίλια ἀπὸ τὸν Β. Πόλο.

(Paul Popper)

Οι γάμοι της λαίδης Παμέλας Μαουντμπάντεν

(D.P.A.)

MIRRORPIC

(A. F. P.)

Η ΘΑΙΒΕΡΑ ΟΨΙΣ ΜΙΑΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΟΣ.

ΤΑ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

Ο κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΕΞΕΤΑΖΕΙ ΚΑΙ ΑΝΑΛΥΕΙ ΕΝΑ ΘΕΜΑ ΖΩΤΙΚΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΝ ΚΑΤΑΡΤΙΣΙΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΕΝΕΩΝ

Πενήντα, τώρα, χρόνια εύρσκεται μονίμως εις την επικαιρότητα ένα θέμα ζωτικής σημασίας δια την επιστημονικήν κατάρτισιν των ελληνικών γενεών. Είναι το θέμα των συγγραμμάτων των καθηγητών των ανωτάτων σχολών, το όποιον προκαλεί κάθε τόνον διαμαρτυρίας των φοιτητών, δίδει λαβήν εις απαραδέκτους εκμεταλλεύσεις και κατά περιόδους συγκλονίζει δολόκληρον την κοινήν γνώμην, δια να συγκινήση παροδικώς και την πολιτείαν. Μετ' ολίγον όμως ο σάλος κοπάζει και η κατάσταση παραμένει ουσιαστικώς αμετάβλητος. Και αι γενεαί περνούν από το πανεπιστήμιον και τα άλλα ανώτατα ιδρύματα εισπράττουσαι ύποσχέσεις, αι όποια ουδέποτε πραγματοποιούνται, και αποκομίζουσαι δικαιολογημένην πικρίαν, η όποια παραμένει δια δύο.

Δεν χρειάζεται ν' αποδείξη κανείς πόσον απαραίτητον είναι δια τους φοιτητάς να έχουν ευμέθοδα, σαφή και προσιτά συγγράμματα των καθηγητών των — ανεξαρτήτως του αν ακολουθούν θετικήν ή θεωρητικήν επιστήμην. Δια τας θετικές προσαπαιτείται και η πρακτική εξάσκησης, με την εύρεϊαν σημασίαν του δρου. Δια τας θεωρητικές, τα καθηγητικά συγγράμματα είναι το άπαντον, με την προϋπόθεσιν πάντοτε ότι οι φοιτηταί παρακολουθούν ανελλιπώς τας παραδόσεις. Διότι είναι αδύνατον να συγκρατήσουν από μνήμης όλα όσα ακούουν. Και διότι πολύ ολίγοι ήμπορούν να κρατήσουν κατά την διάρκειαν των παραδόσεων ουσιαστικώς και ακριβείς περιλήψεις, ώστε να τας χρησιμοποιήσουν κατόπιν ως δόχημα δια την προπαρασκευήν των εις τας τμηματικές και τας πτυχιακάς εξετάσεις.

Πώς όμως εκπληρούν την ήθικην αυτήν υποχρέωσιν των οι καθηγηταί; Από της απόψεως αυτής δύνανται να διαιρεθούν εις τρεις κατηγορίας: Την πρώτην αποτελούν οι μη εκδίδοντες συγγράμματα δια το κύριον μάθημα της έδρας, την όποιαν κατέχουν. Ός γνωστόν, οι περισσότεροι εκ των καθηγητών καταλαμβάνουν την έδραν με διαφόρους — ολίγας ή πολλές, σημαντικές ή άσημάντους — ειδικάς «μονογραφίας». Ός καθηγηταί όμως είναι πλέον υποχρεωμένοι να δώσουν εις τους φοιτητάς μίαν συνθετικήν μύσιν εις το μάθημα της έδρας των. Αυτήν όμως την δίδουν ή προσπαθούν να την δώσουν μόνον προφορικώς. Και αποφεύγουν να εκδώσουν εις διδόν όσα διδάσκουν. Μετριοφροσύνη, τεμπελιά ή έλλειψις αυτοπεποιθήσεως; Μάλλον το τελευταίον. Φοβούνται ότι εκδίδοντες υπεύθυνως εις διδόν τας παραδόσεις των δεν θα κατορθώσουν να φθάσουν την στοιχειώδη στάθμην επιστημονικού συγγράμματος, θα έκτεθουν εις την κριτικήν των έξω του πανεπιστημίου «φιλισταίων» (οι όποιοι πολλάκις είναι καλύτεροι τών) και θα ύποσπου άνεανθρώπων φθοράν.

Την δευτέραν κατηγορίαν απαρτίζουν οι καθηγηταί έκείνοι, οι όποιοι δεν εκδίδουν επίσης εις υπεύθυνον έργον το μάθημα που διδάσκουν, επιτρέπον όμως να κυκλοφορούν με την έγκρισιν των πολυγραφημένα σημειώσεις των παραδόσεών των. Συνήθως τας έκδόσεις αυτές (που γέμουν άσφαειών, λαθών και παραλείψεων) επιμελούνται διάφοροι φοιτηταί, προσκείμενοι εις τον καθηγητήν, δια λογαριασμόν των ή δια λογαριασμόν του καθηγητού. Αι σημειώσεις, «κατά τας παραδόσεις του καθηγητού τάδε», είναι ανεύθυνοι. Ούδεις δύναται να επικρίνη τον καθηγητήν δια τα λάθη των, δια τας ανακριβείας των, δια τας άσυναξίας των άκόμη (ένω, πιθανώτατα, σημαντικόν μέρος των όφειλεται και εις αυτόν). Έτσι και οι φοιτηταί δολεύονται (μαύρο δόλεμα) και ο καθηγητής ύποτιθέται ότι έα-σφαλίζει άσυλίαν. Είναι αυτή μία μέση «λύσις».

Εις την τρίτην κατηγορίαν ανήκουν οι καθηγηταί, που έχουν εκδώσει εις συγγράμμα το μάθημα ή τα μαθήματα, τα όποια διδάσκουν. Έδώ ύπάρχουν διάφοροι κλιμακώσεις. Μερικά συγγράμματα έχουν κανονικόν όγκον, είναι ευμέθοδα και πωλούνται εις λογικήν τιμήν. Άλλα είναι όγκωδέστατα — με 500, 800, 1.000 σελίδας — περιέχοντα ύλην πολύ μεγαλύτεραν έκείνην των όποιαν διδάσκουν. Και φυσικά ο όγκος των ό υπερβολικός επηρεάζει και την τιμήν των. Αυτά από της καθαρώς επιστημονικής άπόψεως.

Ός έλθωμεν τώρα εις την πρακτικήν, που είναι η όδυνήρ και ήθικώς λίαν εύτροτος. Είναι άναμφισήτητον ότι μέσα μέρος των καθηγητών της δευτέρας και της τρίτης κατηγορίας δεν κερδοσκοπούν με τας σημειώσεις των ή με τα συγγράμματά των. Τα πωλούν εις λογικάς και προσιτάς δια το ίσχυον φοιτητικόν θαλάντιον τιμάς (έφ' όσον ο όγκος των είναι κανονικός). Και αν αποκομίζουν κάποιο κέρδος, αυτό είναι θεμιτόν και ουδέις δικαιούται να τους το άρνηθ, διότι η πνευματική εργασία πρέπει να άμειβεταί και αι άπολαβαί των πανεπιστημιακών καθηγητών από των μισθών των δεν είναι άξιοζήλευτοι. Επίσης, ουδεμίαν άσκειν πίεσιν εις τους φοιτητάς δια ν' αγοράσουν τας σημειώσεις ή το διδόν των, ούτε προσπαθούν να έξακριδίσουν αν τ' ήγόρασαν. Κατά τας εξετάσεις, ενδιαφέρονται άπλώς να διαπιστώσουν αν έμελέτησαν.

Υπάρχουν όμως και άρκετοι καθηγηταί — αυτοί που προκαλούν την δικαίαν κατακραυγήν και των φοιτητών και της κοινής γνώμης — οι όποιοι κερδοσκοπούν άναστολώς επί των σημειώσεων και των συγγραμμάτων. Και άσκειν ήθικόν έκδιασμόν επί των φοιτητών δια να τα αγοράσουν εις τας ύπερόγκους τιμάς που καθορίζουν. Πώς; Είτε διαθέτοντες τας σημειώσεις ή τα συγγράμματα (μερικά των όποιων τιμώνται αντί 800 και 1.000 και 1.800 δραχμών) δια των βοηθών των, οι όποιοι κρατούν κατάλογον των αγοραστών, που τον παραδίδουν εις τον καθηγητήν, είτε αναθέτοντες την πώλησιν εις τον διδλιοπώλην των, ο όποιος κρατεί επίσης δια τον ίδιον

σκοπόν όνομαστικόν κατάλογον. Και ο κατάλογος αυτός έχει πολλάκις άποφασιστικήν σημασίαν δια την τύχην των φοιτητών κατά τας εξετάσεις των υπό του καθηγητού. Μερικοί κάνουν κάτι άκόμη έξοργιστικότερον: Έκδίδουν τμήμα μόνον του συγγράμματός των (το α' τεύχος του Α' τόμου, επί παραδείγματι) και εισπράττουν δια του διδλιοπώλην των προκαταβολικάς το αντίτιμον δολοκληρου του έργου, το όποιον θα έκδοθι κάποτε. Εις την περίπτωσιν αυτήν η κράτησις όνομαστικού καταλόγου δικαιολογείται, λόγω της ύποχρέωσης όπως παραδοθού έν καιρώ εις τον «συνδρομητήν» φοιτητήν τα ύπόλοιπα τμήματα του έργου...

Έχουμεν αποδεδειγμένα κρούσματα τοιαύτης εκμεταλλεύσεως των φοιτητών; Έχουμεν δυστυχώς και παλαιότερα και πρόσφατα. Το 1954 διεξήχθησαν σχετικαί ανακρίσεις υπό άνωτάτου δικαστικού, ο όποιος δια του πορίσματός του παρέπεμπε εις το Πειθαρχικόν Συμβούλιον ώρισμένους καθηγητάς και έπρότεινε και την ποινικήν δίωξιν των. Τελικώς όμως έκρίθη σκόπιμον υπό της τότε κυβερνήσεως ν' άποφευχθι η δημοσία δίκη και το έκόπινον έτος η υπόθεσις έκλεισε με μερικάς έλαφράς πειθαρχικάς ποινάς, τας όποιας έπέβαλεν εις τους κερδοσκοπούντας και εκδίδόντας τους φοιτητάς πανεπιστημιακούς καθηγητάς το Πειθαρχικόν Συμβούλιον.

Έν τώ μεταξύ η πολιτεία, κάθε φοράν που έγείρεται το ζήτημα, σπεύδει να ύποσχεθι δια των έκάστοτε εκπροσώπων της ότι θα το μελετήσει επισταμένως κατά θα το ρυθμίση κατόπιν των καλύτερων δυνατών τρόπων. Τελυταία ύπόσχεσις είναι η δοθείσα υπό του νύν ύπουργου της Παιδείας ένώπιον της Έπιτροπής Έξουσιοδοτήσεως, την 23ην Ιουλίου 1959, κατά την συζήτησιν των εκπαιδευτικών νομοσχεδίων. Δια τα συγγράμματα των καθηγητών — έίπε τότε ο ύπουργός — συνεστήθη ά π ο μα κ ρ ο υ έπιτροπή καθηγητών και φοιτητών «οι όποιοι κατέληξαν εις ώρισμένα συμπεράσματα, άτινα θα θεθούν εις έφαρμογήν. Δηλαδή, έκτός του γενικού θέματος των συγγραμμάτων και της τιμής αυτών, άπεφασίσθη όπως εκδίδωνται αι παραδόσεις των καθηγητών υπεύθυνα κατά ένα σύστημα, το όποιον έχει διατυπωθι εις το έκπονηθέν πόρισμα. Θα εκδίδωνται αυτά και θα διατίθενται εις τους φοιτητάς με έλαχίστην τιμήν». Η δήλωσις αυτή, έκτός του ότι μέτρον της στιγμής δεν έχει αποκρουσταλωθι εις οιονδήποτε πρακτικόν μέτρον, είναι και χαρακτηριστικώς άδριςτος, άποδεικνύουσα ότι η πολιτεία δεν άπεφάσισεν άκόμη να λύση το μέγα ζήτημα κατά τρόπον άποφασιστικόν, λογικόν και ανταποκρινόμενον εις τας ανάγκας του έθνους.

Τί πρέπει όμως να γίνη δια να τεθι τέρμα εις την απαραδέκτον αυτήν κατάστασιν, που και την επιστημονικήν στάθμην της χώρας υποδιβάζει έπικινδύνως — διότι στερεί μέσα μέρος των φοιτητών από τα μέσα άρτίας επιστημονικής κατάρτισώς των — και το καθηγητικόν λειτουργημα μειώνει εις την συνείδησιν του έθνους και λαδην δίδει δι' άνιερν εκμετάλλευσιν των φοιτητών εκ μέρους ώρισμένων καθηγητών;

Πρέπει, πρώτα-πρώτα, να θεπισθι δια νόμου ότι κάθε καθηγητής όφείλει έντός πενταετίας από της έκλογής του να έκδιθι εις υπεύθυνον συγγράμμα το κύριον τουλάχιστον μάθημα της έδρας του. Αι είδικαί μονογραφίαι του έδωσαν τον τίτλον του καθηγητού. Δεν άρκουν όμως αυτά δια να τον διατηρήση. Πρέπει να άποδειχθι ότι τον κρατεί έπαείως ως πανεπιστημιακός διδάσκαλος και ότι είναι εις θέσιν να δώση εις τους φοιτητάς το σύστημα γνώσεων, που προϋπόθετι η έδρα του. Και αυτό θα το άποδείξη με το συγγράμμα. Αν δεν δυνηθι η δεν θελήση να το έκδώσι έντός πενταετίας, πρέπει αυτόμάτως να χάση την έδραν του δια να ελθι άλλος καταλληλότερος η εργατικώτερος.

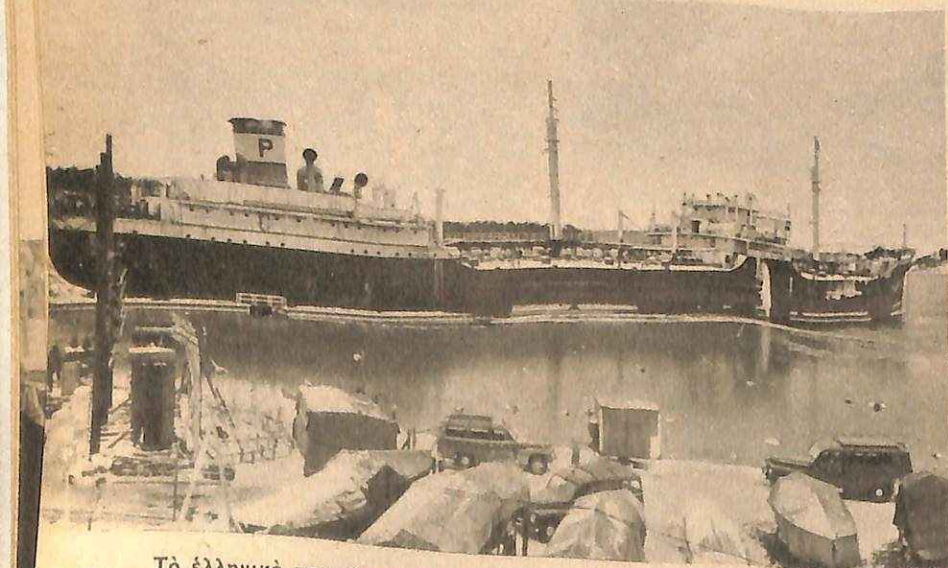
Πρέπει, έπειτα, να θεπισθι ως μεταβατικόν μέτρον η χορήγησις δανείων εις τους καθηγητάς δια την έκδοσιν των βασικών συγγραμμάτων των, που χρειάζονται οι φοιτηταί, και να καθορίζεται η τιμή των υπό άρμοδίας έπιτροπής κατά τρόπον λογικόν, ώστε και οι φοιτηταί να μη γονατίζουν και οι καθηγηταί ν' αποκομίζουν κανονικόν κέρδος. Ένα διδόν 320 σελίδων, επί παραδείγματι, εκδιδόμενον επί καλού γράτου εις 2.000 αντί-τυπα στοιχίζει περίπου 40.000 δραχμών και αν έχη είκονας και σχεδιαγράμματα 50-60.000. Θα στοιχίξη, δηλαδή, κάθε αντίτυπον 20-30 δραχμάς. Έάν πωληται προς 100 δραχμάς δημιουργούνται περιθώρια και δια την άπόσβεσιν του δανείου έντός 5 έτών και δια την άμοιβήν της πνευματικής εργασίας του καθηγητού με 100.000 δρχ. καθάρν κέρδος, χωρίς οι φοιτηταί να ύποσπου όδυνήραν άφαίμαξιν.

Η ριζική όμως λύσις του προβλήματος, η όποια έπανειλημένως έπροτάθη, είναι η ίδρυσις είδικού κρατικού οργανισμού έκδόσεως των πανεπιστημιακών συγγραμμάτων (αναλόγου προς τον Ο.Ε.Σ.Β.). Ο οργανισμός αυτός θα διαθέτη είδικά του τεχνικά μέσα (και συνεπώς θα ήμπορη να μειώση το κόστος στοιχειοθεσίας, έκτυπώσεως και διδλιοδεσίας), θα χρησιμοποιοι χάρτην απηλλαγμένον φορολογίας (πράγμα που θα μειώση άκόμη περισσότερον το κόστος) και θα καθορίζη την τιμήν έκάστου συγγράμματος εις τρόπον ώστε ν' άμειβεταί ίκανοποιητικώς η πνευματική εργασία των καθηγητών (οι όποιοι έχουν έξησφαλισμένον το άναγνωστικόν κοινόν των), αλλά να είναι ταυτοχρόνως και προσιτή εις τα φοιτητικά δολάντια.

ΕΝΩ ΕΜΑΙΝΕΤΟ πρωτοφανής χιονοθύελλα, έτελέσθησαν στο Ρόμσεϋ του Χαμσάιρ οι γάμοι της λαίδης Παμέλας Μαουντμπάντεν και του κ. Ντέβιντ Χίκς (άκρο δεξιά).

Ανάμεσα στους προσκεκλημένους (άνω) ήταν η βασίλισσα της Σουηδίας, η βασιλομήτωρ της Αγγλίας, η πριγκίπισσα Μαργαρίτα, η δούκισσα του Κέντ, η πριγκίπισσα Αλεξάνδρα και ο βασιλικός σύζυγος, πρίγκιπ Φίλιππος. Οι ένήλικες επίσης, παρά το άπίθανο ψύχος, έκράτησαν την άρμόζουσα στάση, αντίθετα από τον διάδοχο του θρόνου πρίγκιπα Κάρολο και την άδελφή του πριγκίπισσα Άννα (δεξιά), που καταφανώς ύπέφεραν και που χρειάστηκε να τους τοποθετήσουν θερμοφόρες.

MIRRORPIC

Το ελληνικό πετρελαιοφόρο «Προμηθεύς» κατέπλευσε στο Βάξχολμ της Σουηδίας, όπου θα παραμείνη όλο τον χειμώνα για να έφοδιάζη την περιοχή με 4.000 κιλόβατ την ώρα. Συνεπεία του ξηρού θέρους, το ύδροηλεκτρικό σύστημα της Σουηδίας παρουσίασε έφέτος ώρισμένες έλλείψεις, που για να καλυφθούν έμισθώθησαν έπτά συνολικά φορτηγά πλοία του τύπου του «Προμηθεύς».

Ο τελευταίος πίνακας του Σαλβατόρ Νταλι «Ο Κολόμβος ανακαλύπτει την Αμερική» πρόκειται να τοποθετηθι στη Γκαλερί Σύγχρονης Τέχνης της Νέας Υόρκης. Στην πρώτη επίδειξη του δημιουργήματός του, ο διάσημος έκκεντρικός ζωγράφος έφρόντισε να καταλάβη μία θέση όκλαδών σε μία γωνία του τεράστιου (4,25Χ3,65 μ.) πίνακος.

Μέσα στα τόσα
χρήσιμα και άχρηστα
έργα που
προγραμματίζονται

ΘΑ ΓΙΝΗ

ΕΠΙ ΤΕΛΟΥΣ ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΜΕΓΑΡΟ;

Ίδια ή κυβέρνηση αναγνωρίζουν και υπογραμμίζουν την ανάγκη ανέγερσης, το ταχύτερο, ενός Δικαστικού Μεγάρου για τη στέγαση του συνόλου ή του μεγαλύτερου μέρους των αθηναϊκών δικαστηρίων.

Πάντως, μέχρι αυτή τη στιγμή, εκτός από τις διαμαρτυρίες και τις εκκλήσεις για την ανέγερση Δικαστικού Μεγάρου 'Αθηνών, δεν υπάρχουν προς την κατεύθυνση αυτή παρά 19 σημάδια επάνω στον πολεοδομικό χάρτη των 'Αθηνών, τα οποία δείχνουν τις 19 θέσεις που κατά καιρούς επροτάθησαν για την πραγματοποίηση αυτού του υπεριστοιχισμένου έργου της ελληνικής πρωτεύουσας. Αυτή τη στιγμή μία θέση, η περιοχή του Δημοτικού Νοσοκομείου, συγκεντρώνει τις περισσότερες προτιμήσεις, άρα και πιθανότητες, για την ανέγερση εκεί του Δικαστικού Μεγάρου. Ο 'Αρειος Πάγος, ο δήμαρχος 'Αθηναίων κ. Τσουκαλάς, ο έκ των ηγετών του Δημοτικού Συμβουλίου κ. Βρανόπουλος, ο Δικηγορικός Σύλλογος και άλλοι παράγοντες έχουν κηρυχθεί υπέρ της ανέγερσης του Δικαστικού Μεγάρου σ' αυτή την περιοχή και στηρίζουν την προτίμησή τους αυτή σε μία σειρά σοβαρών επιχειρημάτων. Φυσικά, υπάρχουν και οι αντιγινωσκόμενοι, όπως ο πρώην δήμαρχος και σήμερα πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου 'Αθηναίων κ. Κατωτάς.

ΜΙΑ ΠΕΡΙΟΧΗ ΠΟΥ ΕΧΕΙ

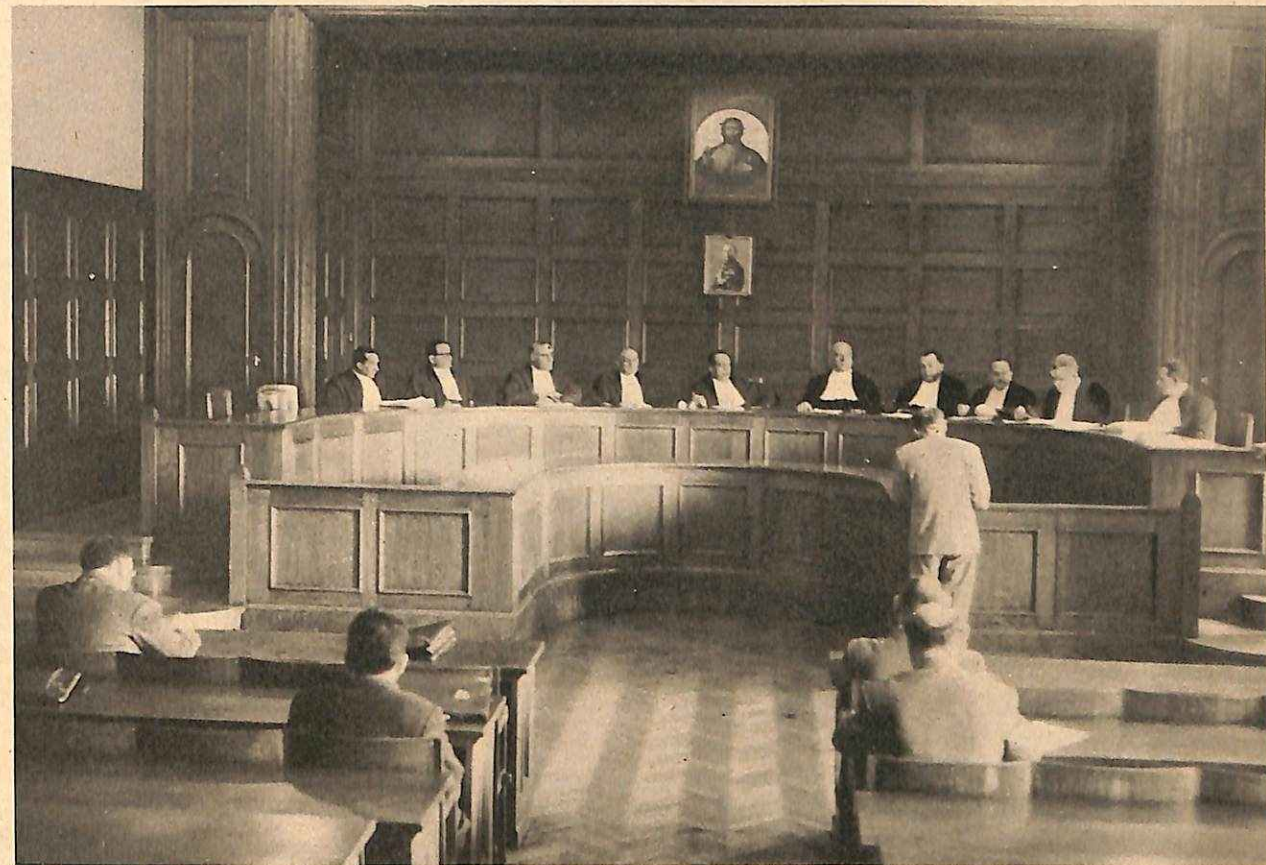
ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙ ΤΙΣ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΠΡΟΤΙΜΗΣΕΙΣ

Ηδη ή ολομέλεια του 'Αρείου Πάγου εξέφρασε πρό μηνών την άποψή της πάνω στο θέμα του Δικαστικού Μεγάρου 'Αθηνών, με σχετική απόφασή της.

Σύμφωνα με αυτήν, όπως γράφτηκε τότε στις εφημερίδες, για την ανέγερση, του Δικαστικού Μεγάρου:

«Δύναται να χρησιμοποιηθεί ο χώρος όπου σήμερα στεγάζεται το Δημοτι-

ΕΠΙΒΛΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΑΠΕΡΙΤΤΗ, εύπρεπής και καθαρή —όπως θα περίμενε κανείς να είναι όλες οι αίθουσες όπου απονέμεται ή δικαιοσύνη. Και όμως στην 'Αθήνα —και σ' όλοκληρη την 'Ελλάδα— υπάρχει μόνο μία, και ελάχιστοι την γνωρίζουν, αφού ανήκει στο 'Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο, στο Συμβούλιον 'Επικρατείας.

κόν Νοσοκομείων 'Αθηνών, το οποίο κρίνεται ως πλέον κατάλληλον και έπαρκές, έστω και δι' απαλλοτριώσεως των συνεχόμενων προς αυτό ακινήτων.

»Είς την απόφασιν αναφέρεται λεπτομερώς ή σημερινή κατάσταση των κτιρίων, εις τα οποία στεγάζονται αι δικαστικά υπηρεσίαι, ή οποία χαρακτηρίζεται ως μη έμπρόπυσα και ιδιαιτέρως των υπηρεσιών του Πρωτοδικείου 'Αθηνών επί των οδών Σανταρόζα-Σταδίου, ή κατάστασις του οποίου αναφέρεται εις την απόφασιν ως άθλια. Συγκεκριμένως τονίζεται ότι τμήματα του εν λόγω κτιρίου είναι έτοιμόρροπα, αι αίθουσαι των συνεδριάσεων δεν πληρούν τους στοιχειώδεις όρους υγιεινής και είναι ακατάλληλοι όχι μόνον δια την στέγασιν των δικαστικών υπηρεσιών, αλλά και δια την στέγασιν καταδίκων εγκληματικών φυλακών. Τα αυτά κτίρια ή 'Ιατροδικαστική 'Υπηρεσία το 1956 δι' έκθεσώς της έχαρακτήρισεν ως ακατάλληλα και επικίνδυνα δια την υγείαν των υπαλλήλων, ό δε προϊστάμενος αυτής γνωμοδότησεν ότι ή νοσηρότης του προσωπικού, λόγω της ακαταλληλότητος του κτιρίου, υπερβαίνει το 50%. Αναφέρεται επίσης εις την απόφασιν ότι τελευταίως παρετηρήθη επιδρομή τροκτικών κατά τας εργασίμους ώρας, εις τοιαύτην έκτασιν, ώστε να προκληθή επέμβασις των υπηρεσιών του Δημοσίου 'Απολυμαντηρίου».

Αλλά και ο Δικηγορικός Σύλλογος 'Αθηνών κηρύσσεται υπέρ της χρησιμοποίησης της περιοχής του Δημοτικού Νοσοκομείου για την ανέγερση Δικαστικού Μεγάρου. Ο πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου 'Αθηνών, κ. Μ. Παπαγεωργίου, σε σχετική συνέντευξή του προς τις «Εικόνες», τονίζει τα εξής:

«Η ανέγερσις Δικαστικού Μεγάρου εις τον χώρο του Δημοτικού Νοσοκομείου αποτελεί την καλύτεραν λύσιν και χαίρω που ό Δικηγορικός Σύλλογος το έπρότεινε πρώτος. Είμαι ιδιαίτέρως ευτυχής διότι συνέπεσαν αι γνώμαι των δικαστικών και των αρμοδίων με τας ίδικάς μας και όταν συνητήθη μετ' αυτού του ύπουργού Δικαιοσύνης κ. Καλλιία τον παρεκάλεσα να επιταχύνη την λύσιν.

»Τό λεγόμενον ότι ό χώρος δεν έπαρκει, δεν είναι ακριβές. Εις τό νέον μέγαρον δεν θα πρέπει να περιληφθούν τά άνώτατα δικαστήρια —'Αρειος Πάγος και Συμβούλιον 'Επικρατείας— διότι έχουν στέγην ευπρόσωπον και διότι

δεν θα ήτο σκόπιμον τά άνώτατα δικαστήρια, τά δικαστήρια ούσίας, να εύρίσκωνται εις την ατύην θέσιν με τά άλλα, εις τά όποια διεξάγονται χιλιάδες υποθέσεις ήμερησίως.

»Ας μη κτισθ ή επομένως τό νέον Δικαστικόν Μέγαρον εις γιγαντιαίας διαστάσεις, αλλά ας δημιουργηθ ήνα αξιοπρεπές, φωτεινό, μοντέρνο κτίριο, πρακτικό και σύμφωνο με την λιτότητα την ελληνικήν. Ο χώρος του Δημοτικού Νοσοκομείου, καθ' ό με διεβεβαίωσαν και ειδικοί μηχανικοί και αρχιτέκτονες, έπαρκει κάλλιστα δια την στέγασιν Πρωτοδικείου, 'Εφετείου, Εισαγγελιών, Ειρηνοδικείου και Πταισματοδικείου. Στο κάτω-κάτω ας μη κτίσωμεν έμεις ήνα γιγαντιαίον μέγαρον. Ας μείνη κάτι να συμπληρώσουν αι επερχόμεναι γενεαί. Πρέπει όμως να αρχίση, ει δυνατόν και αύριον, ή ανέγερσις του νέου μεγάρου, διότι δεν είναι δυνατόν να εξακολουθ ή Δικαιοσύνη να απονέμεται εις τά κτίσματα της οδού Σανταρόζα, όπου πίπτουν αι όροφαί».

ΝΕΟ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΜΕΓΑΡΟ —

ΑΛΛΑ ΟΧΙ ΧΩΡΙΣ ΝΕΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ

Ο δήμαρχος 'Αθηναίων, κ. Α. Τσουκαλάς, συνδέει την ανέγερση Δικαστικού Μεγάρου στον χώρο του Δημοτικού Νοσοκομείου με την μεταφορά, κατ' αρχήν, του δημοτικού αυτού ιδρύματος και την εκ νέου ανέγερσή του σε άλλο χώρο, όποτε και θα είναι δυνατή ή παραχώρησις του σημερινού οικόπεδου του Δημοτικού Νοσοκομείου για την ανέγερση Δημοτικού Μεγάρου. 'Επειδή, μάλιστα, όπως τονίζει σε συνέντευξή του προς τις «Εικόνες», το Δημοτικό Νοσοκομείο είναι Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου, αυτότελες και αδιυπόστατο, στο σχέδιο μεταφοράς και εκ νέου ανέγερσεως του νοσοκομείου θα πρέπει να συμ-

Εκατόν δέκα χρόνια συμπληρώνονται έφέτος από την εποχή που για πρώτη φορά στο νεαρό τότε ελληνικό κράτος δημιουργήθηκε ζήτημα κατασκευής Δικαστικού Μεγάρου στην 'Αθήνα. Και ακόμη συζητείται!

Τέσσερις βασιλιάδες, έξι πρωθυπουργοί και οι ανάλογοι ύπουργοί Δικαιοσύνης έχουν διαδεχθ ή ό ένας τον άλλο. Μαζύ μ' αυτούς έχουν διαδεχθ ή μιά την άλλη πολυάριθμες προτάσεις-λύσεις του προβλήματος του Δικαστικού Μεγάρου 'Αθηνών, χωρίς καμιά μέχρι σήμερα να εφαρμοσθ. Την εποχή του Χαριλάου Τρικούπη, ό Δικηγορικός Σύλλογος διαμαρτυρόταν γιατί ή συνεδρίαση στο Πρωτοδικείο 'Αθηνών είχε γίνει ένα βροχερό πρωινό κάτω άλας δεν διστάζει να παρομοιάσ. Σήμερα ό δήμαρχος 'Αθηναίων κ. Τσουκαλάς δεν διστάζει να παρομοιάσ. Σήμερα ό δήμαρχος 'Αθηναίων κ. Τσουκαλάς, ό έκ των ύπουργών Δικαιοσύνης έχουν άποπειραθ να δώσουν κάποια λύση στο θέμα, χωρίς μέχρι τη στιγμή να τό καταφέρουν. Οι κ.κ. Θ. Τσάτσος, 'Ηλ. Λαγάκος, Δ. Παπασπύρου, Δ. Μπαμπάκος, Κλ. Θεοφανόπουλος, Κ. 'Αδαμόπου-καίρου, στα τελευταία 15 χρόνια, να δημιουργήσουν μίαν εύπρεπή στέγη για τη Θέμιδα, έπιχείρησαν να συγκεντρώσουν σ' ήνα αξιόλογο μέγαρο όλα τά έγ-κατεπαρμένα σε σαθρά κτίρια αθηναϊκά δικαστήρια, θέλησαν να στεγάσουν δικαστάς, διαδίκους, δικηγόρους και υπαλλήλους των δικαστηρίων σε άνετες, εμφανίσιμες αίθουσες και σε γραφεία που να εκπληρώνουν τους βασικούς όρους πολιτισμού. Δεν τό επέτυχον. 'Ετσι, τό Πταισματοδικείο βρίσκεται σήμερα σ' ήνα πομπάλαιο κτίριο με ύποστηρικτή όροφή και ή ένδεικτική πινακίδα, στην όποια αναφέρεται ή άρμοδιότης του δικαστηρίου, συμφύρεται με τις ταμπέλες ενός κουρείου, ενός πρατηρίου τσιγάρων, ενός πρακτορείου λαχείων και Προ-μόρροπο κτίριο.

19 ΜΑΥΡΑ ΣΗΜΑΔΙΑ

ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΟΔΟΜΙΚΟ ΧΑΡΤΗ ΑΘΗΝΩΝ

Αλλά και τό Ειρηνοδικείο, τό Πλημμελοδικείο, τό Κακούργιοδικείο και τό 'Εφετείο είναι εγκατεστημένα έδώ κ' εκεί σε διάφορα αιώνάδια και ακατάλληλα κτίρια, που ότε τά άπεγνωσμένα σοδατίσματα, ότε και ή έν σπουδή από και-ρού εις καιρόν έπισκευή των σποασμένων καθισμάτων τους και των επικίνδυνων φέρουν σε λογαριασμό.

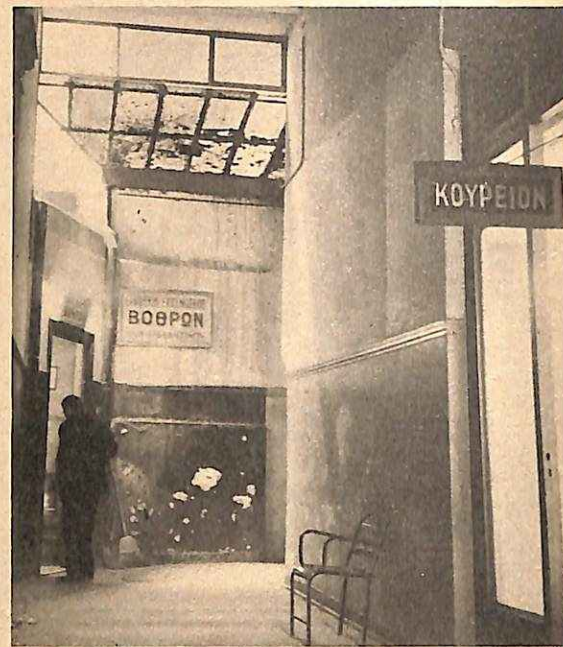
Γι' αυτό, τά τελευταία χρόνια, τά αίτημα για την ανέγερση νέων, εύπρεπών και κατάλληλων δικαστηρίων —όπως και επί 'Οθωνος και επί Γεωργίου Α'— προβάλλει για μία ακόμη φορά όξύ, όξύτατο στην κυριολεξία.

Όλοι οι παράγοντες της Δικαιοσύνης, οι δικασταί, οι δικηγόροι, ό 'Α-ρειος Πάγος, αλλά και τό εύρύ κοινό, τό όποιο διαπιστώνει την κατάσταση των κτιρίων όπου στεγάζεται ή Δικαιοσύνη, και, όκμή, ό δήμαρχος 'Αθηναίων, οι ήγέται των ομάδων του Δημοτικού Συμβουλίου, αθηναϊκοί σύλλογοι που άσχολούνται με τά κοινωνικά και αισθητικά πρόβλήματα της πολιτείας, αλλά και ή

ΣΕ ΡΥΠΑΡΕΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ, ΚΑΙ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΕΤΟΙΜΟΡΡΟΠΕΣ ΣΤΕΓΕΣ, Η ΘΕΜΙΣ ΥΦΙΣΤΑΤΑΙ ΣΙΩΠΗΛΗ ΤΟ ΑΘΗΝΑΪΚΟ ΤΗΣ ΜΑΡΤΥΡΙΟ...

ΓΡΑΦΕΙΟ έκκενώσεως δόθρων, πρακτορείο έθνικού λαχείου και σιγαρέττων, κουρέιο και άλλα καταστήματα. Έπιστέγασμα: Τό Πταισματοδικείο Αθηνών.

Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ δέν χρειάζεται σχόλια. Από την είσοδο αυτή πρέπει να περάσουν οι ενδιαφερόμενοι για ν' ανέβουν στις αίθουσες του Πταισματοδικείου.

φωνήσουν και τὰ μέλη του 'Αδελφάτου που τὸ διευθύνει, ἀλλὰ καὶ ἡ πλειοψηφία τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀθηναίων. Στὴν ἴδια συνέντευξη τονίζει ὅτι ἂν τὸ κράτος ἐπιθυμῇ νὰ χρησιμοποίησιν τὸν χώρου τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου γιὰ νὰ ἀνεγείρῃ Δικαστικὸ Μέγαρον —εἴτε γιὰ ὁποιοδήποτε ἄλλο σκοπὸ— πρέπει νὰ προηγηθοῦν καλὸπιστες διαπραγματεύσεις καὶ νὰ ἐπακλουθῇ ἡ ἀγορὰ τοῦ γηπέδου στὴν ἀξία του. Ἐν ὑπόθεσιν παρόμοια προσφορά, θὰ βρεθῇ καὶ ὁ τρόπος —τὰ χρήματα— τόσο γιὰ τὴν ἀγορὰ νέου γηπέδου, ὅσο καὶ γιὰ τὴν ἀνέγερσιν τῆς πρώτης πτέρυγος τοῦ νέου Δημοτικοῦ Νοσοκομείου, ὥστε νὰ μὴ σταματήσῃ οὔτε γιὰ μιὰ στιγμή ἡ λειτουργία τοῦ ἰδρύματος, καὶ θὰ ἐπακλουθῇ ἡ κατεδάφισις τοῦ παλαιοῦ κτιρίου τοῦ νοσοκομείου καὶ ἡ μεταβίβασις τοῦ γηπέδου στὸ κράτος-ἀγοραστή. Ὁ κ. Τσουκαλὰς ὑπολογίζει τὴν ἀξία τοῦ σημερινοῦ γηπέδου, ποὺ ἔχει ἑκτασὶ 17.000 τετραγωνικῶν μέτρων, σὲ 90-100.000.000 δραχμὰς.

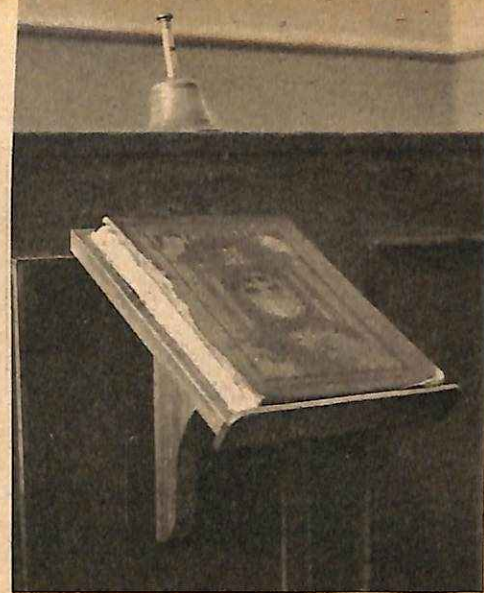
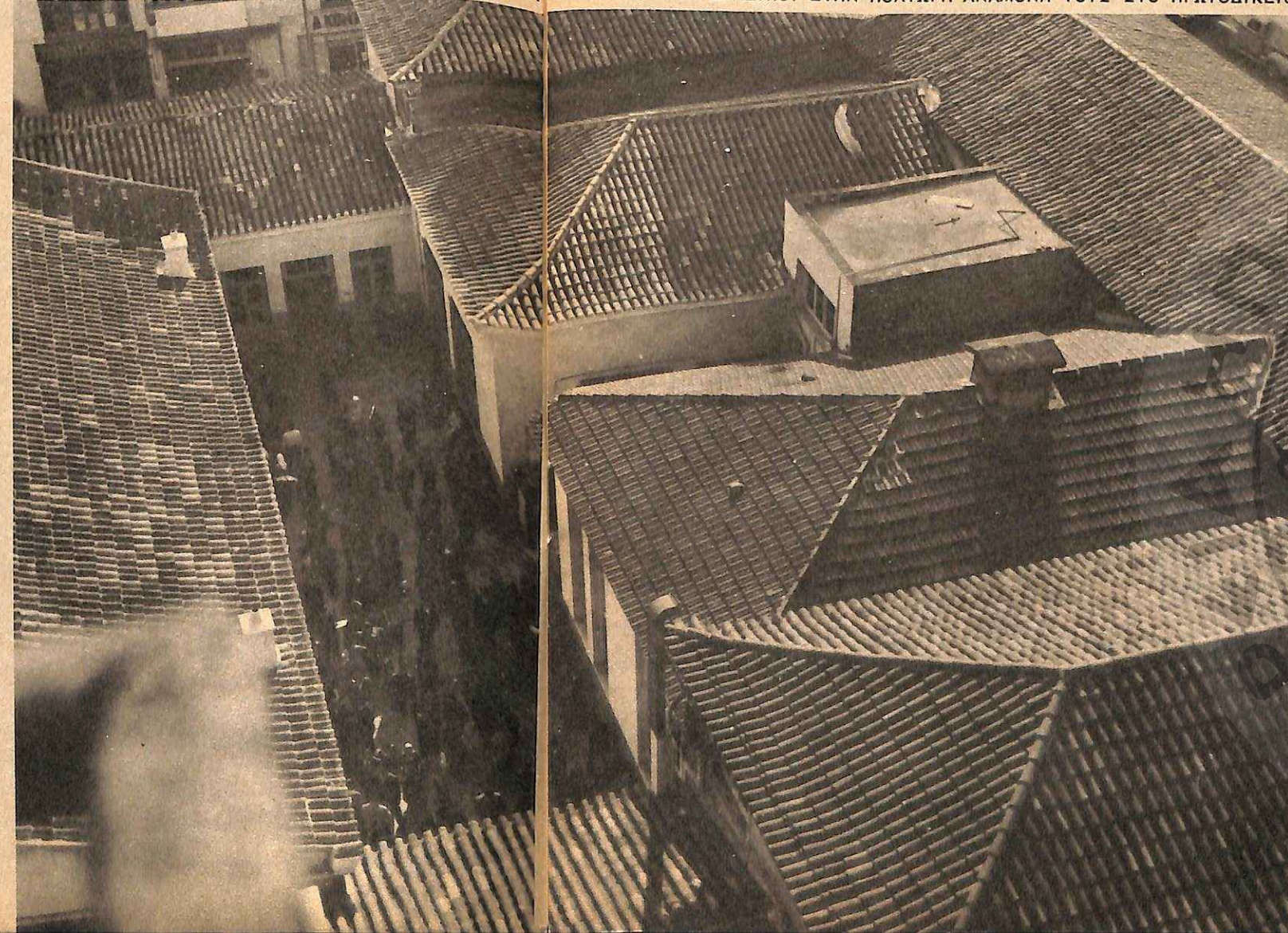
Εἰς πίσς καὶ ὁ κ. Δ. Βρανόπουλος, ὁ ὁποῖος, ὅπως εἶναι γνωστὸ, ἡγεῖται ἰδίως ὁμάδος δημοτικῶν συμβούλων στὸν Δῆμο Ἀθηναίων, ἔχει κηρυχθῇ ὑπὲρ τῆς χρησιμοποίησεως τοῦ χώρου τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου γιὰ τὴν ἀνέγερσιν Δικαστικοῦ Μεγάρου.

ΚΑΙ Η ΑΝΤΙΘΕΤΗ ΦΩΝΗ:

«ΘΑ ΑΝΤΙΔΡΑΣΩΜΕ ΔΙ' ΟΛΩΝ ΜΑΣ ΤΩΝ ΜΕΣΩΝ»

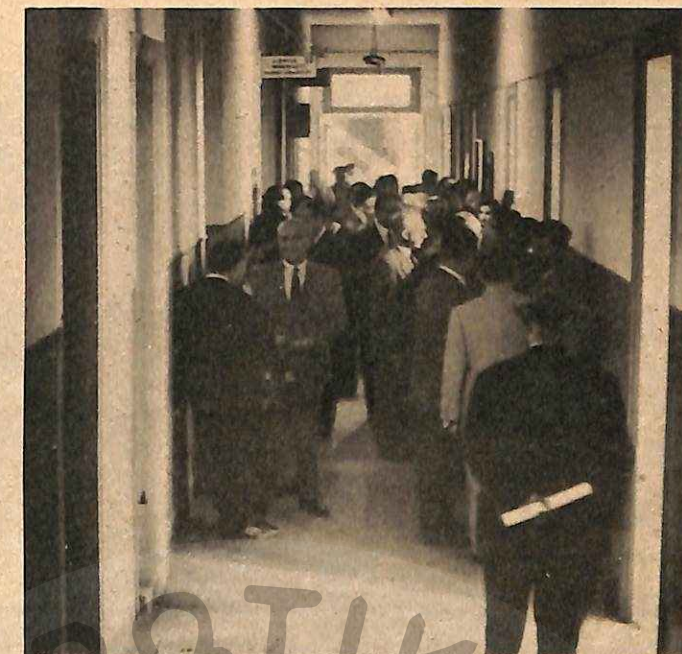
Εξ ἀντιθέτου, ὁ κ. Π. Κατσώτας, πρόεδρος τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀθηναίων, σὲ σχετικὴ συνέντευξί, του, τονίζει ὅτι ὁ χώρος τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου πρέπει νὰ παραμείνῃ εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δήμου καὶ τοῦ Ἀδελφάτου τοῦ νοσοκομείου. Ὁ Δήμος Ἀθηναίων, προσθέτει, ἔχει πολλαπλὰ ἀνάγκας, γιὰ τὴν πραγματοποίηση τῶν ὁποίων δὲν διαθέτει σὲ ἄλλο σημεῖο τῆς πόλεως ἀνάλογον ἑκτασὶ. Συγκεκριμένως, ὁ Δήμος στερεῖται χώρου γιὰ τὴν ἀνέγερσιν νέου Δημοτῆς Μεγάρου καὶ χώρου γιὰ τὴν ἀνάπτυξιν κέντρου πνευματικῶν ἐκδηλώσεων, π.χ., Δημοτικοῦ Θεάτρου, Βιβλιοθήκης, Πινακοθήκης, αἰθουσῶν ἐκθέσεων, διαλέξεων κλπ. «Ἀρπαγὴ τοῦ χώρου τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου δι' ὠρισμένον σκοπὸν, τονίζει ὁ κ. Κατσώτας, καθ' ὃν χρόνον ὁ Δήμος ἔχει τόσας ὑποχρεώσεις νὰ ἐκπληρῶσιν εἰς τὸν χώρον τοῦτον, ὅχι μόνον δὲν θὰ μᾶς εὕρῃ συμφῶνους, ἀλλὰ θὰ ἀντιδράσωμεν δι' ὅλων μας τῶν δυνάμεων καὶ μέσων, βέβαιον δυνεὶς ὅτι συμφωνεῖ μαζὺ μας ὁλόκληρος ὁ ἀθηναϊκὸς λαός».

ΚΑΤΑΔΙΚΟΙ ΣΤΟΝ ΟΛΙΓΟΛΕΠΤΟ ΠΕΡΙΠΑΤΟ ΤΟΥΣ ΣΕ ΑΥΛΗ ΦΥΛΑΚΗΣ; ΟΧΙ! ΔΙΑΔΙΚΟΙ ΣΤΗΝ ΠΟΛΥΩΡΗ ΑΝΑΜΟΝΗ ΤΟΥΣ ΣΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ.

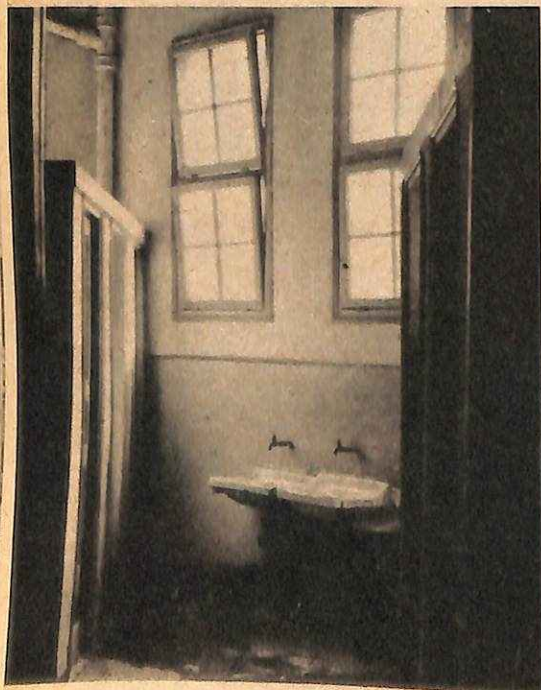
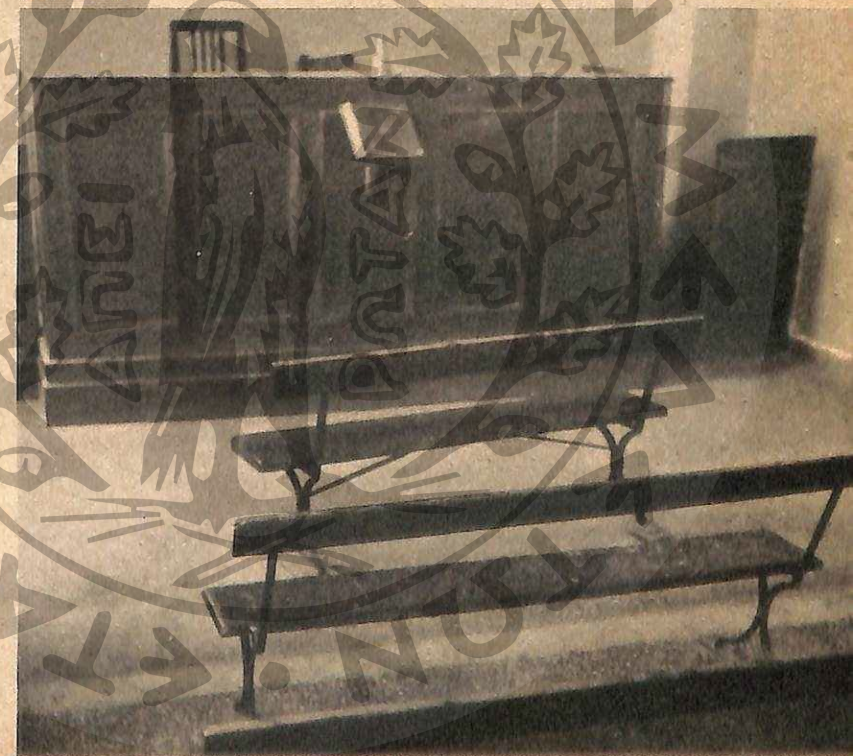
ΤΟ ΙΕΡΟ Εὐαγγέλιο —σύμβολο καὶ ἐχέγυος ὁρθοτομήσεως τῆς ἀλήθειας— ἔχει ὑποστή τὴ φθορὰ τῆς χρησεως καὶ τοῦ χρόνου.

(Φωτ. Κ. Ραφαηλίδης — ΕΛΚΗΝ)

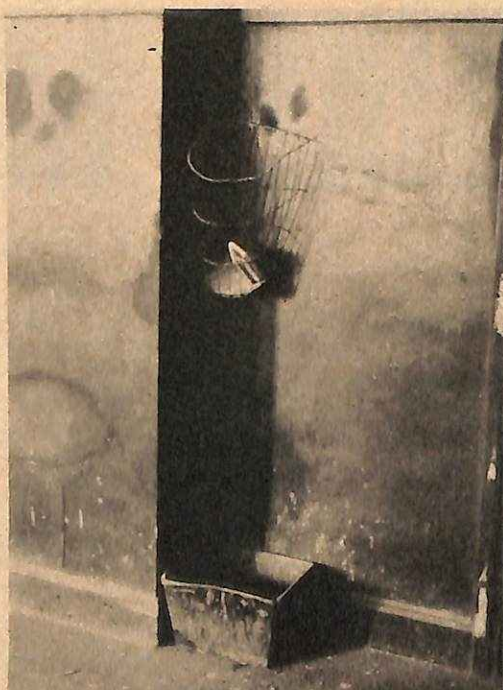

ΣΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ τῆς ὁδοῦ Σανταρόζα ἡ στενότης εἶναι μεγαλύτερη. Ἡ κυκλοφορία καὶ ἡ ἀναμονὴ ἀσφυκτικώτερες.

ΠΑΓΚΟΙ χοντροκομμένοι γιὰ τὸν κατηγορούμενον —ἄθωο, βέβαιον, μέχρις ἀποδείξεως τοῦ ἐναντίου—, γιὰ τοὺς μάρτυρες, τοὺς διαδίκους. Ἡ στοιχειώδης ἀνεση εἶναι πολυτέλεια;

ΟΙ «ΚΟΙΝΟΧΡΗΣΤΟΙ ΧΩΡΟΙ» τῶν κτιρίων ποὺ στεγάζουν δημόσιες ὑπηρεσίες ἐμφανίζουν συνήθως θλιτερὰ εἰκόνες. Στὴν περίπτωση ὅμως τῶν δικαστηρίων —στὴ φωτογραφία ἡ τουαλέττα τοῦ Πλημμελειοδικείου, στὸν ἄ' ὄροφο τοῦ παλαιοῦ Ἀρσακείου— ἡ κατὰστασις εἶναι ἀπαράδεκτη. Θυμίζει πρὶς πολὺ προσφυγικὸ καταυλισμὸ.

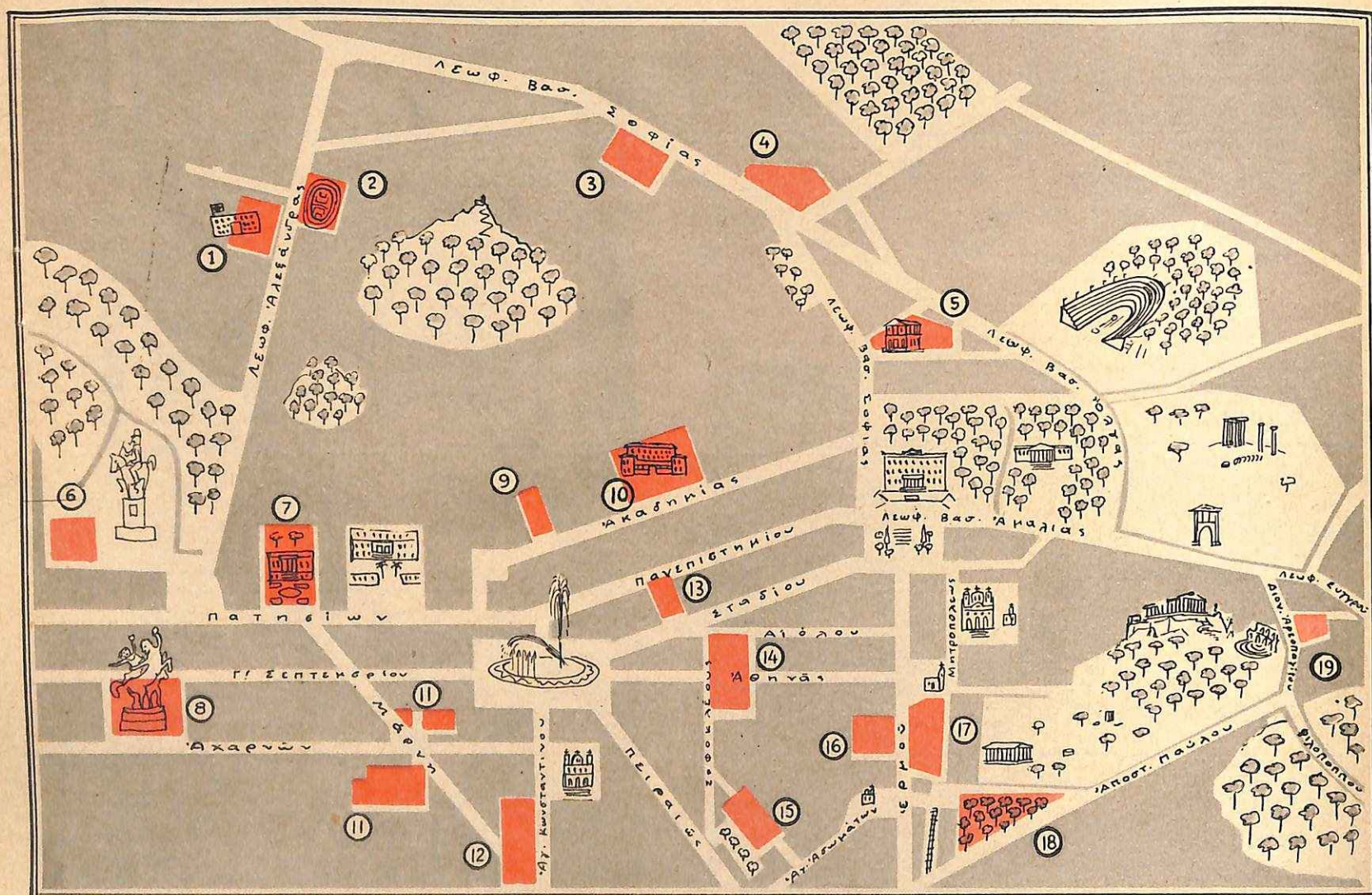
ΟΙ ΔΙΑΔΡΟΜΟΙ, μ' ἑκατοντάδες διερχομένων δικηγόρων καὶ διαδίκων, εἶναι ἀναγκαστικὰ καὶ αἰθουσες ἀναμονῆς. Τὰ μπαλώματα στοὺς τοίχους, τὰ ἐπάλληλα στρώματα μπογιᾶς —κάθε τόσο βάφονται χωρὶς ποτὲ νὰ φανοῦν καθαροί— συνδυάζονται... ἁρμονικὰ μὲ τὰ τσαλαπατημένα καλάθια καὶ τοὺς τενεκέδες τῶν ἀπορριμμάτων.

ΠΡΙΝ 110 χρόνια, όταν έτεθη ζήτημα Δικαστικού Μεγάρου, εγκαταστάθηκε σαν σχολή το 'Αρσάκειο. Σήμερα στεγάζει ακόμη τα περισσότερα δικαστήρια των 'Αθηνών.

ΘΑ ΓΙΝΗ ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΜΕΓΑΡΟ;

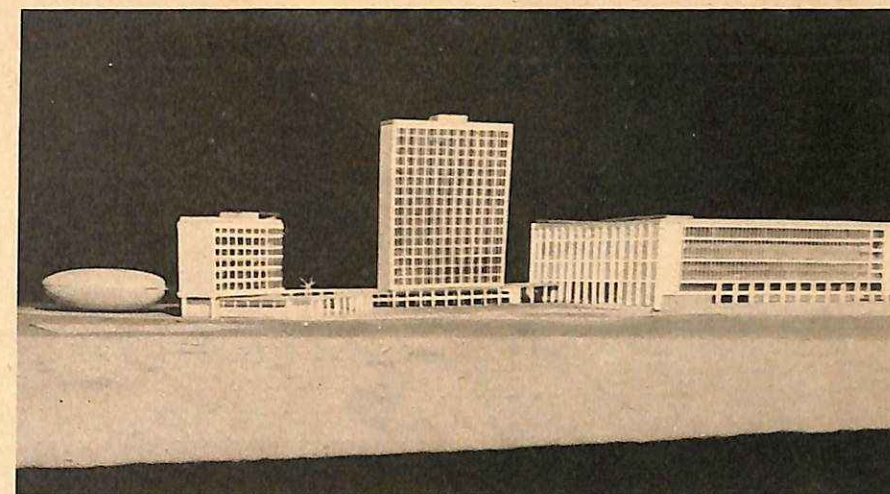
ΕΙΝΑΙ ΤΟΣΟ ΕΚΔΗΛΗ Η ΑΝΑΓΚΗ ΤΗΣ ΑΝΕΓΕΡΣΕΩΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ ΩΣΤΕ ΝΑ ΜΗ ΧΡΕΙΑΖΟΝΤΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΑ. ΑΛΛΑ ΤΟ ΕΡΩΤΗΜΑ ΜΕΝΕΙ: ΠΟΤΕ;

Σ' ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΠΡΟΤΑΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΚΑΙΡΟΥΣ Η ΑΝΕΓΕΡΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΥ ΜΕΓΑΡΟΥ

Πολυάριθμες είναι οι θέσεις και οι λύσεις, που κατά καιρούς έχουν προταθεί. Διάφορες περιοχές των 'Αθηνών συνεκέντρωναν, σε διάφορες εποχές, την προτίμηση των αρμοδίων. Στο σχεδιάγραμμα που παρουσιάζουμε σήμερα σημειώνονται 19 χώροι, που βρίσκονται στο κέντρο ή γύρω από το κέντρο των 'Αθηνών. Σ' αυτές τις περιοχές, πρωθυπουργοί, ύπουργοί, πολεοδόμοι, αρχιτέκτονες, αλλά και ιδιώτες, πρότειναν κατά καιρούς ν' ανεγερθή το πολυθρύλητο Δικαστικό Μέγαρο 'Αθηνών. Σήμερα, μία από αυτές τις περιοχές, ο χώρος του Δημοτικού Νοσοκομείου, συγκεντρώνει τις περισσότερες πιθανότητες.

1) Περιοχή 'Αντικαρκινικού 'Ινστιτούτου. 2) Γήπεδο Παναθηναϊκού. 3) Θέσις της υπό ανέγερσιν 'Αμερικανικής Πρεσβείας. 4) Παλαιά 'Εφορία 'Υλικού Πολέμου. 5) Στρατιωτική Λέσχη. 6) Γήπεδο Πανελληνίου. 7) 'Αρχαιολογικό Μουσείο. 8) Πλατεία Βικτωρίας. 9) 'Ιόνιος Σχολή (σε συνδυασμό με το χώρο του Δημοτικού Νοσοκομείου και μέρος του τετραγώνου της Νομικής Σχολής). 10) Δημοτικό Νοσοκομείο (σε συνδυασμό με μέρος του τετραγώνου της Νομικής Σχολής και της 'Ιονίου Σχολής). 11) Πλατεία Βάθης (δάσει προτάσεως του αρχιτέκτονος κ. 'Ι. 'Αντωνιάδη). 12) 'Οδός 'Αγίου Κωνσταντίνου. 13) Τετράγωνον Σανταρόζα — Σταδίου — Πανεπιστημίου — 'Αρσάκη. 14) Παλιό κτίριο Βαρβακείου — Κεντρική 'Αγορά. 15) Πλατεία 'Ελευθερίας (Κουμουνδούρου). 16) Συνοικία Ψυρρή. 17) Περιοχή Πλατείας 'Αθηνών. 18) Πλατεία Θησείου (πρόταση του κ. Γ. Ποπολάνου). 19) Μακρυγιάννη.

ΜΕΓΑΘΗΡΙΑ από μπετόν, αλουμίνιο και γυαλί, σε γραμμή σύγχρονη, αλλά συντηρητική, αποτελούν το δικαστικό κέντρο τριών νέων αρχιτεκτόνων.

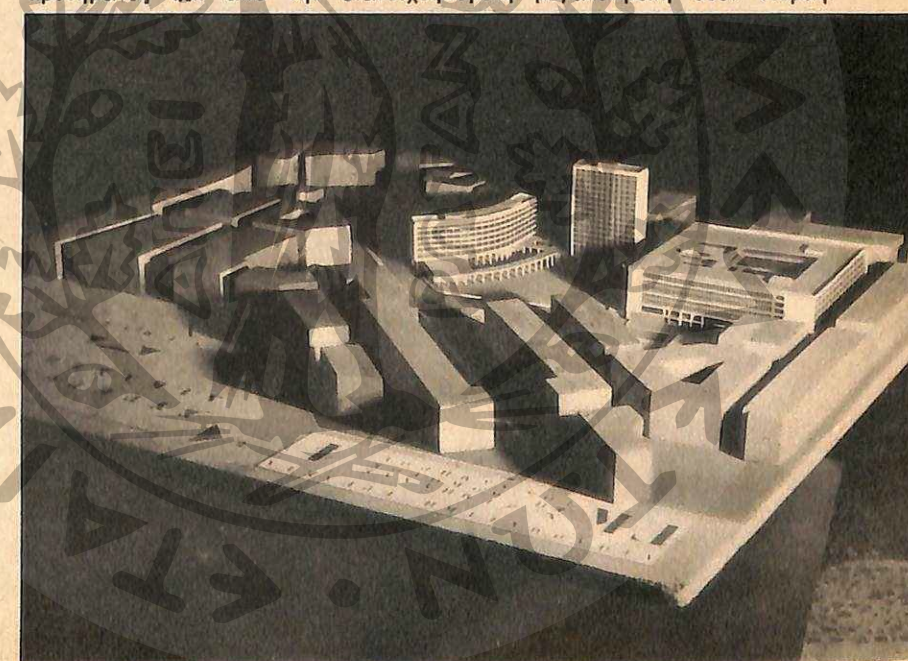

Η άσκηση τριών νέων αρχιτεκτόνων

Επὶ δεκαετίες το Δικαστικό Μέγαρο απασχολεί αρμοδίους και άναρμοδίους. Φυσικό λοιπόν ήταν να περάσει, σαν θέμα σπουδαστηριακής μελέτης, στις τάξεις του Πολυτεχνείου. Τρεις νέοι αρχιτέκτονες, οι κ.κ. Χρ. Σεμύλας, Σπ. Κοκοτάς και 'Ιωάν. Λάμπρου, υπέβαλαν για διπλωματική εργασία μια δική τους λύση — από αρχιτεκτονικής πλευράς — του διαιωνιζόμενου προβλήματος. Οι νεαροί οικοδόμοι τοποθετούν το δικαστηριακό συγκρότημα της πρωτεύουσας στο χώρο που ορίζεται από τις οδούς 'Αθηνάς, 'Αριστείδου, Αίολου και της μελλοντικής επέκτασής της δόου Κοραή. Το συγκρότημα περιλαμβάνει το κυρίως Δικαστικό Μέγαρο, με 36 πολιτικά και ποινικά άκροατήρια, το Συμβούλιο 'Επικρατείας και το κτίριο του 'Αρείου Πάγου. Το συμπληρώνουν ύπαγειο στάθμοι αυτοκινήτων και ακόμη μία μεγάλη πλατεία Δικαστηρίων.

ΚΑΜΠΥΛΟ το κτίριο του 'Αρείου Πάγου, ενώ το κτίριο του Συμβουλίου 'Επικρατείας δεσπόζει στη σύνθεση καθ' ύψος.

Η ΜΕΛΕΤΗ προβλέπει εξυπηρέτηση του έπιβλητικού δικαστηριακού συγκροτήματος και από την διανοιχτήσόμενη μεγαλοπρεπή οδόν Κοραή.

Αυτές είναι οι απόψεις των ενδιαφερομένων ν' αποκτήση ή 'Αθήνα έπαρκές και εύπρεπές Δικαστικό Μέγαρο. Οι περισσότεροι, όπως προκύπτει, συμφωνούν με τη λύση του Δημοτικού Νοσοκομείου. Την ανέγερση, δηλαδή, στον χώρο του δημοσυντήρητου αυτού ιδρύματος των νέων δικαστηρίων.

Φυσικά, από το «έπιθυμώ» μέχρι το «δύναμαι» υπάρχει τεράστια απόσταση. Δεν αρκεί μόνο να θέλουμε να αποκτήσουμε Δικαστικό Μέγαρο, αλλά και να διαθέτουμε τις δυνατότητες να πραγματοποιήσουμε αυτή την έπιθυμία. 'Από την πλευρά του ύπουργείου Δικαιοσύνης, που είναι και άρμόδιο από κυβερνητικής πλευράς για την εξεύρεση μέσων, την κατάρτιση των σχετικών μελετών και την ανέγερση, εν τέλει, των δικαστηρίων, ή κατάσταση, παρά την έπιφυλακτικότητα των άρμοδίων, παρουσιάζεται ως έξης:

Ο ύπουργός Δικαιοσύνης κ. Καλλιás θεωρεί το θέμα σαν το κυριότερο από τα έκκρεμη ζητήματα του ύπουργείου του. Και είναι τόσο έκδηλη ή ανάγκη της ανέγερσεως Δικαστικού Μεγάρου, ώστε δεν χρειάζονται έπιχειρήματα.

Ηδη, όπως είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε, έχει γίνει ή μελέτη των θέσεων στις όποιες θα είναι δυνατόν να ανεγερθή κτίριο, που θα περιλαμβάνει ένδεκα μόνως όχι το σύνολο, αλλά μέρος των δικαστηρίων 'Αθηνών. 'Επίσης έχει γίνει έκτιμηση των οικόπεδων, τα όποια θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν γι' αυτό το σκοπό. Οι σχετικές μελέτες έγιναν από τις τεχνικές υπηρεσίες των ύπουργείων Δικαιοσύνης και Οικισμού. 'Επίσης έχουν εξετασθή το κυκλοφορία και πρόβλημα γύρω από κάθε πιθανή θέση ανέγερσεως του μεγάρου και ή περίπτωση εγκαταστάσεως πολλών δικηγόρων και συναφών επαγγελματιών στις ίδιες περιοχές.

Παράλληλα συνεκλήθη σύσκεψη τεχνικών, κατά την όποια ο ύπουργός Δικαιοσύνης άκουσε τις απόψεις τους, καθώς και τις απόψεις των δικαστικών παραγόντων ως και των εκπροσώπων του Δικηγορικού Συλλόγου 'Αθηνών. Στην ίδια σύσκεψη εξετάσθηκε και το ύψος δαπανών ανέγερσεως του μεγάρου.

Τελικά, μπορούμε να πούμε — παρ' όλον ότι ο ύπουργός Δικαιοσύνης κ. Καλλιás δεν θέλησε να προβή σε καμμία δήλωση επί του θέματος — ότι έχουμε λόγους να πιστεύουμε ότι την ανάγκη άμέσου λύσεως του προβλήματος του Δικαστικού Μεγάρου έχει θέσει ο ίδιος, τόσο προς τόν πρωθυπουργό κ. Καραμανλή, όσο και προς τόν αντιπρόεδρο της κυβερνήσεως κ. Κανελλόπουλο.

Μετά από όσα εκθέσαμε προκύπτει πάλι το έρώτημα: Θα αποκτήση σύντομα ή όχι ή ελληνική πρωτεύουσα Δικαστικό Μέγαρο, ανάλογο προς τις άνάγκες της και άξιο του όνόματος και της Ιστορίας της;

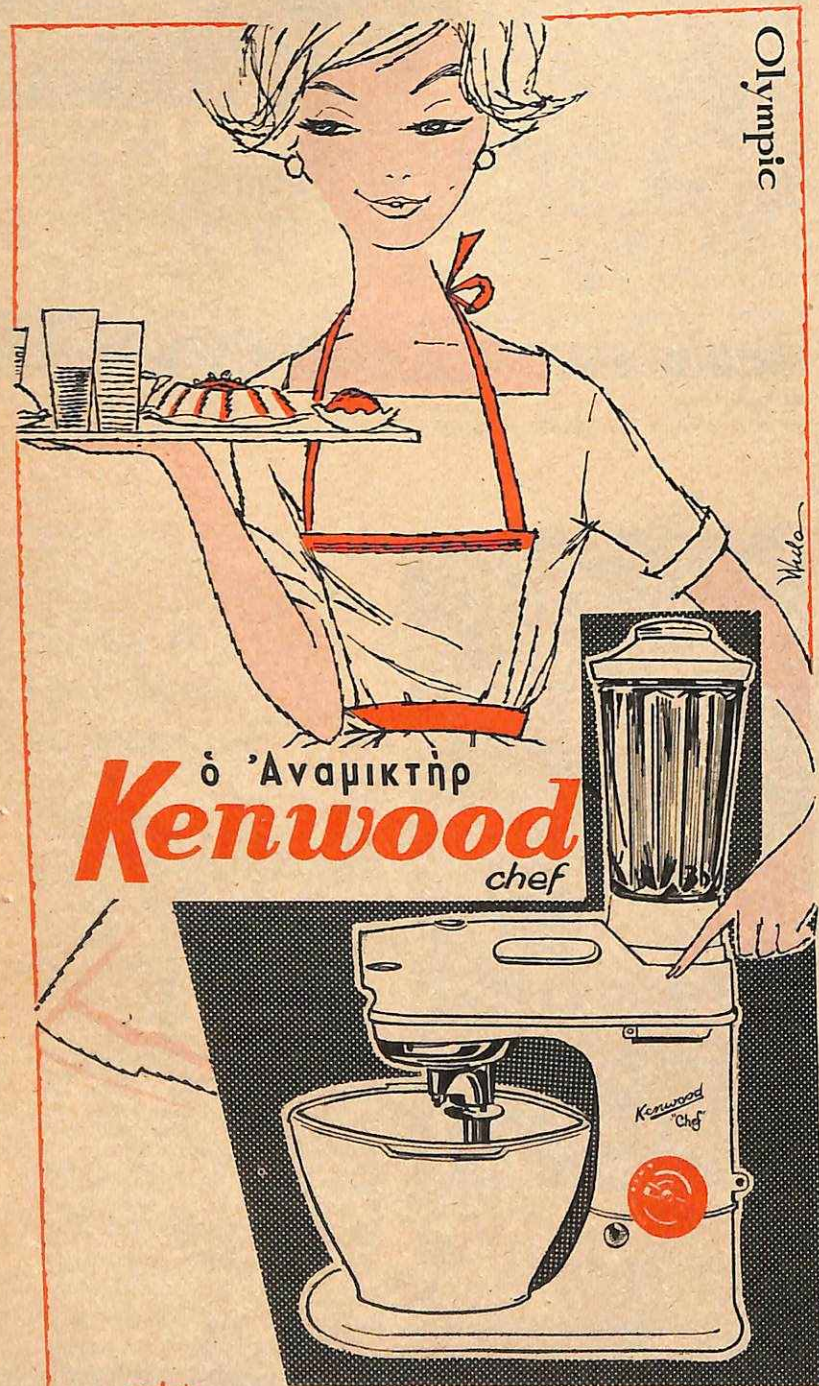
Στο έρώτημα αυτό, ή άπάντηση — σιδηρική κάπως, πρέπει να όμολογήσουμε — μπορεί να δοθή μόνο δάσει των όσων έλεπε στο τελευταίο συνέδριο των δικηγόρων ο ύπουργός Δικαιοσύνης:

«Το ύπουργείο Δικαιοσύνης, με την έλπίδα ότι κατά το έτος 1960 θα λάβη μεγαλύτερον από το παρελθόν μερίδιον έπενδύσεων, προχωρεί προς την λύσιν και μερικώς εκ των μεγαλυτέρων προβλημάτων με έπί κεφαλής την λύσιν του προβλήματος του Δικαστικού Μεγάρου Θεσσαλονίκης, αλλά και με την έλπίδα ότι ή έτοιμή εργασία, την όποιαν ώλοκλήρωσε και ή όποια έχει συγκεντρώσει όλα τα οικονομικά στοιχεία συγκρίσεως και έπιλογής, έσον άφορά το Δικαστικό Μέγαρον των 'Αθηνών, δεν θα πάη χαμένη διά να προστεθή ένας φάκελος, τόν όποιον θα παραδώσει ο σημερινός ύπουργός της Δικαιοσύνης εις τόν διάδοχόν του, όταν θα έλθη ή ώρα διά να παραδώσει. Δεν μου άρέσει το άναγγέλλειν ή το προαναγγέλλειν, ούτε και κρύπτει αυτή ή δήλωσις κάτι το άπαρόχον έχει άποφασισθή και είναι βέβαιον πάντως, όμως, βέβαιον είναι ότι άπαρόχον δυνατότητες να ληφθούν άποφάσεις: αι δυνατότητες αι τεχνικά, αι δυνατότητες από άπόψεως πλήρους προμελέτης· φυσικά θα εξετασθούν και αι οικονομικά, καθώς επίσης θα εξετασθή εν τώ συνόλω του το θέμα, εις την πρώτην δυνατήν ευκαιρία, έντός ευρύτερου κυβερνητικού πλαισίου, έλπίζω υπό την προεδρίαν αυτού τούτου του προέδρου της κυβερνήσεως».

ΤΟ ΘΕΜΑ ΗΤΑΝ ΦΛΕΓΟΝ ΚΑΙ ΤΟ 1850...

Βρισκόμαστε στο 1850, πριν από 110 ώλέκλεια χρόνια. Το θέμα ανέγερσεως ενός εύπρεπούς Δικαστικού Μεγάρου άνακινείται για πρώτη φορά. 'Αρχίζουν οι συζητήσεις, οι άντεγκλήσεις, οι άσμφωνίες και, φυσικά, το ζήτημα πέφτει στο κενό. Μετά από 25 χρόνια, το 1875, το ζήτημα βγαίνει και πάλι στην έπιφάνεια, αλλά καταποντίζεται και πάλι στις άτέλειωτες συζητήσεις. Το 1887 έγινε λόγος για τη μετατροπή σε Πρωτοδικείο του παλαιού Βαρβακείου (στην Κεντρική 'Αγορά) και την ανέγερση, γύρω από αυτό, των άλλων δικαστηρίων. Η λύση, όμως, δεν θεωρήθηκε τότε πρόσφορη. 'Αντί γι' αυτό, για πρώτη φορά, προτείνεται ή ανέγερση του Δικαστικού Μεγάρου στον χώρο του σημερινού Δημοτικού Νοσοκομείου.

Ένα χρόνο άργότερα (1888) διαδόθηκε και έγραψαν και οι έφημερίδες ότι το κράτος θ' αγοράσει από τόν Δήμο το Δημοτικό Νοσοκομείο και τόν χώρο γύρω άπ' αυτό. 'Επίσης, το 1889 ο αρχιτέκτων Τσίλλερ άρχισε να καταρτίζει

ο Άναρικήτηρ
Kenwood
chef

**Πολύτιμος βοηθός
κάθε νοικοκυράς**

Κόβει κιμά • Κάνει μαγιονέζα
Στίβει φρούτα • Χτυπάει τὰ αυγά
Καθαρίζει πατάτες • Κόβει τοίγες
'Αλέθει καφέ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
Μ. & Ι. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ: ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 8 — ΤΗΛ. 30-053
ΘΕΣ/ΝΙΚΗ: ΤΣΙΜΙΣΚΗ 29 — ΤΗΛ. 75-366

ΘΑ ΓΙΝΗ ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΜΕΓΑΡΟ;

τὰ σχετικά σχέδια. Παρ' όλα αυτά, όμως, ο νομικός κόσμος τῆς ἐποχῆς διεμαρτύρητο ὅτι τίποτε δὲν γίνεται στὴν πραγματικότητα καὶ ὅτι ὅσα παρουσιάζονται ὡς ἀποφάσεις δὲν εἶναι παρὰ ἀπλὲς διαδόσεις.

Τὸ 1891 ὁ Τσίλλερ καὶ πάλι, σὰν διευθυντὴς τοῦ Γραφείου Δημοσίων Κτιρίων, ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτέλεση νέων σχεδίων. Τὴν ἴδια ἐποχὴ ὁ Σ. Μπαλανόπουλος διαμαρτύρεται ἀπὸ τὴς στήλης τῆς ἐφημερίδος «Ἑλληνικὴ καὶ Γαλλικὴ Νομολογία» ὅτι οἱ ἐνέργειες πάντα ναυαγοῦν, τὰ χρόνια περνοῦν καὶ ἡ ἐκτέλεση τοῦ σχεδίου ἀναβάλλεται συνεχῶς.

Τὸ 1893 φαίνεται ὅτι ὑπάρχουν ἐλπίδες νὰ τελεσφορήσουν ἐνέργειες τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν, ἀλλὰ καὶ πάλι, τελικὰ, δὲν γίνεται τίποτε.

Τὸ 1895 κορυφώνεται ἡ ἀπόγνωση τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ ἀναγράφεται στὴς ἐφημερίδες:

«Ἐπὶ τέλους, ἂς ἀνεγερθῇ εὐπρεπὲς δικαστικὸν κατάστημα καὶ ἂς ἀνεγερθῇ ὅπου δόξῃ».

ΒΡΕΘΗΚΑΝ ΟΙ ΧΩΡΟΙ, ΒΡΑΒΕΥΘΗΚΑΝ ΜΕΛΕΤΕΣ, ΑΛΛΑ...

Τότε διατυπώθηκαν καὶ τὰ ἀκόλουθα, ποὺ ἐξακολουθοῦν καὶ σήμερὰ νὰ ἔχουν τὴν ἴδια ἀκρίβειαν:

«Ἐὰν ἐλέγγοτο πρὸ ἐτῶν καὶ σήμερον δὲν δύναται νὰ εὐρεθῇ ὁ κατάλληλος πρὸς τοῦτο χώρος, μετὰ παρέλευσιν χρόνου θὰ εἶναι ἔτι μάλλον ἀδύνατον».

Τὸ 1910 εἶχε ἐκλεγῇ γήπεδο στὴν λεωφόρο Κηφισιάς καὶ εἶχε προκηρυχθῇ διαγωνισμὸς γιὰ τὴ σύνταξη τῆς σχετικῆς μελέτης, ἀλλὰ ἡ περιοχὴ τελικὰ κρίθηκε ἀκατάλληλη.

Δέκα χρόνια ἀργότερα (1920) ἡ τότε Ἐπιτροπὴ τοῦ Σχεδίου Πόλεως Ἀθηνῶν ἐκρίνε ὡς κατάλληλη θέσιν τὴν πλατεία Ἐλευθερίας (Κουμουνδούρου), ἐνῶ τὸ 1927 ἔγινε νέα προσπάθεια καὶ ἐπεξεργασία προγράμματος οἰκοδομῆς γιὰ τὴν ἀνέγερση Δικαστικοῦ Μεγάρου.

Νέα ἀνακίνηση τοῦ ζητήματος ἔγινε τὸ 1930 καὶ προεκρίθη τὸ γήπεδο Μακρυγιάννη. Τὸ κτίριο ἐπρόκειτο ν' ἀνεγερθῇ βάσει βραβευθείσας μελέτης. Δημιουργήθηκε ὁμως ζήτημα ὅτι ὁ ὄγκος τοῦ μεγάρου θὰ προκαλοῦσε ἀντίπερισπασμὸ πρὸς τὴν Ἀκρόπολιν, λόγῳ τῆς γειτνιάσεως, καὶ ἔτσι τὸ θέμα ἔμεινε καὶ πάλι ἄλυτο.

Τὸ 1938 σημειώνεται νέα προσπάθεια γιὰ τὴν ἀνέγερση Δικαστικοῦ Μεγάρου, κοντὰ στὴς ὁδοὺς Ἀθηνᾶς καὶ Εὐριπίδου, μετὰ ἀπὸ πρόταση τοῦ Ἀναγρ. Δημητράκου. Τότε εἶχαν ἀναλάβει οἱ ἀρμόδιοι τὴν οἰκονομικοτεχνικὴ μελέτῃ γιὰ τὴν πραγματοποίηση τοῦ ἔργου καὶ εἶχε ἐξευρεθῇ τρόπος συμβολῆς τῆς Κτηματικῆς Τραπέζης.

Ἀκολούθησε, ὁμως, ὁ πόλεμος τοῦ 1940 καὶ ἡ κατοχὴ. Μεταπολεμικὰ οἱ ἐνέργειες γιὰ τὴν ἀνέγερση Δικαστικοῦ Μεγάρου ἀρχισαν τὸ 1951.

Στὴς 11 Φεβρουαρίου 1951, σὲ ἀρθρο τοῦ στὴν «Καθημερινή», ὁ ἀρχιτέκτων κ. Κ. Μπίρης φαίνεται πεπεισμένος, ἀπὸ διάφορες ἐνέργειες ποὺ ἔγιναν τότε, ὅτι αὐτὴ τῇ φορᾷ ἐπρεπε νὰ θεωρηθῇ γεγονός τετελεσμένο ἡ ἐκπλήρωση τοῦ οὐνεῖρου ἀνεγέρσεως Δικαστικοῦ Μεγάρου. Ἐἶχαν τότε καταρτισθῇ ἐπιτροπὴς γιὰ τὴν ἐξέυρεση τοῦ κατάλληλου χώρου, τῇ μελέτῃ τῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων ἀνεγέρσεως τοῦ μεγάρου κλπ. Μὲ τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴ ὁ κ. Μπίρης ἐξέταξε στὸ ἀρθρο τοῦ διάφορες θέσεις ποὺ μπορούσαν νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψη. Τότε οἱ ἐπιτροπὲς συμφωνοῦσαν νὰ κτισθῇ τὸ Δικαστικὸ Μέγαρο στὸ οἰκόμετο τῆς Ἐφορίας Ὑλικού Πολέμου, ὅπου κτίζεται σήμερὰ τὸ «Χίλτον».

Φυσικὰ, παράλληλα, ὁ τύπος παρουσίαζε καὶ ἄλλες προτάσεις, μὲ μεγάλες διαφορὲς μεταξύ τους.

Τὸ ζήτημα ἐκτασχυζήθηκε τὸ 1953, καὶ ἀπὸ τούς ἀρμόδιους καὶ ἀπὸ τὸν τύπο, καὶ τελικὰ εἶχαν ἐπικρατήσῃ δύο ἀπόψεις: νὰ κτισθῇ, δηλαδὴ, τὸ μέγαρο ἢ στὸν χώρο τῆς Ἐφορίας Ὑλικού Πολέμου ἢ στὸν χώρο τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου. Ἡ τελευταία, μάλιστα, σκέψη προκάλεσε τὴς διαμαρτυρίες τοῦ πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καὶ τὸν Φεβρουάριον τοῦ 1953 δημοσιεύθηκε διαμαρτυρία τοῦ τότε πρυτάνεως τοῦ πανεπιστημίου κ. Δασκαλάκη.

Φυσικὰ καὶ τότε δὲν ἔγινε τελικὰ τίποτε καὶ φθάνουμε στὸ 1954. Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης εἶναι ὁ Θεοφανόπουλος. Ἡ πρότασις τοῦ ὑπεδείκνυε νὰ ἀνεγερθῇ κτίριο στὴ θέσιν τοῦ σημερινοῦ Πρωτοδικείου, νὰ στεγασθοῦν ἐκεῖ ὁσες δικαστικὲς ὑπηρεσίες ἦταν δυνατόν καί, ὅταν τελικὰ ἐκτίζετο τὸ ὀριστικὸ Δικαστικὸ Μέγαρο, τὸ ἀρχικὸ κτίριο νὰ διετίθετο πρὸς ἐνοικίασιν καὶ ἐκμετάλλευσιν. Ὅπως προκύπτει ἀπὸ τὴς ἐφημερίδες τῆς ἐποχῆς, ὁ Θεοφανόπουλος εἶχε μελετήσει τὴν ἀνέγερση δημοσίου κτιρίου γιὰ τὴ στέγασιν τῶν δικαστικῶν ὑπηρεσιῶν, περιμένοντας τὴν ὀριστικὴν ἐπίλυση τοῦ θέματος. Ἡ πρότασις τοῦ αὐτοῦ φαίνεται ὅτι συνάντησε πολλὰς ἀντιδράσεις ἐκείνων ποὺ ἐφοδοῦντο ὅτι μὲ αὐτὴ τὴ λύση θὰ ἀνεβάλλετο στὴν πραγματικότητα ἡ ὀριστικὴ τακτοποίηση τοῦ ζητήματος τοῦ Δικαστικοῦ Μεγάρου. Ἔτσι τὸ ἔργο ματαιώθηκε.

Τὸ 1956, καὶ συγκεκριμένα τὴν 1η Ἰουνίου ἐκείνου τοῦ χρόνου, ὁ πρόεδρος τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν κ. Παπαγεωργίου, σὲ ἀρθρο τοῦ στὴν «Καθημερινή», ἐπρότεινε τὴ λύση χρησιμοποίησιν τοῦ κτιρίου τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ναυτικοῦ, στὴν πλατεία Κλαυθιάδων, ὅπου βρίσκονται καὶ σήμερὰ οἱ ὑπηρεσίες τοῦ Γ.Ε.Ν. Τὸ τελευταίον, ὁμως, δὲν δέχτηκε τὴν παραχώρησιν τοῦ κτιρίου του, γιατί δὲν ὑπῆρχαν διαθέσιμοι χώροι γιὰ τὴς ὑπηρεσίες του στὸ «Πεντάγωνον», ὅπου στεγάζεται τὸ Γενικὸ Ἐπιτελεῖον Στρατοῦ. Αὐτὰ συμβαίνουν ἐπὶ ὑπουργίας Ἀδαμοπούλου. Ἀργότερα, τὸν ἴδιον χρόνο, οἱ ἐφημερίδες ἀναφέρουν ὅτι οἱ ἀρμόδιοι ἐκλιναν ὑπὲρ τῆς ἀπόψεως νὰ χρησιμοποιοῦν τὸ Δημοτικὸ Νοσοκομεῖο γιὰ τὴν ἀνέγερση Δικαστικοῦ Μεγάρου, ἀλλὰ ὅτι ἡ ἀνταλλαγὴ ἀλληλογραφίας μεταξύ τοῦ ὑπουργείου Δικαιοσύνης καὶ τοῦ Δήμου Ἀθηνῶν, γιὰ τὴν ἀνταλλαγὴ τοῦ χώρου αὐτοῦ μὲ τὸ γήπεδο τοῦ Πρωτοδικείου στὴν ὁδὸν Σανταρόζα, κατέληξε στὴ ρητὴ ἀρνησιν τοῦ Δήμου νὰ παραχωρήσῃ, μὲ ὁποιοδήποτε τρόπο, τὸν χώρο τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου.

Πρέπει νὰ γραφῇ στὸ σημεῖον αὐτὸ ὅτι σὲ ὅλη τὴ χρονικὴ περίοδον ἀπὸ τὸ 1850 μέχρι σήμερὰ δὲν ἐπαῖψαν νὰ ὑπάρχουν καὶ νὰ προτείνονται διάφορες λύσεις καὶ χώροι. Οἱ ἐφημερίδες τῶν Ἀθηνῶν εἶναι γεμάτες ἀπὸ σχετικὲς προτάσεις. Τὸ 1957, τὸ ὑπουργεῖο Δικαιοσύνης εἶχε κατασκευάσει καὶ πρόπλασμα, ποὺ παρουσίαζε τὴν δυνατότητα ἀνεγέρσεως Δικαστικοῦ Μεγάρου καὶ τοῦ ὁποίου ἡ φωτογραφία εἶχε δημοσιευθῇ στὴς ἐφημερίδες. Ὁ χώρος ποὺ κατελάμβανε τὸ πρόπλασμα ἀντιστοιχοῦσε στὸν σημερινὸν χώρο τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου καὶ στὰ ἑκατέρωθεν αὐτοῦ οἰκοδομικὰ τετράγωνα.

Στὴν τελευταία περίοδον καὶ μέχρι σήμερὰ, τόσο ὁ προηγουμένος ὑπουργὸς Δικαιοσύνης κ. Παπακωνσταντίνου, ὅσο καὶ ὁ σημερινὸς κ. Καλλίης, γιὰ τὴν ἀμεσὴ ἀντιμετώπιση ἐπείγουσάν ἀναγκῶν ἐπαραπομπήσαν διάφορες μεταστέψεις, ὅπως τὸν δημαρχεῖον, ὑποθηκοφυλακεῖον, ἱατροδικαστικὴς ὑπηρεσίας, τμημάτων τοῦ Πρωτοδικείου κλπ.

Τέλος, τὸ 1958 τὸ ζήτημα φαίνεται νὰ περιπλάκῃ λόγῳ τῆς μελετωμένης διανοίξεως τῆς ὁδοῦ Κοραῆ, γιατί μὲ αὐτὴν, ἐφ' ὅσον θὰ ἐπαραπομπεῖτο, διανοίγονταν νέες προοπτικὲς ἐξευρέσεως καταλλήλων θέσεων καὶ γηπέδων.

Θ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀπὸ τὴ μιά γενιά
ἕως τὴν ἄλῃ
σεντόνια γερὰ
ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

Νο 120: Γερὸ κατάλευκο ἢ
σὲ εὐγενικοὺς χρωματισμοὺς.

ΙΡΑΝΔΑ: Σεντόνι πολυτελείας,
στερεὸ, χιονάτο.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ: Λεπτὸ καὶ φινό σεν-
τόνι, μεγάλης ἀντοχῆς.

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΜΕ ὅ,τι βάζει ὁ νοῦς σὲ βαμβακερὰ ὑφάσματα ἢ

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.

ντύνει, στολίζει, νοιμουρεύει!

Αὐτὸ τὸ σῆμα ἐγγυᾶται,
ὅτι ἀγοράζετε γνήσιον
ὑφασμα
«ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ».

ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ κατέφυγαν τώρα, μετά την έκουσια άπαγωγή τους, η Γκέμπελ Μπένεντικτ-Ρέμινγκτον κι ο 'Αντρέι Πορουμπεάνου, για να ζήσουν τον έρωτά τους, αφήνοντας πίσω τους ή πρώτη τὰ έκαστομύρια και τὸ «βέτο» τῆς γιαγιάς της και ὁ δεύτερος τὴν ὄχι εὐχάριστη ἀνάμνηση ἑνὸς ἀποτυχημένου γάμου.

«ΠΡΟΤΙΜΩ νὰ γίνω δακτυλογράφος καὶ νὰ ζήσω κοντὰ στὸν 'Αντρέι μου εὐτυχισμένη», δήλωσε ἡ κληρονόμος τῆς κολοσσιαίας ἐταιρίας γραφομηχανῶν. Στὴ γαλλικὴ πρωτεύουσα οἱ δυὸ ἐρωτευμένοι στεγάσανε τὴν ἀγάπη τους στὸ μέγαρο τοῦ Ρουμάνου εὐπατρίδη Κοζακένσκο

‘Η άπαγωγή τῆς ἑκατομμυριούχου

‘Ακόμη και ἡ ‘Ιντερπόλ ἀνεμίχθη στὸ περιπετειῶδες εἰδύλλιο ἑνὸς Ρουμάνου γόητος καὶ τῆς κληρονόμου τῶν Ρέμινγκτον

Προτιμῶ νὰ γίνω στενοδακτυλογράφος, γιὰ νὰ ζήσω κοντὰ στὸν 'Αντρέι, παρὰ νὰ ἔχω τὰ ἑκατομμύρια τῆς γιαγιάς μου, χωρὶς τὸν ἀγαπημένο μου.

Αὐτὲς εἶναι οἱ δηλώσεις πὺ ἔκανε πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ τύπου ἡ Γκέμπελ Μπένεντικτ, κληρονόμος τῆς γνωστῆς φέρμας γραφομηχανῶν Ρέμινγκτον. Δίπλα της, ὁ ἀρραβωνιαστικός της 'Αντρέι Πορουμπεάνου, 'Αμερικανὸς ὑπῆκοος ρουμανικῆς καταγωγῆς, συμφώνησε σφίγγοντάς της μὲ ἀγάπη τὸ χέρι. 'Ο 'Αντρέι καὶ ἡ Γκέμπελ γνωρίστηκαν σὲ μιὰ ἐσπερίδα πὺ ἔδωσαν πέρυσι οἱ φίλοι τους Μπέρεκ. 'Ήταν ἕνα ρουμάνικο γλέντι, μὲ πικάντικες σπεσιαλιτέ καὶ τοπικοὺς χοροὺς καὶ τραγούδια. 'Ο 'Αντρέι συνώδευε ὡς ντάμα του μιὰ νόστιμη 'Αμερικανιδούλα, τὴν Ντιάνα Κρές, κληρονόμο μιᾶς ἀλυσίδας μεγάλων καταστημάτων. 'Η οἰκοδέσποινα τοῦ γνώρισε τὴν Γκέμπελ, ὁ 'Αντρέι, ὅμως, ἐρωτευμένος τότε μὲ τὴν Ντιάνα, δὲν ἔδωσε καμμιά σημασία στὴ μις Μπένεντικτ. Λίγο ἀργότερα ἡ Γκέμπελ, συνοδευόμενη ἀπὸ μιὰ γκουβερνάντα της, ἔφυγε γιὰ ἕνα ταξίδι 3 μηνῶν στὴν Εὐρώπη.

‘Όταν ἐπέστρεψε στὴ Νέα 'Υόρκη, τὸν Αὐγούστο τοῦ 1959, ἡ οἰκογένεια Μπέρεκ ἔτυχε νὰ δώσῃ ἀκόμη ἕνα πάρτυ καί, φυσικά, δὲν ἔχασε νὰ προσ-

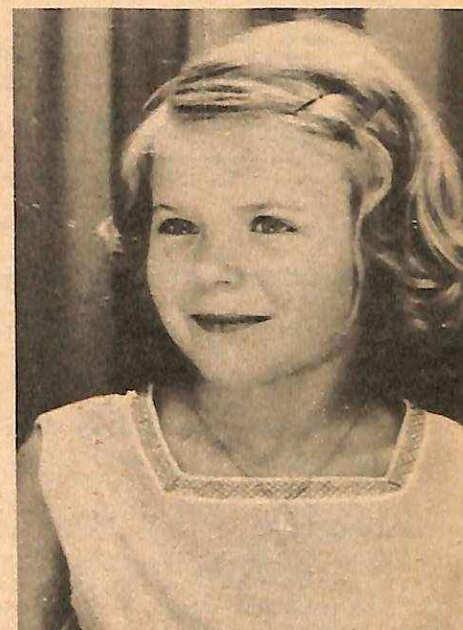
ΑΛΛΑ Η ΓΙΑΓΙΑ ἀντεπιτίθεται. 'Ο δικηγόρος της κ. Ρόμπερτ Χόφμαν ἔφθασε στὸ Παρίσι, ἐπικεφαλῆς στρατιάς ἰδιωτικῶν ντετέκτιβς, γιὰ νὰ πείσῃ τὴν Γκέμπελ νὰ ἐπιστρέψῃ.

ΜΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ τίτλος-ἀπάντηση σέ ὄσους περιφρονοῦν τὸν 'Αντρέι ὡς πληθεῖο. 'Ο βασιλεὺς τῆς Ρουμανίας Μιχαήλ, κατὰ τὴν ἐπίσκεψή του στὴν Νέα 'Υόρκη, μαζὺ μὲ τὸν 'Αντρέι.

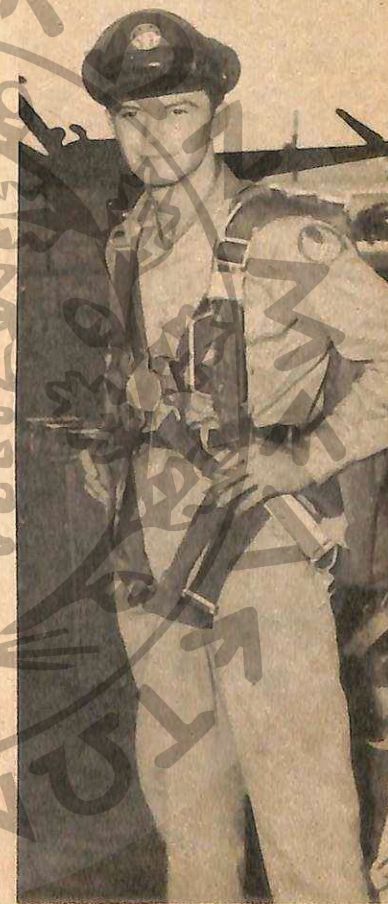

(Φωτ. Melcher — DALMAS)

Ο ΑΝΤΡΕΙ· εἶναι ἤδη πατέρας. Καρπὸς τοῦ πρώτου γάμου του εἶναι ἡ Ζωρζέτ ἢ Ζιζή, ὅπως τὴ λέει χαϊδευτικά, ἡλικίας 10 ἐτῶν. 'Η μικρὴ μένει τώρα μὲ τὴ μητέρα της, ἐν ὅψει τῆς ἐκδόσεως τοῦ διαζυγίου, πὺ θὰ καθορίσῃ καὶ τὴ θέση της.

ΑΝ ΚΑΙ ΜΟΛΙΣ τὸ 1949 ἔφθασε στὴν 'Αμερική, ὁ 'Αντρέι Πορουμπεάνου ἔγινε ἀμέσως 'Αμερικανὸς ὑπῆκοος καὶ ὑπηρέτησε στὴν ἀεροπορία. Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς θητείας του, ὁπότε ἐτοποθετήθη σὲ ἀμερικανικὲς βάσεις στὴν Εὐρώπη, παντρεύτηκε στὴν Αὐστρία γιὰ πρώτη φορά.

Ο ξευπνος
μαθητής ξέρει
και διαλέγει
την σοκολάτα του...

ΕΒΓΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΓΑΛΑΚΤΟΣ Α.Ε.

"ΑΛΕΚΤΩΡ,"

ΑΝΝΑ ΜΠΟΛΕΪΝ

να ξεετάσετε: Τό σχέδιό σας στηρίζεται στην εύγνωμοσύνη της γυναίκας αυτής, μυλόρδε.

Ο καρδινάλιος τόν κοιτάξε:

—Και σέ τί άλλο θά μπορούσα νά ελπίζω;

—Σέ τίποτα, είπε ο Κρόμβελ, κουνώντας τό κεφάλι. Ποιός σας λέει ότι, επειδή θά την βοηθήσετε στόν γάμο της, θά στρέψη τόν βασιλιά μέ τό μέρος σας και θά διακόψη τίς σχέσεις μέ την οικογένειά της;

—Δέν έχετε πολλή εμπιστοσύνη στην ανθρώπινη φύση, είπε άργά ο Γούλσεϊ.

Ο Κρόμβελ χαμογέλασε συμβιβαστικά:

—Δέν έχω καμιά, άπάντησε. Σās έξορκίζω, λοιπόν, νά έξυπηρετήσετε τά συμφέροντά της μόνο ως τó σημείο πού συμπέτουν μέ τά δικά σας, μυλόρδε. Άν κατορθώσετε νά την κατακτήσετε, θάχετε τόν βασιλιά μαζί σας. Μπορεί τότε νά ξανακερδίσετε την έπιρροή πού χάσατε κατά τή διάρκεια τού ταξιδιού σας στη Γαλλία. Πάντως, μñ υπολογίζετε πολύ στην εύγνωμοσύνη τών γυναικών!

—Έμπρός, Τόμ, πάρε τίς πέννες σου και τó χαρτί σου! "Όταν ρυθμίσω με τά ζητήματα πού μās περιμένουν σήμερα τó πρωί, θά πάω νά υποβάλω τά σέβη μου στην Άννα...

Στό βασιλικό διαμέρισμα τού Πύργου, ή "Άννα κι" ο Έρρίκος ήταν μόνο στην κρεβατοκάμαρα τού τελευταίου. Δέν ένοηλούσαν ποτέ τόν βασιλιά όταν ήταν στό δωμάτιό του. Η πόρτα ήταν κλεισμένη και τά παράθυρα καλά σκεπασμένα, γιά νά μή μπαίνει καθόλου μέσα ό ψυχρός άνεμος πού φυσούσε άπ' τόν Τάμεση. Τό τεράστιο κρεβάτι τού βασιλιά έπινε τó κέντρο τού δωματίου, μέ τόν ουρανό του και τίς δελουδινες κουρτίνες του. Τό πάτωμα έξαφανίζόταν κάτω άπ' τά χαλιά και άρωματικά βότανα ήταν σκορπισμένα χάμω, γιά νά διατηρούν θερμότητα τόν χειμώνα. Ο βασιλιάς ήταν καθισμένος σέ μιά μεγάλη δρύινη πολυθρόνα, μπροστά στη φωτιά. Η "Άννα βρισκόταν στά γόνατά του.

Τό τέτ-ά-τέτ μαζί του δέν παρουσίαζε πιά κινδύνους τώρα. Ο Έρωτας άπασχολούσε όλο τόν καιρό τους κ' έκδηλωνόταν άβίαστα, αλλά ο Έρρίκος δέν την πίεζε ποτέ νά υποκύνη. Ο διάδοχος, γιά τόν όποιο μιλούσαν συχνά, θάπρεπε νά συλληφθή μετά τόν γάμο. Αυτό ήταν τó έπιχείρημα της Άννας κι' ο βασιλιάς συμφωνούσε.

Ο Έρρίκος είχε λύσει τά μαλλιά της Άννας πού τού κρατούσε τó κεφάλι κ' ένοιωσε την καρδιά τού βασιλιά νά χτυπά δυνατά πάνω στό στήθος του, ενώ την φιλούσε άργά και δυνατά.

—Ο καρδινάλιος ήθε νά μέ δη σήμερα, είπε. Μου μίλησε γιά τó διαζύγιο.

—Μου μίλησε κ' έμένα γι' αυτό τó ζήτημα, στην τελευταία του άκρόαση.

—Δέν μου τó είχατε πñ! Τί σας είπε;

Ο Έρρίκος άναστήναξε:

—Δέν κατάθωρε νά συγκεντρώση στη Γαλλία τούς καρδινάλιους γιά νά υποκαταστήσουν τόν Πάπα — αυτό τó ξέρεis. "Ε, λοιπόν, τώρα, τó μόνο πού μένει είναι νά πάη άπ' ευθείας στόν Πάπα. Ο Κλήμης έλευθερώθηκε άπ' τόν Αυτοκράτορα και θά πρέπει νά δώση την άδειά του γιά τή δική σου διαζυγίου. Αυτό θ' άπαιτήσει χρόνο, άνάτη μου, μά ο Γούλσεϊ όρκίζεται πώς θά χρησιμοποίηση όλη του την έπιρροή γιά νά έπισπεύση τά πράγματα.

—Αυτό άκριβώς μου είπε κ' έμένα προσθέτοντας πώς μοναδική έπιθυμία του ήταν νά μέ υποστηρίξη. Φυσικά, δέν πίστεψα ούτε λέξη...

Ο Έρρίκος την κοιτάξε ξαφνιασμένος:

—Μά γιατί;

—Γιατί ένα φίδι δέν μπορεί ν' άποκτήση πόδια σέ μιά νύχτα και στοιχηματίζω πώς έχει πάντα στό μυαλό του αυτό τόν γάμο μέ μιά Γαλλίδα... Είναι σίγουρος πώς θ' άποκτήση πάλι έπιρροή έπάνω σας, όπως πρίν. Και, στό μεταξύ, κάνει ψεύτικες υποσχέσεις γιά νά μέ άποκομίση και νά μολέση νά έργασθñ κρυφά εναντίον μου!

Ο βασιλιάς κοκκίνισε άπ' τó θυμό.

—Έπεσε γονατιστός κι όρκίστηκε νά χύση και την τελευταία σταγόνα τού αίματός του, στην άνάγκη, γιά νά έπισπεύση τó διαζύγιο και νά μολέση νά μās παντρεύη ό ίδιος! Και τώρα μου λές πώς μέ γελάει... Πώς θέλει νά μέ έπηρεάξη όπως πρίν... Μά τó Θεό, άν πίστευα πώς έχει στό κεφάλι του τέτοιο πράγμα, θάβασα νά τού τó κόψουν.

Την κατέβασε άπ' τά γόνατά του κ' ή "Άννα άρχισε νά τυλίγη τίς κοιτάδες της. "Ήξερε πώς ήταν θυμωμένος μέ τόν Γούλσεϊ κι' όχι μαζί της. Οί ιδιαιτερες άκρόασεις δέν είχαν μεταβάλει τίς διαθέσεις τού Έρρίκου.

—Είναι φυσικό νά μñ τού έχω έμπιστοσύνη, είπε. "Έκανε ό,τι ήθελε τόσον καιρό, ώστε είναι δύσκολο νά ύποταχθñ τόσο εύκολα... Τό μόνο πού σας λέω είναι: Μñ τόν έμπιστευέσθε!

—Μά σέ ποιόν νά έμπιστευθώ, τότε; ρώτησε ο Έρρίκος. Ποιός θά έπιφορπισθñ μέ τίς διαπραγματεύσεις της Ρώμης, άν όχι αυτός;

—Θά τίς αναλάβη αυτός, είπε ή "Άννα, θά τίς παρελκύση και θά δημιουργήση δυσκολίες, μέ την έλπίδα ότι στό τέλος θά μέ βαρεθñτε και θά έπιτύχη τούς σκοπούς του...

Τότε ο Έρρίκος της χαμογέλασε και τó χαμόγελό του ήταν θριαμβευτικό. Μερικές φορές, έφαινε πώς ή "Άννα είχε πολύ συχνά δίκιο. "Άλλ' αυτή τή φορά, την κρατούσε καλά. Η διάθεσή του έγινε άμέσως πιά ήπια.

—Η σκέψη σου πηγαίνει πολύ γρήγορα κ' είναι περίπλοκη, έκανε ειρωνικά. "Έπειτα ύποτιμάς τόν καρδινάλιο. Άν δημιουργήση δυσκολίες, θά τó πληρώσει μέ τó κεφάλι του, και τó ξέρει. "Έχω άποδείξει ήδη πώς δέν μέ διευθύνει εκείνος, παρ' όλα όσα μου λές συχνά... Ο Γούλσεϊ μου πρότεινε ό ίδιος νά στείλω στη Ρώμη τόν έπίσκοπο Γκάρντινερ και τόν δρο Φόξ γιά νά ίδñ τόν Κλήμεντα και νά έπιτύχη τή σύσταση μās έπιτροπής πού νά κρί-

νη την δική διαζυγίου στην Άγγλία! Άν μporήs, λοιπόν, πές μου πώς προσπαθεί ν' άντιταχθñ στη θέλησή μου!

Η Άννα ύποκλήθηκε κ' έπειτα τόν πλησίασε και μέ τó κεφάλι άκουμπιμένο στό στήθος του τού άγκάλιασε τή μέση.

—Εύχαριστώ τόν Θεό, είπε άπαλά, και τόν παρακαλώ νά μās βοηθήση, μέ τόν Γούλσεϊ ή χωρίς αυτόν. Άλλά γιά νά σας εύχαριστήσω, Έρρίκε, δέν θά πώ τίποτα εναντίον του όσπου νά ίδουμε πώς χειρίζεται αυτή την ύπόθεση και άν κρατά τίς υποσχέσεις του. Άν κρίνω άπ' τά όραία λόγια πού άκουσα νά βγαίνουν άπ' τó στόμα του άπόψε, αυτή τή φορά άποφάσισε νά γίνη νομιμόφρων...

Μήπως ο Γούλσεϊ ήταν ελικορινής; Αυτή ή ιδέα γύριζε άδιάκοπα στό κεφάλι της. Μήπως την είχε φοβηθñ κ' ήταν έτοιμος ν' αλλάξη την πολιτική του και νά υιοθετήση τή δική της; Ο Έρρίκος τó πίστευε και σπάνια έκανε λάθος. Άν ήταν έτσι, τó άντικληρικό κόμμα πού την ύποστήριζε θάπαυε τó πράγμα πολύ άσχημα, γιατί έδω και λίγους μήνες ήλπιζε πώς ο Γούλσεϊ θά έπεφτε σέ δυσμένεια. "Ε, λοιπόν, άς περιμένουν! άπεφάσισε. Νά τούς πάρη ο διάβολος. Άν χροιαζόταν τόν Γούλσεϊ γιά νά γίνη βασιλίσσα, ο Γούλσεϊ θάμενε όσπου νά παίξη τó παιχνίδι της. "Έπειτα... έπειτα θά έκδικόντουσαν, κι αυτή μαζί τους. Κι ο Χένρι Πέρον, γιά τόν όποιον έλεγαν ότι είχε χωρίσει την γυναίκα του επειδή ήταν πολύ δυστυχισμένος μαζί της! Πάθαινε κρίσεις έπιληψίας... Είχε άκούσει άπ' την Άγνη Θούγκμορτον, μιά άπ' τίς κυρίες τών τιμών της βασιλίσσης, πώς ο γάμος του μ' αυτή την μέγαιρα την Μαίρη Τάλμποτ τού είχε στοιχίσει την υγεία του.

Τί μακρινά πού ήταν ή εποχή —σκεπτόταν ή Άννα μέ τά μάτια κλειστά— πού ο Χένρι Πέρον την είχε πάρει στην άγκαλιά του και την είχε ζητήσει σέ γάμο! Τώρα, μιά άδιαπέραστη άβυσσος τούς χώριζε. Δέν είχαν πιά τίποτα νά πουν ο ένας στόν άλλον. Δέν ήταν πιά άνθρωπος, ήταν ένα νευρόσπαστο, ενώ ή ίδια ήταν ή πιά ισχυρή γυναίκα της Άγγλίας, πού όλοι προέβλεπαν τόν γάμο της μέ τόν βασιλέα.

Τίποτα δέν έμενε άπ' τó παρελθόν τους, εκτός άπό μιά έλαφρά λύπη πού τούς έπινε όταν συναντιόντουσαν. Πολλές φορές τó παρελθόν φαινότανε στην Άννα καλύτερο άπ' τó παρόν, όταν θυμόταν τά νεανικά της χρόνια στην Αύλñ της Γαλλίας και την έπίστροφή της στην Άγγλία...

Ο Πέρον θά μπορούσε νά την είχε κάνει ευτυχισμένη — αλλά τώρα ήταν πολύ άργά. Άν, όπως έλεγαν οί έχθροί της, είχε αλλάξει τόν Έρρίκο, ο Έρρίκος την είχε αλλάξει. Ήταν καχύποπτη, τά νεύρα της ήταν τεντωμένα κι ή πάλη γιά την διατήρηση της θέσεώς της την είχε κάνει σκληρή κι άμείλικτη. Τέλος, ως γυναίκα αισθανόταν ταπεινωμένη γιατί, σεξουαλικά, ή ίδιουσγκρασία τού βασιλιά ήταν πρωτόγονη και κτηνώδης. Άλλά, εξ αίτίας τού καρδινάλιου, ή ζωή της Άννας είχε πάρει τόν σημερινό της προσανατολισμό και καμιά έπίστροφή πρός τά πίσω δέν ήταν δυνατή.

—Γιατί γελάς, Νάν;

Ο Έρρίκος την αισθανόταν κοντά του, σκασμένη στα γέλια. Μερικές φορές γελούσε χωρίς λόγο. Αυτό τó πράγμα θύμωνε πάντα τόν πατέρα της και δυσχερατούσε έλσης και τόν βασιλιά, πού σούφρωνε τó μέτωπό του.

—Λοιπόν, θά μου πής πού βλέπεις τó άστείο;

Σήκωσε πρός τó μέρος του τά μάτια της, πού ήταν δακρυσμένα άπ' τó νευρικό γέλιο:

—Ξέρετε ποιό είναι τó άστείο, Έρρίκε; "Ότι τώρα πιά δέν θά μπορούσα νά ζήσω χωρίς εσάς. Δέν είναι πραγματικά άστείο; Σās όρκίζομαι ότι πραγματικά δέν θά μπορούσα...

Στίς 22 Ιανουαρίου οί κήρυκες της Άγγλίας και της Γαλλίας άνάγγειλαν την κήρυξη τού πολέμου εναντίον τού Αυτοκράτορος Καρόλου Ε'. Τό σχέδιο της έξωτερικής πολιτικής πού είχε καταρτίσει ο καρδινάλιος είχε έπαναληφθñ κι αυτή έμελλε νά είναι ή τελευταία φορά: Οί Γάλλοι προετοιμάζονταν νά εξαπολύσουν καινούργια έπίθεση γιά νά περιορίσουν την ισχύ της Αυτοκρατορίας, μέ τή βοήθεια τού άγγλικού χρημάτος και άγγλικών δυνημάτων. Στην Άγγλία είχαν έπιβληθñ φόροι πού χτυπούσαν βαρύτατα τόν λαό, γιά νά χρηματοδοτήσουν έναν καινούργιο άντιδημοτικό πόλεμο σέ ξένο έδαφος κ' οί μεγάλοι άρχοντες είχαν περιφράξει τά έδάφη πού ως τότε είχαν πάντα χρησιμεύει γιά βοσχές στά κοπάδια. Ο πληθυσμός φτώχαινε γρήγορα, παρ' όλο πού ήταν ακόμη πρόσφατη ή ευημερία της βασιλείας τού Έρρίκου Ζ'. Τώρα, λοιπόν, όταν ή πολυτελής βάσκα τού καρδινάλιου πλησίαζε πολύ στις όχθες τού Τάμεσι, την ύποδέχονταν γιουχαίσματα και της έρχονταν λάσπη μέ τίς φούχτες. Κατηγορούσαν γιά όλα τόν Γούλσεϊ, γιατί ο κόσμος πίστευε πώς αυτός καθωδηγούσε την πολιτική τού βασιλιά. Αυτός κ' ή Εκκλησία συνδέονταν, στό μυαλό τών ανθρώπων, μέ τούς άπασχλητους εύγενείς πού τούς μισούσαν γιατί είχαν ύποστή την τυραννία τους έτι αιώνας και πού τούς συγκέντρωναν τώρα εναντίον τους όλη την μνησικακία τους. Άντιθέτως, ή δημοτικότητα τού βασιλιά μεγάλωνε κι ο κόσμος κατηγορούσε τόν Γούλσεϊ πώς ήθελε νά διώξη την καλή βασίλισσα Αικατερίνη. Καθημερινά μεγάλωναν οί φήμες μās συνωμοσίας, πού είχε όργανώσει εναντίον της ο μισητός καρδινάλιος, μαζί μέ μιά κυρία της Αύλñs...

Πειναλέοι χωρικοί τριγύριζαν στην ύπαιθρο, βράζοντας και κλέβοντας κ' οί δρόμοι δέν ήταν άόμα άσφαλείς γιά όσους δέν είχαν ένοπλη συνοδεία. Οί πολίτες κ' οί έμποροι μαλλιών περιέμεναν μέ άγωνία τίς συνέπειες πού θά είχε ο πόλεμος πού ύποκίνησε ο καρδινάλιος στις σχέσεις μέ τίς Κάτω Χώρες. Στην Εύρώπη οί γαλλικές δυνάμεις είχαν προχωρήσει πολύ στό αυτοκρατορικό βασίλειο της Νεαπόλεως, ύπό την άρχηγία τού άρχοντα τού Λατορέ κ' οί άπεσταλμένοι τού βασιλέως της Άγγλίας είχαν παρουσιασθñ, στις 3 Άπριλίου, στόν Πάπα, ζητώντας του την άκύρωση τού γάμου.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Τά γυαλιά σας προσθέτουν
γοητεία όταν ταιριάζουν
στό πρόσωπό σας.

Στό Τμήμα τών όπτικων μας θά
βρñτε πάντοτε τόν κατάλληλο
σκελετό πού ταιριάζει στόν τύ-
πο σας, έν συνδυασμῶ μέ τά τε-
λειότερα κρύσταλλα γιά τά
μάτια σας.

Επίσης εξασφαλίζετε άπολύτως
την πιστή έκτέλεσι της ιατρικής
συνταγής.

ΤΜΗΜΑ ΟΠΤΙΚΩΝ

Κρύσταλλα τέλεια.

σκελετοί εύρωπαϊκοί, μοντέρνοι, κομψοί,
σέ μεγάλη ποικιλία.

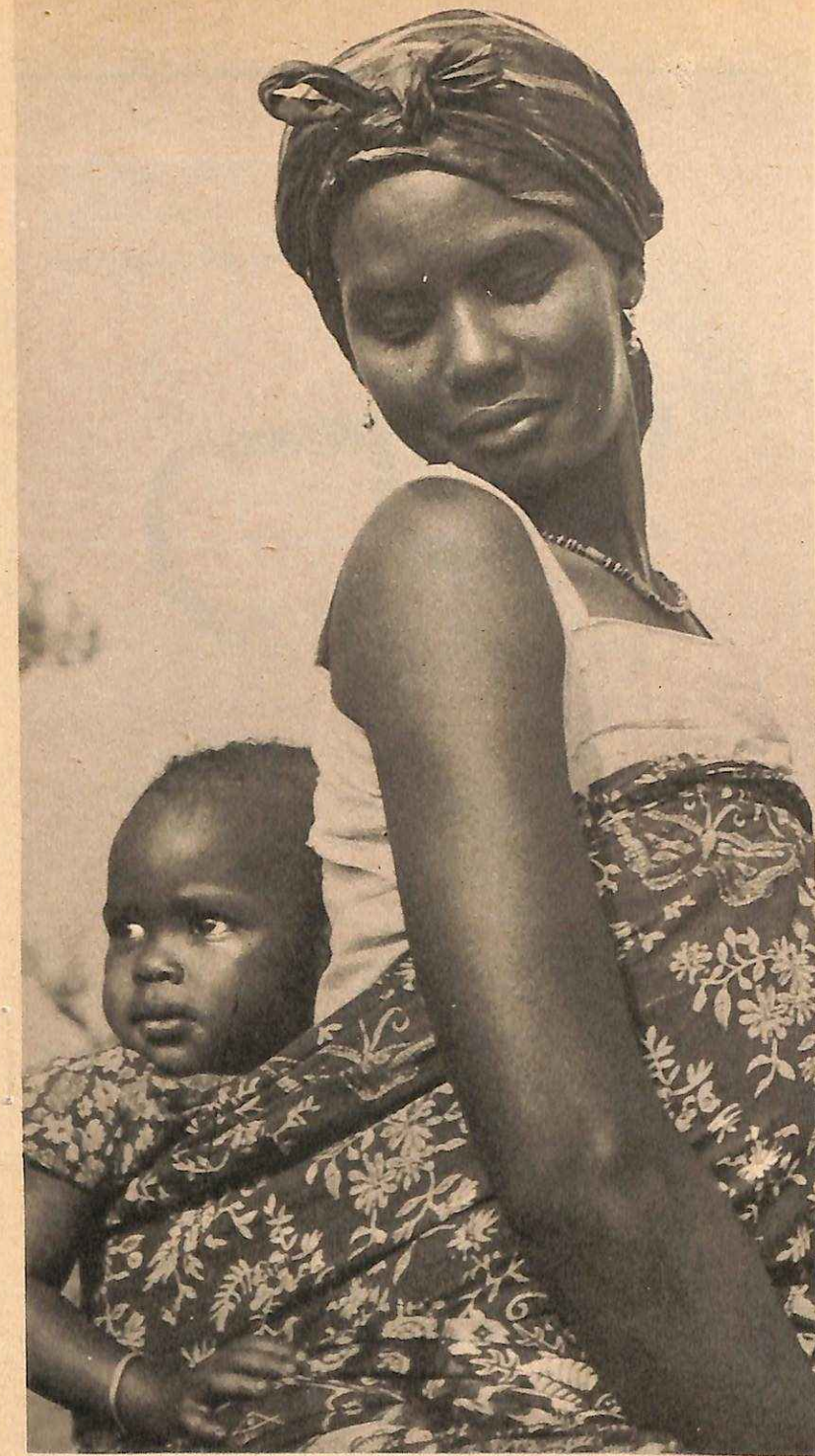
ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΩΝΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ - ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

ΗΠΕΙΡΟΣ ΤΟΥ 1960

Η ΑΦΡΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΝΕΙ ΕΦΕΤΟΣ
ΤΗΝ ΠΡΟΣΟΧΗ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΒΑΔΙΖΟΝΤΑΣ Μ' ΕΚΠΛΗΚΤΙΚΑ ΤΑΧΥ
ΡΥΘΜΟ ΣΤΗΝ ΠΛΗΡΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ.

55 ΠΙΟΝΙΑ ΣΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΚΑΚΙ

Αίγυπτος

Ανεκράχθη ανεξάρτητη το 1922. Είναι δημοκρατία από το 1953 και τώρα, μαζί με τη Συρία, αποτελούν την 'Ηνωμένη Αραβική Δημοκρατία. Μονοκομματικό κράτος, που κυβερνείται από την 'Εθνική Ένωση. Πρόεδρος: Γκαμάλ Αμπντούλ Νάσερ. Δεν συνδέεται με κανένα διεθνή συνασπισμό και παίζει ηγετικό ρόλο στην Αραβική Ένωση. Πληθυσμός: 25 εκατομμύρια (91,1% μουσουλμάνοι, 7,9% χριστιανοί).

Σουδάν

Ανεξάρτητη Δημοκρατία από το 1956. Στρατιωτικό καθεστώς υπό τον στρατηγό 'Ιμπράημ Αμπντούλ Νούρ από το 1958. Είναι χώρα προσανατολισμένη προς τη Δύση, αλλά δεν ανήκει σε κανένα διεθνή συνασπισμό. Μέλος του Αραβικού Συνδέσμου. Πληθυσμός: 10.250.000. Μουσουλμάνοι, Άραβες και Νουβιανοί προς βορράν και φυλές νέγρων προς νότον.

Λιβύη

Ανεξάρτητο βασίλειο από τον Δεκέμβριο του 1951, αποτελεί ομοσπονδία της Τριπολιτιδής, της Κυρηναϊκής και του Φεζάν. Δεν υπάρχουν πολιτικά κόμματα. Πρωθυπουργός: Αμπντούλ Κουμάρ. Χώρα προσανατολισμένη προς τη Δύση, αλλά δεν ανήκει σε κανένα διεθνή συνασπισμό και παρέχει στρατιωτικές βάσεις στη Μ. Βρετανία και στις 'Ηνωμ. Πολιτείες. Μέλος της Αραβικής Ένώσεως. Πληθυσμός: 1 εκατομμύριο, Άραβες και Βερβερίνοι. Κατά 93% μουσουλμάνοι.

Τυνισία

Έχει συνταγματική Συνέλευση, που ελέγχεται πλήρως από ένα κόμμα. Πρόεδρος: Χαμπίμπ Μπαγκκίτ. Προσανατολισμένη προς τη Δύση, αλλά δεν μετέχει σε κανένα διεθνή συνασπισμό. Μέλος της Αραβικής Ένώσεως, αλλά προς το παρόν την υποκατάγει. Πληθυσμός: 3.750.000, σχεδόν όλοι μουσουλμάνοι. Περιλαμβάνονται 250.000 Γάλλοι και 1.200.000 Έβραίοι.

Μαρόκο

Ανεξάρτητο βασίλειο από τον Μωχάμετ τον Ε' από το 1955. Θεωρητι-

κώς συνταγματική μοναρχία, αλλά στην πράξη ο βασιλεύς εξουσιάζει το έπικρατο κράτος, το 'Ιστικόλ. Το κυριότερο κόμμα της αντιπολίτευσης είναι το κόμμα της Δημοκρατικής Ανεξαρτησίας. Πρωθυπουργός: Μουλάτ Αμπντάλ-Ιμπράημ. Χώρα προσανατολισμένη προς τη Δύση, αλλά δεν μετέχει σε κανένα διεθνή συνασπισμό και είναι μέλος της Αραβικής Ένώσεως. Πληθυσμός: 10 εκατομμύρια, κυρίως Άραβες και Βερβερίνοι, σχεδόν όλοι μουσουλμάνοι. 500.000 Γάλλοι, 'Ισπανοί και 'Ιταλοί, 120.000 Έβραίοι.

Αλγερία

Κυβερνείται ως τμήμα της Γαλλικής Δημοκρατίας. Το 'Εθνικόν Απελευθερωτικόν Μέτωπον, υπό την ηγεσία του Φεράτ Αμπάς, και το 'Αλγερινό Κίνημα, υπό την ηγεσία του Μεσαλλί Χαζ, ευνόησαν την πλήρη ανεξαρτησία. Πληθυσμός: 10 εκατομμύρια (9 εκατ. Μουσουλμάνοι και 1 εκατ. Γάλλοι, 'Ισπανοί και Έβραίοι).

Ίφνι

Ισπανική επαρχία, που κυβερνείται από την Μαδρίτη. Διεξάγονται διαπραγματεύσεις σχετικά με το μέλλον της. Πληθυσμός: 36.000 μουσουλμάνοι και 4.000 Ευρωπαίοι.

Ισπανική Σαχάρα

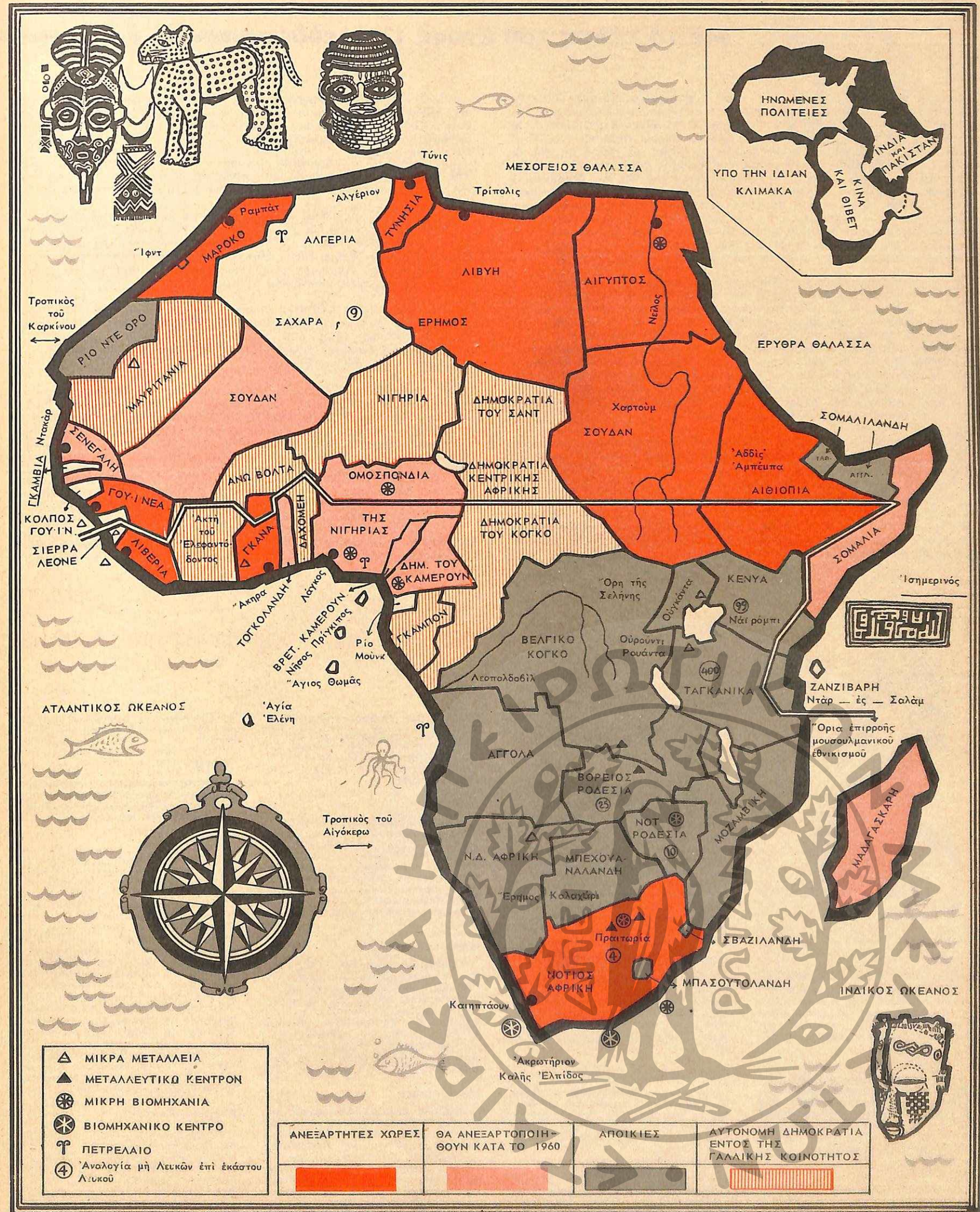
Ισπανική επαρχία, που διευθύνεται από την Μαδρίτη. Πληθυσμός: 37.000 περίπου, ως επί το πλείστον μουσουλμάνοι νομάδες.

Βρετανικό Καμερούν

Χώρα κυβερνωμένη, κατ' εντολήν των 'Ηνωμένων Εθνών, από της Μ. Βρετανίας. 'Η σύνδεσή της με την Ομοσπονδία της Νιγηρίας ή την Δημοκρατία του Καμερούν θα κριθεί διά δημοψήφισμα. Έχει δική της κυβέρνηση, υπό την ομοσπονδιακή κυβέρνηση της Νιγηρίας. Πρωθυπουργός: Ζ. Ν. Φόσια (το 'Εθνικόν Δημοκρατικόν Κίνημα που είναι όπερ της Ένώσεως με την Δημοκρατία του Καμερούν). Πληθυσμός: 1.400.000.

Δημοκρατία του Καμερούν

Ανεξάρτητη Δημοκρατία, έπεις της Γαλλικής Κοινοτήτος, από την 1ην 'Ιανουαρίου 1960.

Οι επίσκεψεις που έπραγματοποίησαν στην Αφρική ο πρόεδρος της Γαλλίας στρατηγός Ντε Γκώλλ και ο βασιλεύς του Βελγίου Μπωτισλάν κατά τα τέλη του περασμένου χρόνου και η περιδεία, κατά τον τρέχοντα μήνα, του Βρετανιού πρωθυπουργού κ. Μάκ Μίλλαν και του Γενικού Γραμματέως των 'Ηνωμένων Εθνών κ. Χάμμερσκιελντ στην ίδια περιοχή — που κατά πάσαν πιθανότητα θα έπισκεφθή στην διάρκεια του χρόνου και ο Σοβιετικός πρωθυπουργός κ. Κροστσιφ — δείχνουν ότι η μαύρη ήπειρος θα είναι το επίκεντρο των διεθνών ζυμώσεων στο 1960 και την προσεχή δεκαετία.

Η άφύπνιση των αφρικανικών λαών από τον βαθύν άποικιακό λήθαργο συνεχίζεται με επιταχυνόμενο ρυθμό: Κάπου 65.000.000 Άφρικανοί — το τρίτο περίπου των κατοίκων της ήπειρου — μοιρασμένοι σε επτά νέα κράτη, θ' άπεκτιήσουν έφέτος την ανεξαρτησία τους. 'Ο αριθμός αυτός έντυπασιάζει άκόμη περισσότερον όταν μελετήση κανείς το πρόσφατο παρελθόν. Πραγματικά, πρό 15 μόλις έτών, εύθύς μετά το τέλος του 2ου Παγκοσμίου πολέμου, δόλοκληρη σχεδόν ή Αφρική, με εξαίρεση μόνον την Λιβερία και την Νότιον Αφρικήν, κατείχετο υπό μορφήν άποικιών ή προτεκτοράτων από τις ευρωπαϊκές δυνάμεις. 'Οστόσο, στο σύντομο σχετικά αυτό διάστημα, άπελευθερώθηκαν από τον ξένο ζυγό, την πολιτική κηδεμονίαν ή την άποικιακήν εξάρτηση, ή Αιθιοπία, ή Αίγυπτος, ή Λιβύη, το Σουδάν, ή Τυνησία, το Μαρόκο, ή Γκάνα, ή Γουινέα και έγιναν ανεξάρτητα κράτη και μέλη των 'Ηνωμένων Εθνών. Και καμμία δύναμη δεν φαίνεται ικανή να σταματήσει την αναπόφευκτη αυτή πορεία όλων των λαών της Αφρικής προς την ανεξαρτησία. Το γεγονός αυτό το έχουν πιά συνειδητοποιήσει και οι κατέχοντες και οι απεχθόντες και προπαντός τα δύο γιγαντιαία κράτη του κόσμου, που παρακολουθούν με άγρυπαντός τα δύο γιγαντιαία κράτη του κόσμου, που παρακολουθούν με άγρυ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 28

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 28

Μέ το τέλος του έτους 17 ελεύθερα κράτη δά υπάρχουν στην Μαύρη Ήπειρο

πνο μάτι τις αφρικανικές εξελίξεις, γιατί οι μεταβολές στο χώρο αυτό θα επηρεάσουν την ισορροπία του παγκοσμίου συστήματος των δυνάμεων. Από την άποψη αυτή δεν έλτο παράτολμη ή πρόβλεψη ότι η Αφρική θα είναι, στο άμεσο μέλλον, το μήλο της έριδος επιρροής ανάμεσα στις Ήνωμένες Πολιτείες και τη Σοβιετική Ένωση, οι οποίες, με πολλή σπουδή, άμυλλώνται σε προθυμία αναγνώρισεως και παροχής βοήθειας στα συνιστώμενα νέα κράτη. Τόν έπερχόμενον αυτόν ανταγωνισμό τόν δύο μεγαλύτερων δυνάμεων τού κόσμου συνάψισεν έπιγραμματικά ο Άμερικανός αντιπρόεδρος κ. Νίξον, όταν —μετά τόν τέλος της περυσινής αφρικανικής περιόδου— ετόνιζεν άπερίφραστα: «Η Αφρική είναι τόν μέρος τού κόσμου πού μεταρρφώνεται ταχύτερα από κάθε άλλο. Η εξέλιξη της μπορεί άσφαλώς ν' άποτελέσει τόν άποφασιστικόν παράγοντα στην διαμάχη ανάμεσα στις δυνάμεις της ελευθερίας και τού διεθνούς κομμουνισμού».

Είναι, ίσως, περισσότερον από συμβολικόν ότι τόν πρώτον διεθνές γεγονός τού 1960 άφορά τήν Αφρική. Πραγματικά, τήν 1ην Ιανουαρίου, με συμμετοχή αντιπροσωπειών από 60 έθνη και τού Γενικού Γραμματέως τών Ήνωμένων Έθνών, τόν Καμερούν άνεκρύνθη σέ άνεξάρτητο κράτος, με έκταση 418.215 τετραγωνικών χιλιομέτρων και πληθυσμό 3.250.000 κατοίκων. Τόν αφρικανικό αυτό έδαφος είχε καταληφθή στα 1887 από τούς Γερμανούς και, άφού κατά τήν διάρκεια τού 1ου Παγκοσμίου πολέμου πέρασε στα χέρια τών Άγγλογάλλων, έτέθη, μετά τόν 1918, υπό γαλλική διοίκηση με έντολή της Κοινωνίας τών Έθνών και άργότερα τών Ήνωμένων Έθνών, υπό τήν έποπτεία τών οποίων και ώδηγήθηκε τελικά στην πλήρη άνεξαρτησία.

Τά υπόλοιπα έξ αφρικανικά έδάφη πού πρόκειται ν' άπελευθερωθούν από τόν άποικιακό ζυγό και νά μεταβληθούν μέσα στο χρόνο σέ άνεξάρτητα κράτη είναι τά έξης:

1. Τόν ΤΟΓΚΟ: Βρίσκεται στη δυτική Αφρική, ανάμεσα στην γαλλική Δαχομή και τήν βρετανική Χρυσήν Άκτή. Έχει έκταση 53.000 τετραγωνικών χιλιομέτρων και πληθυσμό 1.250.000. Από τόν 1885 γερμανική άποικία, έτέθη κατά τόν τέλος τού 1ου Παγκοσμίου πολέμου υπό γαλλική και βρετανική διοίκηση, με έντολή της Κ.Τ.Ε. και τού Ο.Η.Ε. Θ' άνακηρυχθή σέ άνεξάρτητη δημοκρατία στις 27 Άπριλίου.

θάνατοι στη Σενεγάλη, πού επιδιώκει νά τήν ένωματώσει. Πληθυσμός: 275.000, κυρίως μουσουλμάνοι.

Γκάνα

Άνεξάρτητη χώρα και μέλος της Κοινοπολιτείας από τόν 1957. Έχει πρωταθλή σχηματισμός ένωσης με τή Γουινέα. Υπάρχει Έθνοσυνέλευση, η οποία έχει έκλεψη με καθολική ψηφοφορία. Κυβερνάται από τόν Κόμμα της Λαϊκής Συνελεύσεως (πρωθυπουργός ο δρ Κόαμε Νκρούμα) με 80 έδρες. Αντιπρόεδρος: Β. Τούμπαν. Δέν άνήκει σέ κανένα διεθνή συνσπισμό, αλλά έχει ισχυρούς δεσμούς με τς Ήν. Πολιτείες. Πληθυσμός: 1 εκατομμύριο περίπου, όπου λιγότερες από 20.000 είναι Άμερικανοί νέγροι.

Γουινέα

Άνεξάρτητη Δημοκρατία. Προσχωρήσά ένωμένη με τήν Γκάνα. Μονοκομματική, συγκεντρωτική Δημοκρατία. Πρωθυπουργός: Σέκου Τουρέ. Δέν μετέχει σέ κανένα διεθνή συνσπισμό. Πληθυσμός: 3 εκατομμύρια περίπου, κυρίως μουσουλμάνοι.

Πορτογαλική Γουινέα

Υπερπόντιος πορτογαλική έπαρχία. Ο κυβερνήτης εξεργάται από τόν Πορτογαλό ύπουργόν τών Υπερπόντιων Έπαρχιών. Πληθυσμός: 540.000, εκ τών οποίων τόν 40% είναι μουσουλμάνοι.

Ισπανική Γουινέα

Ισπανική άποικία. Ο κυβερνήτης διορίζεται από τή Μαδρίτη. Πληθυσμός: 200.000 και 4.500 Εύρωπαίοι.

2. Η ΣΟΜΑΛΙΑ: Βρίσκεται στην ανατολική Αφρική, νοτιοανατολικά της Αιθιοπίας. Έχει έκταση 513.000 τετραγωνικών χιλιομέτρων και πληθυσμό 1.250.000. Η πού τόν πολέμο Ιταλική αυτή άποικία θ' άνακηρυχθή σέ άνεξάρτητο κράτος κατά τήν άνοιξη.

3. Η ΝΙΓΗΡΙΑ: Βρίσκεται στη δυτική Αφρική. Έχει έκταση 877.352 τετραγωνικών χιλιομέτρων και πληθυσμό 35.000.000. Η βρετανική αυτή άποικία θ' άνακηρυχθή σέ άμοσπονδιακό κράτος τήν 1ην Οκτωβρίου.

4. Τόν ΜΑΛΙ: Βρίσκεται στη δυτική Αφρική. Κάτω από τόν παλαιό αυτό όνομα θά ένωθούν οι δύο γαλλικές κτήσεις, της Σενεγάλης και τού Γαλλικού Σουδάν. Έχει έκταση 1.361.000 τετραγωνικών χιλιομέτρων και πληθυσμό 6.200.000. Άνήκει άκόμη στην Γαλλική Κοινότητα και διεξάγει τώρα διαπραγματεύσεις για πλήρη άνεξαρτησία με τήν Γαλλία, με τήν οποία όμως θά διατηρήσει άμοσπονδιακές σχέσεις.

5. Τόν ΒΕΛΓΙΚΟ ΚΟΓΚΟ: Βρίσκεται στο δυτικο-κεντρικό τμήμα της Αφρικής τού Ισημερινού. Έχει έκταση 2.337.000 τετραγωνικών χιλιομέτρων και πληθυσμό 13.250.000. Η βελγική αυτή άποικία θ' άποκτήσει τόν Φεβρουάριο, με ελεύθερες εκλογές, έθνική κυβέρνηση, πού θά ώδηγήσει τήν χώρα στην πλήρη άνεξαρτησία.

6. Η ΜΑΔΑΓΑΣΚΑΡΗ: Τόν μεγάλο αυτό νησί βρίσκεται στο νοτιοανατολικό μέρος της Αφρικής. Έχει έκταση 592.000 τετραγωνικών χιλιομέτρων και πληθυσμό 5.000.000. Τόν 1958 άνακηρύχθηκε σέ ήμιανεξάρτητο κράτος και έφέτος θ' άποκτήσει τήν πλήρη ελευθερίαν από τήν Γαλλία, με τήν οποία όμως θά διατηρήσει δεσμούς σαν μέλος της Γαλλικής Κοινότητας.

Ο πίνακας αυτός δέν εξαντλεί τις μεταβολές πού θά γίνουν στον χώρο της Αφρικής. Παράλληλα συνεχίζονται τά άπελευθερωτικά κινήματα και οι τάσεις για έθνικη άνεξαρτησία σ' όλα σχεδόν τά αφρικανικά έδάφη πού βρίσκονται άκόμη υπό άποικιακή έξάρτηση. Μέσα στα πλαίσια της Γαλλικής Κοινότητας, πού δημιουργήθηκε μετά τόν δημοψήφισμα για τόν νέο Γαλλικό Σύνταγμα της 28ης Σεπτεμβρίου 1958, σημειούνται ήδη σαφείς διαθέσεις τών αυτόνομων έδα-

λίων. Πληθυσμός: 624.000, κυρίως νομάδες μουσουλμάνοι, Άράβες και Βερβέρνοι.

Νίγηρ

Αυτόνομη Δημοκρατία, έντος της Γαλλικής Κοινότητας. Πρωθυπουργός: Χαμάνι Ντιορί. Γαλλόφιλη χώρα. Πληθυσμός: 2.500.000, κυρίως νέγροι.

Νιγηρία

Βρετανική άποικία, η οποία θά γίνει άνεξάρτητη τήν 1η Οκτωβρίου 1960. Είναι άμοσπονδία τριών περιοχών. Ο άμοσπονδιακός πρωθυπουργός: Άλχαζά Άμπουμακέρ Ταφάδα Μπαλέσα. Πρωθυπουργός της Βόρειου Περιοχής: Σέρ Άμάντο Μπέλο. Πρωθυπουργός της Άνατολικής Περιοχής: Δρ Οκτάβιο Πρωθυπουργός της Δυτικής Περιοχής: Σέρ Άκιντόλα. Χώρα προσανατολισμένη σ' τήν άύση, αλλά δέν μετέχει σέ κανένα διεθνή συνσπισμό. Στό μέλλον νά γίνει μέλος της Βρετανικής Κοινότητας. Πληθυσμός: 35 εκατομμύρια (50% στη Βόρειο Περιοχή, κυρίως μουσουλμάνοι Χάουσα. 25% στη Δυτική Περιοχή, κατά τόν ήμισυ χριστιανοί και οι υπόλοιποι μουσουλμάνοι και είδωλάτες. 25% στην Άνατολική Περιοχή, από τούς οποίους οι μισοί χριστιανοί και οι υπόλοιποι είδωλάτες).

Σιέρρα Λεόνε

Βρετανική άποικία και προτεκτοράτο. Τόν κυβερνών Κόμμα τών Λαών της Σιέρρα Λεόνε ζητεί όπως η χώρα κηρυχθή άνεξάρτητη κατά τόν 1961. Πρωθυπουργός: Σέρ Μίλτον Μάργκολ. Πληθυσμός: 2.250.000 Άφρικανοί και Κρεόλοι (άπόγονοι άπελευθερωθέντων δούλων).

φών για πλήρη κρατική άνεξαρτησία! Τά αυτόνομα έδάφη τού Άνω Βολτά, της Μαυριτανίας, της Κεντροαφρικανικής Δημοκρατίας και τού Γαλλικού Κογκό θά ζητήσουν από τήν Γαλλία τήν παραχώρηση πλήρους κυριαρχικών και κρατικών δικαιωμάτων, ώστε νά γίνουν άπολύτως ελεύθερες χώρες, με διεθνή εκπροσώπηση και συμμετοχή στα Ήνωμένα Έθνη. Τά συνδέσματα με τήν Βρετ. Κοινοπολιτεία αφρικανικά κράτη, Γκάνα και Ν. Αφρική, δέν κρύβουν τις προθέσεις τους νά καταργήσουν και τήν τυπική αναγνώριση της βασιλείας της Άγγλιας, σαν άνωτάτου άρχοντός τους, και νά άνακηρυχθούν σέ δημοκρατίες. Άλλά και σ' άλλα βρετανικά άποικιακά έδάφη η προτεκτοράτα άρχισαν νά εμφανίζονται καθαρά τά συμπτώματα τού πυρετού της έθνικης ελευθερίας: Η Κεντροαφρικανική Όμοσπονδία —δηλαδή οι δύο Ροδεσίες και η Νουσαλάνδη— βρίσκεται σέ άνήσυχη κατάσταση και η διαμάχη μαύρων και λευκών κινδυνεύει νά πάρη διαστάσεις έμφυλίου πολέμου. Στην Ταγκανίκα, στην Κένια, στην Ουγκάντα, στην Ζανζιβάρη πληθαίνουν οι εκδηλώσεις και όγκώνονται τά κινήματα της έθνικης άνεξαρτησίας.

Άκόμη και οι πορτογαλικές άποικίες της Άγκόλα, της Μοζαμβίκης και της Γουινέας, πού μοιάζουν νά κώνονται ήσυχες κάτω από τόν βαρύ χέρι της δικτατορίας τού Σαλαζάρ, δέν είναι καθόλου βέβαιο ότι θά ξεφύγουν από τήν έπιδημία τού παναφρικανικού έθνικου πυρετού.

Τόν γοργό αυτό φίλμ δείχνει ότι η Αφρική μπήκε πιά όριστικά στην άποφασιστική καμπί των νέων έθνικών και διεθνών πετρωμένων της και δέν άφήνει καμιά όμφιβολία ότι η ύψη της μαύρης ήπείρου θ' αλλάξει τελείως στη δεκαετία πού άρχίζει. Κάτω από τόν προστατευτικό βλεμμα τών Άμερικανών και τόν έπαναρωπαϊκές άποικιοκρατικές δυνάμεις, τόσο πού πολύ θά διατηρήσουν τήν έπιρροή τού δυτικού κόσμου πάνω στα νέα αφρικανικά κράτη, τά οποία θά έχουν, άλλωστε, ανάγκη από τήν πείρα και τήν τεχνική και οικονομική βοήθεια της Εύρώπης.

Τ. ΠΗΛΕΙΔΗΣ

Ο πολιτικός χάρτης της Αφρικής—ό πού μεταβλητός χάρτης τού 20ου αιώνας

Δημοκρατία Τογκολάνδης

Χώρα υπό τήν κηδεμονία τών Ήνωμένων Έθνών. Θά γίνει άνεξάρτητη τήν 1η Άπριλίου τού 1960, ως κυρίαρχη δημοκρατία, έντος της Γαλλικής Κοινότητας. Έχει Συνέλευση. Πρωθυπουργός: Σουλθάνους Ολμπιό. Δυτικόφιλη, αλλά δέν μετέχει σέ κανένα διεθνή συνσπισμό. Πληθυσμός: 1.000.000 περίπου, κυρίως Μπαντού και Χαμίτες.

Άνω Βολτά

Αυτόνομη Δημοκρατία, έντος της Γαλλικής Κοινότητας. Πρόεδρος και πρωθυπουργός: Μωρίς Γιαμέζκο. Χώρα γαλλόφιλη. Πληθυσμός: 3.250.000, κυρίως Σουδανοί μουσουλμάνοι.

Γκαμπόν

Αυτόνομη Δημοκρατία, έντος της Γαλλικής Κοινότητας. Πρωθυπουργός: Λεόν Μπά. Χώρα γαλλόφιλη. Πληθυσμός: 400.000 Μπαντού και 4.000 Εύρωπαίοι.

Δημοκρατία τού Κογκό

Αυτόνομη Δημοκρατία, έντος της Γαλλικής Ένώσεως. Κυβερνάται από τήν Δημοκρατική Ένωση Αιμόνης τών Άφρικανικών Συμφερόντων. Πρόεδρος και πρωθυπουργός: Φούλνπερ Γιουλού. Χώρα γαλλόφιλη. Πληθυσμός: 750.000 Μπαντού και 10.000 Εύρωπαίοι.

Σάντ

Αυτόνομη Δημοκρατία, έντος της Γαλλικής Ένώσεως. Πρωθυπουργός: Φρανσουά Τομολιμπαύε. Χώρα γαλλόφιλη. Πληθυσμός: 2.500.000 Σουδανοί και 5.000 Εύρωπαίοι.

Δημοκρατία Κεντρ. Αφρικής

Αυτόνομη Δημοκρατία, έντος της Γαλ-

λικής Κοινότητας. Πρωθυπουργός: Νταίνιτ Ντάκο. Χώρα γαλλόφιλη. Πληθυσμός: 1.250.000 Μπαντού και 5.000 Εύρωπαίοι.

Άγκόλα

Πορτογαλική υπερπόντιος έπαρχία. Ο γενικός διοικητής διορίζεται από τόν πορτογαλικήν κυβέρνηση. Άποστέλλει αντιπροσώπους στην πορτογαλική Έθνοσυνέλευση. Πληθυσμός: 4 εκατομμύρια Μπαντού και 80.000 Εύρωπαίοι.

Βελγικό Κογκό

Βελγική άποικία. Κυβερνάται κατά τόν άποικιακό σύστημα από γενικό διοικητή. Συζητείται η αυτοκυβέρνησή του. Πληθυσμός: 13.250.000 Μπαντού, Πογμάτοι και Χαμίτες, 116.000 Εύρωπαίοι. Οι μισοί σχεδόν είναι χριστιανοί και οι υπόλοιποι κυρίως άνωμντες.

Ρουάντα — Ουρουντί

Χώρα υπό τήν κηδεμονία τών Ήνωμ. Έθνών, η οποία κυβερνάται από τούς Βέλγους. Έχει χωριστή κυβέρνηση, αλλά συζείται με τόν Κογκό οικονομικά και πολιτικά. Υπάρχουν σχέδια νά γίνουν χωριστά βασίλεια. Πληθυσμός: 4.500.000 Χαμίτες και Πογμάτοι και 7.000 Εύρωπαίοι.

Αιθιοπία

Βρετανικό προτεκτοράτο. Κυβερνάται από κυβερνήτη και Νομοθετικό Συμβούλιο. Ολίγον Άφρικανοί έχουν δικαίωμα ψήφου. Πληθυσμός: 2.250.000 Μπαντού, 65.000 λευκοί, 5.000 Άσιάτες.

40% μουσουλμάνοι, μίγματα χαμιτικών και σημιτικών λαών.

Βρετανική Σομαλιλάνδη

Βρετανικό προτεκτοράτο. Ο διοικητής, τόν Έκτελεστικό και τόν Νομοθετικό Συμβούλιο θά εκλέγονται έξ ολοκλήρου ως τόν τέλος τού 1960. Έπιδιώκει ένωση με τήν Σομαλία. Χώρα φιλική προς τή Μ. Βρετανία. Πληθυσμός: 600.000 Σομαλοί, κυρίως νομάδες μουσουλμάνοι, χαμιτικής καταγωγής.

Άρμοστεία Άνατ. Αφρικής

Ίδρύθη τόν Ιανουάριο τού 1948 για τόν συντονισμό τών δημοσίων υπηρεσιών της Κένια, της Ουγκάντα και της Ταγκανίκας, χωρίς νά αποτελή όμοσπονδία.

Κένια

Άποικία και προτεκτοράτο. Κυβερνάται από Κυβερνητικό Συμβούλιο και Νομοθετικό Συμβούλιο, τά περισσότερα μέλη τών οποίων εκλέγονται — 14 Άφρικανοί, 14 λευκοί, 6 Άσιάτες και 2 Άράβες. Πληθυσμός: 6. 500.000 Μπαντού, 65.000 Εύρωπαίοι, 200.000 Άσιάτες και Άράβες.

Ταγκανίκα

Χώρα υπό τήν κηδεμονία τών Ήνωμ. Έθνών, πού κυβερνάται από τήν Μ. Βρετανία. Έχει κυβερνήτη, Έκτελεστικό Συμβούλιο και Νομοθετικό Συμβούλιο, όπου πλειοψηφούν αείρετά άφρικανικά μέλη. Πλειοψηφεί η Άφρικανική Έθνικη Ένωση της Ταγκανίκας, άρχηγός της οποίας είναι ο Ιούλιος Νιερέρε. Πληθυσμός: 8.500.000 Μπαντού, 95.000 Άσιάτες και Άράβες και 21.300 λευκοί.

Ουγκάντα

Βρετανικό προτεκτοράτο. Έχει κυβερνήτη και Έκτελεστικό και Νομοθετικό Συμβούλιο. Πληθυσμός: 5.500.000 Μπαντού και Χαμίτες, 59.000 Άσιάτες και Άράβες, 9.000 λευκοί.

Ζανζιβάρη

Βρετανικό προτεκτοράτο, πού κυβερνάται από τόν Σουλτάνο Σεγίντ Καλίφα Μπίν Χαρούμπ και Βρετανν Άρμσντ, με Έκτελεστικό και Νομοθετικό Συμβούλιο. Πληθυσμός: 300.000 και 47.000 Άράβες και 18.000 Άσιάτες. Όλοι σχεδόν μουσουλμάνοι.

Μαζανβίκη

Πορτογαλική υπερπόντιος έπαρχία. Κυβερνάται από Γενικό Διοικητή ό οποίος διορίζεται από τόν ύπουργόν τών Υπερπόντιων Έπαρχιών της Πορτογαλίας. Πληθυσμός: 5 εκατομμύρια Μπαντού, 50.000 Εύρωπαίοι, 13.000 Άσιάτες.

Όμοσπονδία Κεντρ. Αφρικής

Όμοσπονδία της Νοτίου Ροδεσίας, της Βόρειου Ροδεσίας και της Νουσαλάνδης. Η άμοσπονδιακή κυβέρνηση σχηματίζεται με όλες τις οικονομικές και έξωτερικές υποθέσεις και οι όμοσπονδίες κυβερνήσεις με τά τοπικά ζητήματα και τις αφρικανικές υποθέσεις. Η Όμοσπονδιακή Συνέλευση αποτελείται από 29 μέλη από τήν Νότια Ροδεσία, 19 μέλη από τήν Βόρεια Ροδεσία και 11 από τήν Νουσαλάνδη. Πρωθυπουργός: σέρ Ρόδο Βέλεσκου. Πληθυσμός: 7.500.000 Μπαντού, 280.000 λευκοί και 30.000 Άσιάτες.

Νότιος Ροδεσία

Αυτοκυβέρνητη άποικία. Η Συνέλευση αποτελείται από 30 μέλη, όλους λευκούς. Πρωθυπουργός: σέρ Έντγκαρ Ουάιτχεντ. Πληθυσμός: 2.250.000 Μπαντού, 200.000 λευκοί και 14.000 Άσιάτες.

Βόρειος Ροδεσία

Βρετανικό προτεκτοράτο. Κυβερνάται από κυβερνήτη και Νομοθετικό Συμβούλιο. Ολίγον Άφρικανοί έχουν δικαίωμα ψήφου. Πληθυσμός: 2.250.000 Μπαντού, 65.000 λευκοί, 5.000 Άσιάτες.

Νουσαλάνδη

Βρετανικό προτεκτοράτο. Έχει κυβερνήτη και Έκτελεστικό και Νομοθετικό Συμβούλιο, τά μέλη τών οποίων

διορίζονται. Πληθυσμός: 2.500.000 Μπαντού, 7.000 λευκοί και 10.000 Άσιάτες και μιγάδες.

Νοτιοαφρικανική Ένωση

Άνεξάρτητο μέλος της Βρετανικής Κοινοπολιτείας από τόν 1910. Είναι ένωση 4 έπαρχιών, τών έπαρχιών τού Νατάλ, τού Άρκατερίου, τού Έλευθέρου Κράτους της Οράγγης και τού Τράνσβαλ. Τά μέλη της Συνελεύσεως είναι όλα λευκά. Τόν Έθνικιστικό Κόμμα κυβερνά από τόν 1948. Η αντιπολίτευση αποτελείται από τόν Ήνωμένο Κόμμα, τόν Προοδευτικό και τόν Φιλελεύθερο. Πρωθυπουργός: Χ. Βερβέρντ. Χώρα δυτικόφιλη. Η κυβέρνηση επιβάλλει τήν ύπεροχή τών λευκών. Πληθυσμός: 14.500.000, από τούς οποίους 9.500.000 Μπαντού, 3.000.000 λευκοί, 1 εκατομμύριο μιγάδες, 500.000 Άσιάτες.

Νότιος Δυτική Αφρική

Περιοχή υπό έντολή, η οποία έχει ιδιαίτερο Συμβούλιο από λευκούς και άποστέλλει λευκούς αντιπροσώπους εις τόν Κοινοβούλιον της Νοτίου Αφρικής. Πληθυσμός: 415.000, στους οποίους περιλαμβάνονται 49.000 λευκοί (τό ένα τρίτο Γερμανοί) και 366.000 Μπαντού και μιγάδες.

Βασουτλάνδη

Βρετανική άποικία. Έχει Έθνικό και Έκτελεστικό Συμβούλιο καθώς και Άρμσντ. Πληθυσμός: 641.000 Μπαντού και 2.000 λευκοί.

Βεσουανάλανδη

Βρετανικό προτεκτοράτο. Κυβερνάται από άρμσντ και έχει δύο Γνωμοδοτικά Συμβούλια, ένα από Εύρωπαίους και άλλο από Άφρικανούς. Πληθυσμός: 300.000 Μπαντού και 2.000 λευκοί.

Σβαζιλάνδη

Βρετανικό προτεκτοράτο. Κυβερνάται από άρμσντ και Γνωμοδοτικό Συμβούλιο. Πληθυσμός: 230.000 Μπαντού και 3.000 λευκοί.

Νήσος Μαυρικίου

Βρετανική άποικία. Έχει κυβερνήτη, Έκτελεστικό και Νομοθετικό Συμβούλιο. Πληθυσμός: 600.000, κυρίως Ίνδου, Μπαταβίανοι, 30% λευκοί και μιγάδες και 40% Κρέζοι.

Άγία Έλένη

Βρετανική άποικία. Κυβερνάται από κυβερνήτη και Συμβούλιο. Πληθυσμός: 5.000

Νήσοι τού Πράσινου Άκρωτηρίου

Πορτογαλική υπερπόντιος άποικία. Ο κυβερνήτης διορίζεται από τόν Πορτογαλό ύπουργόν τών Υπερπόντιων Έπαρχιών. Πληθυσμός: 148.000, κυρίως μιγάδες, 42.000 νέγροι και 3.000 Εύρωπαίοι.

Άγιος Θωμάς και Πρίγκιψ

Υπερπόντιος πορτογαλική έπαρχία. Κυβερνάται από κυβερνήτη πού διορίζεται από τόν ύπουργόν Υπερπόντιων Έπαρχιών της Πορτογαλίας. Πληθυσμός: 60.000 νέγροι και 1.000 Εύρωπαίοι.

ΤΑ ΠΟΔΙΑ ΜΙΑΣ ΜΠΑΛΛΑΡΙΝΑΣ είναι ή περιουσία της. Ποιός ξέρει, ανάμεσα σ' αυτά τὰ μαθητικά πόδια μπορεί νὰ βρῖσκονται κ' ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα κάποια ἡμέρα θ' ἀσφαλίσθουν γιὰ χιλιάδες λίρες.

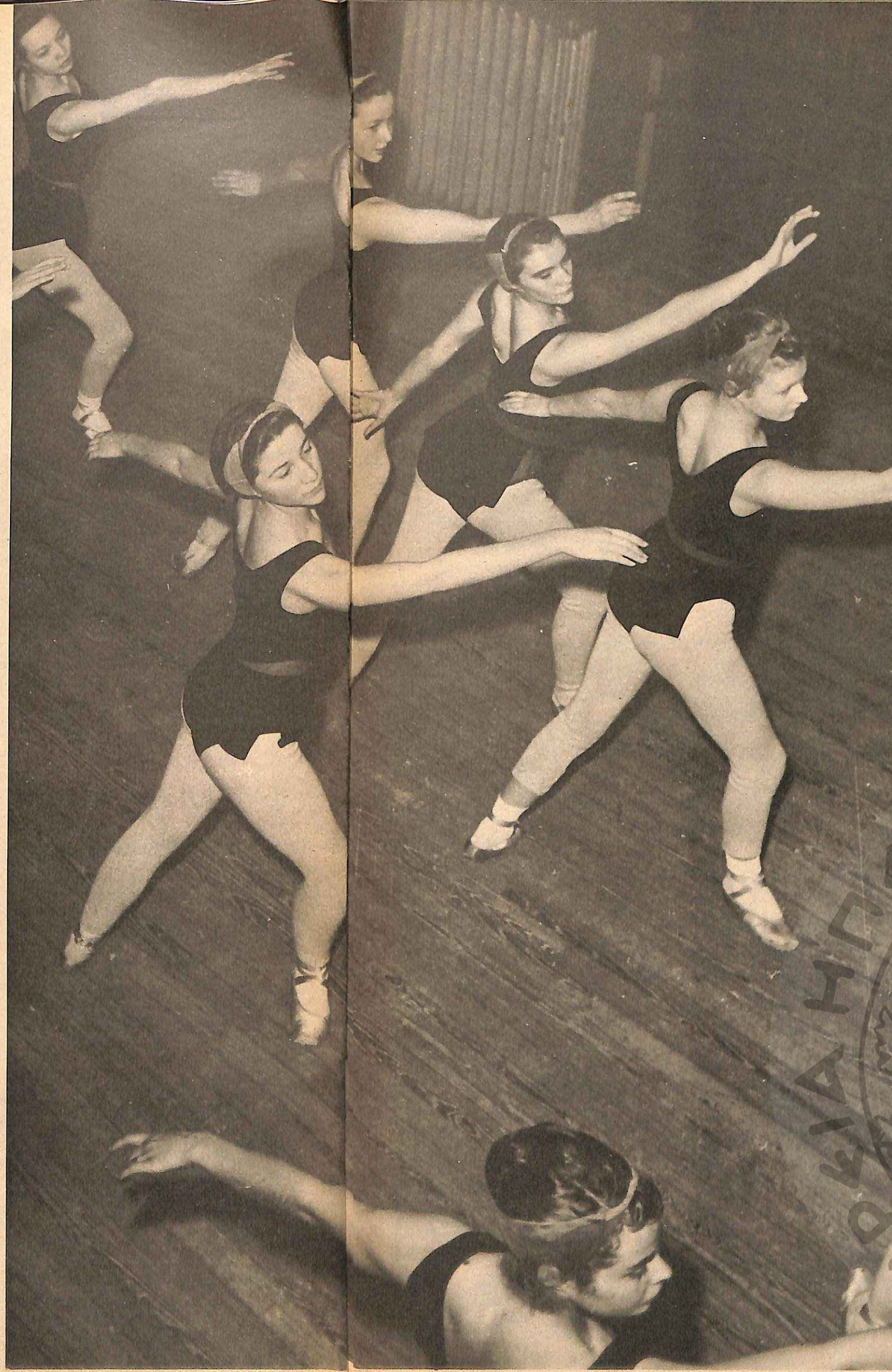
ΓΙΑ ΝΑ ΛΑΜΨΟΥΝ ΑΥΡΙΟ ΣΤΗ ΣΚΗΝΗ

ΠΩΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑ
ΟΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ «ΜΕΓΑΛΟΙ ΧΟΡΕΥΤΑΙ»
ΟΤΑΝ ΑΚΟΜΗ ΕΙΝΑΙ ΜΙΚΡΟΙ

Η ποιότητα ενός μπαλλέτου εξαρτάται αποκλειστικά από την εκπαίδευση των μαθητών του. Την αλήθεια αυτή κατάλαβε από την αρχή ή Νινέτ ντε Βαλουά, που στα 1931 ίδρυσε την Σχολή Μπαλλέτου Σάντλερ 'ς Ουέλλς (σήμερα Βασιλική Σχολή Μπαλλέτου). Χωρίς συστηματική εκπαίδευση μιάς οκταετίας είναι αδύνατο νὰ ἐπιτευχθῇ ὁμοιογένεια ὕφους. Ἡ ἴδρυση τῆς Σχολῆς ἀπετέλεσε ἕνα τεράστιο βῆμα πρόδου, γιατί ἐσήμαινε τὴ δημιουργία μιᾶς εὐδιάκριτα Βρετανικῆς Σχολῆς χοροῦ, πού ἐπρόκειτο νὰ καταλάβῃ ἐξέχουσα θέση δίπλα στίς φημισμένες Σχολές τῆς Γαλλίας, τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ρωσίας.

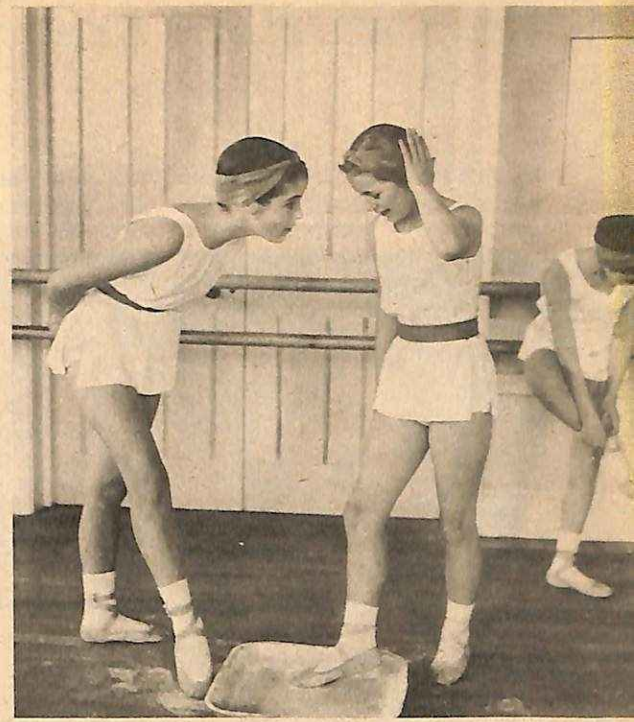
Τὸ ἰδανικὸ γιὰ μιὰ Σχολή θὰ εἶναι πάντα νὰ συνδυάζῃ τὴν χορευτικὴ ἐκγύμναση καὶ τὴ γενικὴ ἐκπαίδευση, γιὰ νὰ ἀποφεύγεται ἔτσι ἡ ἀναπόφευκτη σύγκρουση τῶν δύο, ὅταν διδάσκονται χωριστά. Τὸ ἐπίπεδο ἐπίσης εἶναι ἔτσι ὕψηλὸ καὶ ὁ συναγωνισμὸς μεγάλος. Πολλοὶ μαθηταί, ὅπωςδῆποτε, ἂν καὶ δὲν κατορθώνουν νὰ βροῦνε θέση σὲ κάποιο θίασο, βρίσκουν δουλειὰ σὰν δάσκαλοι ἢ σὲ ἄλλους κλάδους τοῦ θεάτρου.

Ἔτσι, ἀπὸ 10 χρονῶν τὰ κορίτσια καὶ ἀπὸ 11 τ' ἀγόρια, προσέρχονται στὴ Βασιλικὴ Σχολή Μπαλλέτου. Ὅλοι ὅσοι ὑποβάλλουν αἴτηση περνᾶνε ἀπὸ προκαταρκτικὲς ἐξετάσεις πού γίνονται κάθε δεκαπενθήμερο ἀπὸ τὸν Ὀκτώβριο ὡς τὸ Φεβρουάριο καὶ τὸ Μάρτιο κάθε χρόνου γίνονται οἱ τε-

←
ΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ
κινήσεων, ὁμοιογένεια ὕφους —στοιχειώδεις προϋποθέσεις γιὰ ἕνα καλὸ μπαλλέτο. Μόνο χάρις σὲ συνεχή ἐκγύμναση ἀποκτώνται.

→
ΤΟ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟ
μάθημα ἀρχίζει. Οἱ ἐκκολαπτόμενες χορεύτριες βουτᾶνε τὰ εὐκίνητα καὶ ἀεικίνητα πόδια τους σὲ ἕνα δοχεῖο μὲ τριμμένη κιμωλία, πού θὰ τοὺς ἐπιτρέψῃ νὰ ἐκτελέσουν τίς ἀνάγκες κινήσεις τους καὶ τὰ πλαστικά γυμνάσματα, χωρὶς νὰ γλιστράνε στὸ γυαλισμένο παρκέτο.

ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ ΚΑΙ ΟΝΕΙΡΑ. Στὴ σύντομη πρωϊνὴ ἀνάπαυλα, ἡ καλύτερη θέση γιὰ νὰ κουβεντιάσουν τὴ «ζητήματά» τους εἶναι τὸ μπρούντζινο ἄγαλμα τῆς Μάργκοτ Φοντέυν, πού ἀσφαλῶς θὰ τὴν ξεπεράσουν.

ΓΙΑ ΝΑ ΛΑΜΨΟΥΝ ΑΥΡΙΟ ΣΤΗ ΣΚΗΝΗ

Ο ΝΕΑΡΟΣ, φυσικά, αποτελεί τὸ ἐπίκεντρο τοῦ γενικοῦ ἐνδιαφέροντος. Στὴ Σχολὴ Μπαλλέτου ἡ φοίτηση εἶναι μικτή, ἀλλὰ τὸ πρόγραμμα δὲν εἶναι ἐξ ὁλοκλήρου κοινό.

(Φωτ. Tom Blau — CAMERA PRESS)

ΒΑΣΙΚΗ ΕΠΙΔΙΩΞΗ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ ΕΙΝΑΙ Η ΤΕΛΕΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΣΥΝΟΛΟΥ, ΠΟΥ ΘΑ ΠΛΑΙΣΙΩΣΗ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΑ ΤΑ ΠΡΟΙΚΙΣΜΕΝΑ ΑΣΤΕΡΙΑ

ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΤΑ κυρίως μαθήματα χοροῦ, γίνεται —γιὰ τ' ἀγόρια μόνο— καὶ συμπληρωματικὴ διδασκαλία ξιφασκίας, κρίκετ, κολυμβήσεως, ἀθλητισμοῦ

ΣΕ ΜΕΤΑΓΕΝΕΣΤΕΡΑ στάδια ὁμῶς ἡ διδασκαλία ἐξατομικεύεται. Δυὸ σπουδασταὶ τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς ἐπιδεικνύουν μιά σειρά «ἀραμπέσκ». Βρίσκονται ἀκόμη στὰ πρῶτα βήματα τῆς σπουδῆς τους, στὴ δύσκολη τέχνη τοῦ «πά ντέ ντέ».

ΜΕ ΑΥΤΟΠΕΠΟΙΩΣΗ ἀτενίζει τὸ μέλλον ἡ νεαρὴ μαθήτρια. Ἀσφαλῶς τὰ ὄνειρά της πετάνε πολὺ ψηλά. Βλέπει κιόλας τὸ ὄνομά της μὲ φωτεινὰ γράμματα στὰ μεγάλα θεάτρα τοῦ κόσμου.

λικὲς ἐξετάσεις. Ὅσοι ἐπιτύχουν ἐγγράφονται στὴν Κατωτέρα Σχολή, στὸ Χουαίτ Λότζ, στὸ Σέρρεϋ, ποὺ φιλοξενεῖ 100 ἐσωτερικοὺς καὶ 50 ἐξωτερικοὺς μαθητὰς. Ἡ Σχολὴ εἶναι μικτή, ἀλλὰ τὰ ἀγόρια μένουν σὲ χωριστὴ πτέρυγα.

Ἡ Σχολὴ δὲν προσφέρει ὑποτροφίες, ἀλλὰ γίνεται κάθε δυνατὴ προσπάθεια ὥστε κανένα παιδί μὲ ἐξαιρετικὸ ταλέντο νὰ μὴ ἀποκλεισθῇ γιὰ οἰκονομικοὺς λόγους.

Πολλὲς ἐπαρχιακὲς ἐκπαιδευτικὲς ἀρχὲς συνεισφέρουν γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ τῆ συνδρομῆς τους. Καὶ τὰ ἐξοδα δὲν εἶναι ἀσήμαντα. Κάθε ἐσωτερικὸς μαθητὴς πρέπει νὰ καταβάλῃ 350 λίρες τὸ χρόνο, ἐνῶ κάθε ἐξωτερικὸς 153.

Τὸ πρόγραμμα εἶναι τὸ ἴδιο μὲ τῆς ἀντιστοίχου τάξεως τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου. Ἡ ἐκπαίδευση στὸ χορὸ περιλαμβάνει: Κλασικὸ Μπαλλέτο, Πλαστική, Ἐκφραστικούς χορούς, Ρυθμική, Λαϊκοὺς χορούς. Τ' ἀγόρια ἐπιδίδονται ἐπίσης στὸ κρίκετ, τὸ κολύμπι, τὸ μπάσκετ-μῶλ, τὸν ἀθλητισμὸ στίβου καὶ στὴν ξιφασκία. Τὰ κορίτσια δὲν λαμβάνουν μέρος σὲ ὀργανωμένα παιχνίδια, οὐτὲ κάνουν σωματικὲς ἀσκήσεις πέραν τοῦ μπαλλέτου. Καὶ αὐτὸ γιὰ ν' ἀποφευχθῇ ἡ δυσαρμονικὴ μυϊκὴ ἀνάπτυξη.

Ὅταν φθάσῃ ἡ ἐποχὴ ν' ἀποφοιτήσουν ἀπὸ τὴν Κατωτέρα Σχολή, οἱ μαθηταὶ κατὰ κανόνα ἐγγράφονται στὴν Ἀνωτέρα Σχολή, στὸ Κόλετ Γκάρντενς τοῦ Χάμμερσμιθ, ἡ ὁποία δὲν δέχεται ἐσωτερικοὺς. Ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ἐντατικὸ πρόγραμμα μπαλλέτου, παρακολουθοῦν ἐπίσης ἐπιμορφωτικὲς διαλέξεις καὶ ἐπισκέπτονται μουσεῖα καὶ πινακοθήκες. Τὰ διδάκτρα γιὰ τὴν Ἀνωτέρα Σχολὴ εἶναι 53 λίρες κάθε περίοδος ἢ 40 λίρες γιὰ τὸ πρόγραμμα μπαλλέτου μόνο. (Τὰ ἐπιμορφωτικὰ θέματα εἶναι ὑποχρεωτικὰ μόνο γιὰ τοὺς μα-

θητὰς κάτω τῶν 17,5 ἐτῶν). Στὸ 1959 παρηκολούθησαν τὴν διδασκαλία πάνω ἀπὸ 50 μαθηταὶ προερχόμενοι ἀπὸ ἄλλες χώρες τῆς Κοινοπολιτείας ἢ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ἀπὸ τὸ 1947, 25 μόνο μαθηταὶ ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ παρηκολούθησαν τὴν Κατωτέρα Σχολή. Ἔτσι, ἐνῶ ἡ πλειονότης τῶν μαθητῶν τῆς Κατωτέρας Σχολῆς προέρχεται ἀπὸ τὴν Ἀγγλία, τὸ 1/3 τῶν μαθητῶν τῆς Ἀνωτέρας προέρχεται ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ.

Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς μαθητὰς τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς χορεύουν — σὰν μέρος τῆς ἐκπαιδεύσεώς των — καὶ στὸ Κόβεντ Γκάρντεν. Μιὰ ἰδέα τῶν πιθανοτήτων ποὺ δημιουργεῖ γιὰ τοὺς μαθητὰς τῆς ἢ Σχολῆς Μπαλλέτου μᾶς δίνουν οἱ ἐξῆς ἀριθμοί:

Ὁ α' Βασιλικὸς Θίασος Μπαλλέτου ἀποτελεῖται ἀπὸ 73 χορευτὰς, ἀπὸ τοὺς ὁποίους οἱ 56 ὑπῆρξαν μαθηταὶ τῆς Σχολῆς.

Ὁ β' Βασιλικὸς Θίασος Μπαλλέτου ἀποτελεῖται ἀπὸ 45 χορευτὰς, ἀπὸ τοὺς ὁποίους 37 ὑπῆρξαν μαθηταὶ τῆς Σχολῆς.

Τὰ τελευταῖα δέκα χρόνια πάνω ἀπὸ χίλιοι μαθηταὶ παρηκολούθησαν τὴν Ἀνωτέρα Σχολή, Ἡ Βασιλικὴ Σχολὴ Μπαλλέτου, στὸ σύνολό της, προσέφερε στὴν Ἀγγλία τὸν ἴδιο μηχανισμό γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τῆς συνεχείας καὶ τοῦ μέλλοντός τοῦ ἀγγλικοῦ μπαλλέτου, ὅπως ἐκεῖνος ποὺ ὑπάρχει ἀπὸ αἰῶνων στὴν Γαλλία, στὴ Ρωσία, στὴ Δανία καὶ στὴν Ἰταλία. Ἡ πολιτιστικὴ σημασία της γιὰ τὴν χώρα εἶναι μεγάλη. Ἀφάνταστα περήφανοι αἰσθάνονται οἱ γονεῖς ποὺ ἔχουν παιδιά ἀρκετὰ τυχερά γιὰ νὰ γίνουν δεκτὰ στὴ Σχολή. Ἀκόμα καὶ ἂν ὁ μικρὸς ἢ ἡ μικρὴ δὲν γίνουν κορυφαῖα ἀστέρις, κατὰ πάσαν πιθανότητα ἔχουν ἕνα ὀρατὸ ἐπάγγελμα ἐξασφαλισμένο. ■ ■ ■

ΑΝ ΚΑΙ ΑΣΧΟΛΕΙΤΑΙ μὲ τόσο σοβαρὰ θέματα, αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι ἔπαψε νὰ εἶναι παιδί. Τὰ «Κλασσικὰ Εἰκονογράφημένα» τὸ ἐπιβεβαιώνουν.

Το παράθυρο ήταν ανοιγτό

ΣΥΝΔΕΣΗ ΜΕ ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ:

Θνήσκει, σε μία λουτρόπολη στη Νότιο Γαλλία. Η Εύα Νέιλ, μία ώριμη γυναίκα, μένει εκεί μετά το διαζύγιο της από τον Νέντ. Αργούντ, τύπο γλεντζέ και κυνικό. Ακριβώς απέναντί στη βίλλα της Εύας κατοικεί η οικογένεια Λώους: ο σέρ Μόρις Λώους, ένας γέρος που η μαγία του είναι να πλουτίζει τη συλλογή του με κομφοτεχνήματα, η γυναίκα του, Έλενα, τα δύο παιδιά τους, η Τζάνις και ο Τόμπυ, νέος σχολαστικός και παρακαταξενός. Η Εύα κάνει τη γνωριμία του Τόμπυ. Ένα αίσθημα αναπτύσσεται μεταξύ τους. Αρραβωνιάζονται. Μία νύχτα, η Εύα δέχεται απροσδόκητα την επίσκεψη του Νέντ. Αργούντ που την αγαπά ακόμη και έρχεται να την πείσει να μην πάρη τον Τόμπυ. Τό παρόμοιο του δωματίου είναι ανοικτό. Απέναντι, στο γραφείο του, κάθεται ο γέρος την επίσκεψη του Νέντ και γίνη σκάνδαλο. Ξαφνικά ακούγεται το κουδούνισμα του τηλεφώνου. Είναι ο Τόμπυ, που τηλεφωνεί, μεσ' στα δαθεία μεσάνυχτα, γιατί λέει - δεν τον έπαιρνε ο ύπνος και αισθάνονταν την ανάγκη ν' ακούση τη φωνή της Εύας. Μετά το τηλεφώνημα, ο Νέντ Αργούντ ξαναρχίζει την συζήτηση με την Εύα. Κάποια στιγμή ρίχνουν μία ματιά απ' το παράθυρο στο αντίκρυνό σπίτι. Βλέπουν ένα γαντοφορμένο χέρι να κλείνη σιγά-σιγά την πόρτα του γραφείου του σέρ Μόρις. Και τον σέρ Μόρις, μεσ' στα αίματα, νεκρό. Πανικόβλητη, η Εύα ικετεύει τον Νέντ να φύγη. Απ' το κεφαλόσκαλο τόν σπράχνει τότε δυνατά - αδελά της - που ο Νέντ κατακυλάει τα δεκάξη σκαλιά της σκάλας. Η μύτη του ματώνει απ' το χτύπημα και τα αίματα πιτσιλιούνται στη ρόμπα της Εύας. Φεύγει, τέλος, και η Εύα ξαναγυρίζει στο δωμάτιό της. Η αστυνομία αρχίζει τις ανακρίσεις για την άσχετη του δολοφονίου του σέρ Μόρις. Όλες οι ενδείξεις είναι εναντίον της Εύας. Ο αστυνομικός Ζακ Γκορόν είναι βέβαιος για την ένοχη της και ξηγεί την άποψή του στον Ντέρμοτ Κίνρος, έναν Έγγλεσο γιατρό που περνάει τις διακοπές του στη Νότιο Γαλλία. Η συζήτηση γίνεται σ' ένα υπαίθριο κέντρο και η Τζάνις, η κόρη η ενδοχική της, την ακούει αδελά της. Τρέχει άμεσως στο σπίτι της να ζητήσει εξήγησης από την Εύα. Ο αστυνομικός και ο φίλος του την ακολουθούν. Έξω απ' το σπίτι της Εύας συναντούν την αδελφή της καμαριέρας της, ο Νέντ Κίνρος, όμως, πιστεύει στην άθωότητα της Εύας και προσπαθεί να την απαλλάξη από την προμερή κατηγορία. Στο άκουσμά του, κατόπιν ενόχου σημειώματος, η Εύα πηγαίνει σ' ένα ανθοπωλείο στην οδό Λα Άρπ. Βρίσκει εκεί την αδελφή της καμαριέρας της και τον Τόμπυ.

* Αστυνομικό μυθιστόρημα του Τζών Ντίξον Κάρο

13

Η Εύα τον κοίταξε έρευνητικά. Ο Ντέρμοτ θυμήθηκε ξαφνικά τα σημάδια της πλαστικής χειρουργίας στο πρόσωπό του που θα φανόνταν κάτω απ' το σκληρό τώρα φως της μέρας κ' έφερε αιδώματα το χέρι στο μάγουλο, να το κρύψη, ο παλιός γνώριμος φόδος ξαναγύριζε ένοιωσε έναν αβάσταχτο πόνο στην καρδιά. Η Εύα δεν πρόσεξε τίποτα. Στην ψυχική κατάσταση που βρισκόταν εκείνη τη στιγμή, έβλεπε τα γεγονότα της νύχτας με τρυμίο.

— Ασφαλώς θα σάς έκανα να πλήξετε αφάνταστα μ' όλη αυτή την εξιστόρηση της ερωτικής μου ζωής, είπε.

— Τό ξέρετε πολύ καλά πως δεν έπληξα ούτε στιγμή.

— Δεν μπορώ να καταλάβω πως έγινε αυτό... Είπα όλα μου τα μυστικά σ' έναν άνθρωπο έντελως ξένο και τώρα που ξημέρωσε, ντρέπομαι να σάς δώ στα μάτια.

— Επειδή δεν έπρεπε να μου τ' απείρη; Ακριβώς γι' αυτόν τον λόγο ήμουνα εκεί, κοντά σας. Μου έπρεπε να σας πω όλη την ιστορία για πρώτη φορά.

— Φυσικά.

— Πώς βλέπετε τώρα τον Τόμπυ Λώους; Τι σκοπεύετε να κάνετε;

— Τι θα κάνετε έσεις στη θέση μου; Με γέλασε, με ταπεινώσε! Και μάλιστα μπροστά σε άλλους.

— Νομίζετε πως τον αγαπάτε ακόμα; Δεν ρωτώ αν τον αγαπάτε. Ρωτώ μονάχα αν νομίζετε πως τον αγαπάτε.

Η Εύα δεν αποκρίθηκε. Τα πέταλα του αλόγου χτυποσαν μ' ένα μαλακό, ρυθμικό κρότο την ασφαλτο του δρόμου. Ξάφνου η Εύα γέλασε.

— Φαίνεται πως δεν έχω τύχη με τους άντρες, δεν νομίζετε;

Δεν είπε τίποτ' άλλο κι ο Ντέρμοτ δεν έδωσε συνέχεια στο θέμα. Κόντευε η ώρα ξη όταν τ' αμάξι μπήκε στην Μπαντελέτ. Οι δρόμοι δεν ή- αμάξι μπήκε στην Μπαντελέτ. Οι δρόμοι δεν ή- αμάξι μπήκε στην Μπαντελέτ. Οι δρόμοι δεν ή-

τά δόντια της καθώς τ' αμάξι σταματούσε μπροστά στο σπίτι της. Ο Ντέρμοτ τη βοήθησε να κατεβεί.

Η Εύα έριξε ένα γρήγορο βλέμμα στη βίλλα «Εντρίκλα», στην απέναντι πλευρά του δρόμου. Ήταν βυθισμένη στο σκοτάδι, εκτός απ' το παρτίνο μιάς κρεβατοκάμαρας στο δεύτερο πάτωμα. Οι γολλίες του παραθύρου αυτού ήταν μισανοιγμένες. Η Έλενα Λώους, φορώντας ένα άσπαστο εκείνη τη στιγμή, έβλεπε τα γεγονότα της νύχτας με τρυμίο.

— Κοιτάξτε πίσω σας, ψιθύρισε η Εύα χατηγιά να μην άκουστέ μεσ' στην ήσυχία του δρόμου. Προσέξατε το επάνω παράθυρο;

— Ναι.

— Τι πρέπει να κάνω;

— Τίποτα.

— Σας παρακαλώ, ούτως ή Εύα με άπογνοση, δεν θα μπορούσατε αλήθεια να μου πείτε ποιός...;

— Όχι. Σας λέω μονάχα ένα πράγμα. Κά- χροαμα, προσεχτικά, μελετημένα το έγκλημα- τηγή άμειλιτα. Και θα τιμωρηθώ. Θα σάς ξα- νονίσουμε το λογαριασμό αυτού του τέρατος.

— Αφού δεν μπορείτε να μου πείτε ποιός είναι, εύχριστώ, εύχριστώ!

— Εσφίξε το χέρι του Ντέρμοτ, άνοιξε την καγ- τα ή άμαξες άναστένανε με άνακούφιση κι ο Ντέρμοτ, άφου στάθηκε στο πεζοδρόμιο με τα μά- αμαξες άναστένανε με άνακούφιση κι ο Ντέρμοτ, άφου στάθηκε στο πεζοδρόμιο με τα μά-

— Στο ξενοδοχείο «Ντονζόν», παιδί μου, και τα βάσανά σου τελείωσαν.

— Έξω απ' το ξενοδοχείο πληρώσε τον άμαξά, τον έδωσε από πάνω ένα πλούσιο φιλοδώρημα κι άνθηκε στο δωμάτιό του.

— Πήρε απ' την τσέπη του το περιδέραιο με τα ξαφείρια και τα διαμάντια — που τό είχε δανεί- στη από τον κ. Γκορόν — που τό έκανε ένα δαμά- τ' άναξά του.

— Πήρε απ' την τσέπη του το περιδέραιο με τα ξαφείρια και τα διαμάντια — που τό είχε δανεί- στη από τον κ. Γκορόν — που τό έκανε ένα δαμά- τ' άναξά του.

— Πήρε απ' την τσέπη του το περιδέραιο με τα ξαφείρια και τα διαμάντια — που τό είχε δανεί- στη από τον κ. Γκορόν — που τό έκανε ένα δαμά- τ' άναξά του.

— Πήρε απ' την τσέπη του το περιδέραιο με τα ξαφείρια και τα διαμάντια — που τό είχε δανεί- στη από τον κ. Γκορόν — που τό έκανε ένα δαμά- τ' άναξά του.

— Πήρε απ' την τσέπη του το περιδέραιο με τα ξαφείρια και τα διαμάντια — που τό είχε δανεί- στη από τον κ. Γκορόν — που τό έκανε ένα δαμά- τ' άναξά του.

— Πήρε απ' την τσέπη του το περιδέραιο με τα ξαφείρια και τα διαμάντια — που τό είχε δανεί- στη από τον κ. Γκορόν — που τό έκανε ένα δαμά- τ' άναξά του.

— Πήρε απ' την τσέπη του το περιδέραιο με τα ξαφείρια και τα διαμάντια — που τό είχε δανεί- στη από τον κ. Γκορόν — που τό έκανε ένα δαμά- τ' άναξά του.

— Πήρε απ' την τσέπη του το περιδέραιο με τα ξαφείρια και τα διαμάντια — που τό είχε δανεί- στη από τον κ. Γκορόν — που τό έκανε ένα δαμά- τ' άναξά του.

— Πήρε απ' την τσέπη του το περιδέραιο με τα ξαφείρια και τα διαμάντια — που τό είχε δανεί- στη από τον κ. Γκορόν — που τό έκανε ένα δαμά- τ' άναξά του.

κρία. «Ο πρώτος ξρωτας της Εύας Νέιλ και έ- σως...». Έδιωξε τις σκέψεις. Αν ή Εύα ήταν άκόμα έρωτευμένη μ' αυτόν τον νέο, έστω και ύποπτη, άκούει δεν μπορούσε να την έμπο- δίση. Έπιασε το σφυγμό του Νέντ και τό τικ- τικ- τόν ρολογιού του άκουσθηκε καθαρά μεσ' στην ά- πόλυτη ήσυχία. Ο γιατρός Μπουτέ τό έδειξε τις άκτινογραφίες παρατηρώντας πως ήταν αλήθεια θάψμα πως ζούσε άκόμα ο άρρωστός του.

— Άν λήη τίποτα; είπε η νοσοκόμα άπαντών- τας στην έρώτηση του Ντέρμοτ. Ναι, μουρμουρί- ζει κάπου- κάπου.

— Τι;

— Μιλάει έγγλέζικα. Δεν τ' καταλαβαίνω. Πο- λυ συχνά γελάει και φωνάζει ένα όνομα.

Ο Ντέρμοτ που προχωρούσε προς την πόρτα, στράφηκε άπότομα.

— Τι όνομα; ρώτησε ύψωνοντας χωρίς να τό θέλη τον τόνο της φωνής του από τό ζωηρό έν- διαφέρον.

— Σας! έκανε ο γιατρός Μπουτέ.

— Δεν μπορώ να σάς πω, κύριε. Όλες οι συλ- λαβές μοιάζουν ίδιες. Όχι, κύριε, λυπούμαι, άλ- λά δεν τό θυμίζω. Άν θέλετε, θα προσπαθήσω να τό σημειώσω, όταν θα τό ξαναπύ.

Όχι! έδω δεν θ' άβθανε τίποτα περισσότερο. Ο Ντέρμοτ είχε κάνει αυτό που είχε έθδει να κά- νη. Έπρεπε τώρα να συγκεντρώσει μερικές πλη- ροφορίες από τό διάγραμμα μάρσ όξοδολογίου στο πρώτο, ένα γκαρσόνι το μίλησε μ' ένδοια- σμό για τη χαριτωμένη μίς Τζάνις Λώους: στο δεύτερο, έμαθε πως ο σέρ Μόρις Λώους είχε πάει εκεί τό άπόγευμα, λίγη ώρα πριν απ' τό ά- νατό του, προς μεγάλη έκπληξη του μάργαν και των γκαρσονιών.

— Φανότανε θυμωμένος, είπε ο μάργαν. Ά- γορευμένα που ήταν τό μάτια του. Άργότερα ο Ζιλ Σεζνέκ τον είδε να κάνει βόλτες στο ζωο- λογικό κήπο, πλάι στο κλουβί με τις μαϊμούδες, συζητώντας με κάποιον. Ο Ζιλ όμως δεν μπόρεσε να δη με ποιόν, γιατί τό άλλο πρόσωπο ήταν κρυμ- μένο πίσω απ' τις φυλλοσιές.

— Τότε; από τη μικρή αυτή έρευνα, ο Ντέρμοτ είχε ίσα- ίσα καρδ να τηλεφωνήση στον δικηγόρο Σολομόν, τον φίλο του, και να κρατήσει θέση για τό άεροπλάνο που έφηνε απ' τό άεροδρόμιο της Μπαντελέτ στις δεκάμιση.

Άργότερα, κάθε φορά που έφηνε στο γού του τις ύπόλοιτες ώρες αυτής της μέρας, είχε την έν- τύπωση πως έβλεπε ένα έπιατικό όνειρο. Στο ά- εροπλάνο προσάπθηκε νύ κομψή, για να πάρη δυνάμεις για τό σημαντικότερο μέρος του ταξί- διού. Η διαδρομή με τό λεωφορείο από τό άε- ροδρόμιο του Κρόντον ως τό Λονδίνο, ύστερ' από τις λίγες μέρες στον καθαρό άέρα της Μπαντελέτ, τον φάνηκε καταθλιπτικό, τυλιγμένο μεσ' στην κάπνα. Πήρε ένα ταξί και είπε στον οδηγό να τον πάη σε μία ώριμένη διεύθυνση. Μισήν ώρα άργό- τερα έβγαине απ' τό κτίριο με ύφος θριαμβεντι- κό.

Είχε βοη άποδείξεις γι' αυτό που είχε έθδει ν' άποδείξη. Όταν άνέθηκε στο άεροπλάνο που θα τον πήγαине πίσω στην Μπαντελέτ, δεν ένοιω- θε πιά καμιά κούραση. Ήταν ήσυχος. Η Εύα δεν κινδύνευε. Ναι, ή Εύα δεν κινδύνευε. Κι ο Ντέρμοτ έκανε σχέδια. Ήταν άκόμη βυθισμένος σε σκέψεις όταν, λίγο πριν πέση τό σκοτάδι, τό άεροπλάνο άρχισε να κατεβαίνη προς τό άε- ροδρόμιο. Λιγοστά φώτα λαμπύριζαν πέρα μακριά, εκεί που ήταν ή μικρή πόλη. Σ' όλη τη διαδρομή με τό αυτοκίνητο, στην πλατεία δονδρόφυτη λεο- φόρο, άνασαινοντας βαθειά τον καθαρό, ποτισμέ- νο από τό μύρο των πεύκων άέρα, ο Ντέρμοτ, ξε- χνώντας για λίγο τό παρόν, άφησε τη σκέψη του να πλανηθή στο μέλλον όταν...

Μία δεχόστρα έπαιξε στο ξενοδοχείο «Ντον- ζόν». Τά φώτα κι ο θόρυβος τόν ξάφνιασαν. Κα- θώς περνούσε μπροστά απ' τό γραφείο, ένας ύ- πάλληλος έτρεξε κοντά του.

— Κύριε Κίνρος! Όλη τη μέρα είχατε έπισκέ- φεις. Μία στιγμή! Μοψ φαίνεται πως δυό πρόσω- πα σάς περιμένουν άκόμα και τώρα.

— Ποιοι είναι;

— Ο κύριος Σολομόν, άποκρίθηκε ο ύπάλληλος ρίχνοντας μία ματιά σ' ένα σημειωματάριο, και ή μίς Λώους.

— Πού είναι;

— Κάπου στο φουαγιέ, κύριε.

Ο ύπάλληλος χτύπησε τό κουδούνι.

— Θα σάς δώσω ένα μικρό να σάς οδηγήση.

Ακολουθώντας τον γκαρσόνι, ο Ντέρμοτ Κίν- ρος βόηκε την Τζάνις Λώους και τον διαπρεπή

δικηγόρο Πιέρ Σολομόν σ' ένα άπ' τ' χωρίσμα- τα του ύποτιθέμενου «Γοτθικού» φουαγιέ. Τό χώ- ρισμα είχε ψεύτικους πέτρινους τοίχους στολισμέ- νους με ψεύτικα μεσαιωνικά δπλα. Ένας καναπές σε σχήμα ήμικυκλικό ήταν εκεί, μ' ένα τραπέ- ζακι στο κέντρο. Η Τζάνις και ο δικηγόρος Σω- λομόν κάθονταν μακριά ο ένας απ' τον άλλο, σαν να συλλογιότανε ο καθένας χωριστά κάποιο δι- κό του καμψό. Καί οι δυό σκηώθηκαν καθώς ο Ντέρμοτ πλησίασε: κι ο Ντέρμοτ άπόρρησε βλέπον- τας μιάν έκφραση μομφής στα μάτια τους.

Ο διάσημος δικηγόρος Σολομόν ήταν ένας πανύψηλος, χοντρός άντρας, πολύ έπαθλητικός, με πρόσωπο χλωμό και βαθεία, θρονητή φωνή. Κοί- ταζε τον Ντέρμοτ μ' ένα βλέμμα πολύ περίεργο.

— Όστε γυρίσατε, φίλε μου, είπε μ' έκείνη τη σπηλαιώδη φωνή του.

— Φυσικά! Σας ελπ να με περιμένετε. Πού εί- ναι ή κ. Νέιλ;

Ο δικηγόρος εξέτασε τα νύχια του χεριού του. Έπειτα σήκωσε τα μάτια.

— Είναι στο τμήμα, φίλε μου.

— Στο τμήμα; Άκόμα; Σάν να την παρακρα- τήσαν εκεί, δεν νομίζετε;

Μιά σκιά άπλώθηκε στο πρόσωπο του κ. Σω- λομόν.

— Είναι υπό κράτηση, άποκρίθηκε. Και πολύ φοβούμαι, άγαπήτέ μου, πως θα μείνη εκεί για πολλήν καιρό. Η κ. Νέιλ συνέληφθη με την κα- τηγορία τοφ φόνου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΔΕΚΑΤΟ ΕΚΤΟ

— Πέστε μου, φίλε μου, συνέχισε ο δικηγόρος με άναπόκρυτο ένδιαφέρον, έμπιστευτικός και έν- τελως μεταξύ μας, με κοροϊδεύετε;

— Η μήπως κοροϊδεύετε την Εύα; πρόσθεσε ή Τζάνις.

Ο Ντέρμοτ τους κοίταξε με άπορία.

— Δεν καταλαβαίνω τι θέλετε να πείτε.

Ο κ. Σολομόν ύψωσε τόν δείκτη και τόν κού- νησε άυστηρά σάμπως να έκανε μιάν έρώτηση στο δικαστήριο.

— Είπατε, ναι ή όχι, στην κ. Νέιλ να διηγηθή όλη την ιστορία στην αστυνομία, με κάθε λεπτο- μέρεια, άκριβώς όπως την διηγήθηκε σε σάς;

— Ναι, φυσικά.

— Ά, έκανε ο κ. Σολομόν με πρόδηλη ίκανο- ποήση.

— Όρθωσε τό κορμί του βάζοντας δυό δάχτυλα στην τσέπη του γιλέκου του.

— Φίλε μου, τρελλαθήκατε; Χάσατε έντελως τό λογικά σας;

— Μά...

— Ός σήμερα τ' άπόγευμα, ίσαμε τη στιγμή

που άρχισε ν' άνακρίνη την κ. Νέιλ, ή αστυνομία ήτανε σγεδόν βεβαία για τήν άθωότητα της προσ- τατενομένης σας. Σχεδόν! Είχατε κατορθώσει να κλονίσετε την αστυνομία.

— Και λοιπόν;

— Από τό λεπτό θμως που ή κ. Νέιλ τελείωσε την κατάθεσή της, ή αστυνομία δεν άμφρταλάνευσ- ται πιά. Ο κ. Γκορόν και ο άνακριτής κοιτάζον- ται. Η κ. Νέιλ έκανε ένα δίσθημα τόσο μοιραίο, τόσο έπιβαρυντικό για όποιον ξέρει την ύπόθεση, ώστε δεν χωρεί καμιά άμφιβολία για την ένο- χή της. Πάει, όλα τελείωσαν. Άκόμα κ' έγώ, μ' όλη μου την ικανότητα, δεν μπορώ να κάνω τί- ποτα.

Στό τραπέζα, πλάι στην Τζάνις Λώους, ή- ταν ένα μισοπαμμένο μαρτίνο και τρία πατάκια, τό ένα πάνω στ' άλλο, που έδειχναν πως είχε πύη κιάλας άλλα τρία. Η Τζάνις κάθισε και τε- λείωσε τό μαρτίνο. Άν ή Έλενα Λώους ήταν εκεί θα είχε να πύη πολλά. Μά ο Ντέρμοτ δεν σοσι- ζότανε για τούτη την πλευρά του χαρακτήρα της Τζάνις.

Κοίταξε σκεπτικός τόν δικηγόρο.

— Μιά στιγμή! είπε. Αυτό τό «δίσθημα», πως τό χαρακτηρίσατε, είχε καμιά σχέση με... με την ταμπάκα του Ναπολέοντος;

— Μάλιστα.

— Η περιγραφή της από την κ. Νέιλ, αυτό έν- νοούσατε;

— Άκριβώς.

Ο Ντέρμοτ άφησε τόν χαρτοφύλακά του πάνω στο τραπέζι.

— Όστε έτσι! είπε και χαμογέλασε — ένα χα- μόνελο σαδωνικό και γεμάτο πακρία που ξάφνια- σε τους άλλους δυό. Άλλαδή άκριβώς έκείνο που θάπρεπε να είχε πέσει την αστυνομία για την ά- θωότητα της κ. Νέιλ, την έπεισε για την ένοχη της!

Ο δικηγόρος άνασκήσσε τους πελώριους ώ- μους του.

— Δεν καταλαβαίνω τι θέλετε να πείτε.

— Ο κ. Γκορόν, είπε ο Ντέρμοτ, δίνει την έν- τύπωση έξυπνου ανθρώπου. Τι στο καλό τού ήρθε;

— Επείσε σε συλλογή.

— Η μήπως ή κ. Νέιλ δεν τ' αέπε καλά;

— Ήταν βέβαια πολύ ταραγμένη, παραδέχτη- κε ο δικηγόρος. Ή κατάθεσή της δεν ήταν έν- τυπωσιακή, άκόμα και στα σημεία που θα μπορού- σαν να έχουν κάποια αληθοφάνεια.

— Καταλαβαίνω. Τότε ή κ. Νέιλ δεν τ' αέπε πως σε μένα σήμερα τό πρωί.

Πάλι ο κ. Σολομόν άνασκήσσε τους ώμους.

— Όσο γι' αυτό... Δεν ξέρω τί σας είπε.

— Μπορώ να ρωτήσω κάτι; έπενέδη ή Τζάνις.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΑΠΕΝ σημαίνει Μόλις

Μόλις

το πέρνεις...

σου περνά

ο πόνος κι η συχαιζεις

ΑΠΕΝ

ΤΟ ΙΤΑΛΙΚΟΝ

ΠΑΥΣΙΠΟΝΟΝ ΤΩΝ ΑΙΩΝΟΣ

Ἡ κ. Ἐλένη Χαλκούση σκιαγραφεῖ
τὴν δαυμασινὴ καλλιτεχνικὴν δραστηριότητα
ἐνὸς Ὁργανισμοῦ μὲ διεθνῆ ποροδογὴν
αὐτὸν συμπεπλήρωσε τρεῖς αἰῶνες ζωῆς

ΣΤΑ ΤΡΙΑΚΟΣΙΑ ΧΡΟΝΙΑ
ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΚΟΜΩΔΙΑΣ

Με τη Γαλλική Κωμωδία με συνδέει
μιά νεανική παρεξήγηση.

“Όσο παράξενο κι αν φαίνεται, το όνομά της μου φέρνει στην όσφρηση τη χαρακτηριστική μυρωδιά της ύγρης γλοιώδους λάσπης, ανάμικτης με χαλασμένα λεμονοπορτέκαλα, που μόνο όσοι πέρασαν από τα περίφημα «λεμονάδικα» της Πόλης, το Ιστορικό Τούτουν-Γκιεμουρκ, μπορούν να με καταλάβουν.

[illegible]

Ἡ ἀπάντηση ἀργοῦσε νάρθη ἀπὸ τη γαλλικὴ πρωτεύουσα κι ὁ πατέρας της, γιὰ νὰ δώσῃ διέξοδο στὴν ἐπικινδύνως κοχλαίζουσα ἀνυπομονησίᾳ μου, μοῦ πρότεινε νὰ πηγαίνω στὸ γραφεῖο του, νὰ πορσοκολοῦθῃ τὴν ἀλληλογραφία τοῦ ε-

ξωτερικοῦ καὶ νὰ περνᾷ ἡ ὥρα μου, περιμένοντας τὸ περιπόθητο γράμμα τοῦ Παρισιοῦ, ποὺ κάποια μέρα θάρχόταν.

Σκαρφαλωμένη στο έπάνω πάτωμα μιας άποθνης έσπεριδοειδών κι ακούγοντας τους διατηρητισμούς των άχθωφών στην ακατάληπτη γλώσσα του Κουρδισταν, παραμύνεα τό ταχυδρομείο πού τρεις φορές την ήμέρα έφερνε γράμματα από τη Σικελία, τη Σερρία, τη Ρουμανία, τόν Εύξεινο Πόντο, καμμία φορά κι από την Έλλάδα.

«Όσοι έφθασαν ή ά άναμενόμηνος φά-
κελος μέ τό γαλλικό γραμματόσημο καί
τόν τετρασέλιδο κανονισμό του «Κον-
σερβατουάρ Μουσικής καί 'Απαγε-
λίας», όπως λεγόταν τότε ή 'Εθνική
Δραματική Σχολή της οδού Μαδρίτης.

Δεν θμᾶμαι νὰ μοῦκανε ἐντόπωση
κανένα ἄρθρο τοῦ κιτρινισμένου ἐντό-
που, ποῦ τὸ κρατῶ ἀκόμη. Τὰ πάντα μοῦ
φάνηκαν εὐκόλα, ἀπλά, προσιτά.
Καμμιὰ ἀμφιβολία δὲν παρουσιά-
στηκεν ποτε.

Καμμία αμφιβολία ότι συγκέντρω-
να όλα τα απαιτούμενα προσόντα...
Το μεγάλο έρωτηματικό, ή μεγάλη

ὁμφιβολία, τὰ μεγάλα προβλήματα μου
γεννήθηκαν μόνο με τὸ τελευταῖο ἄρ-
θρο, ποὺ ἔλεγε:

«Οι άποφοιτούντες με πρώτο θραβείο τραγωδίας ή κωμωδίας προσλαμβάνονται ύποχρεωτικώς στη Γαλλική Κωμωδία».

Τώρα τι γίνεται;
 Ἐγὼ ἤθελα νὰ σπουδάσω θέατρο στὸ
 Παρίσι, ἀλλὰ νὰ γυρίσω καὶ νὰ γίνω
 ἡθοποιὸς στὸν τόπο μου. Ἀφοῦ θὰ θέ-
 λουν νὰ μὲ κρατήσουν στὴ Γαλλικὴ Κο-
 μῶδια, σὰν πρῶτο θρασεῖο, φυσικὰ, (μὴ-
 πως χωροῦσε ἀμφιβολία); τί γίνονται
 τὰ σχέδια μου; Πῶς θὰ ἐγὼ ἀπὸ τὸ
 ἀδιέξοδο;

“Όλο το κέφι μου είχε χαθή μονομιᾶς. Μιά δυσφορία, μιὰ ἀκατάσχετη τάση γιὰ ναυτία, πού ἡ μυρωδιά τῶν σάπιων ἐσπεριδοειδῶν καί τῆς ὕγρης λάσπης τὴν ἔκαναν πιὸ ἀθάστατοχτῆ. “Όλα στριφογυρίζαν ἀνάκατα στοὺς μυαλοὺς μου:

«Κονσερβατουάρ... Πρώτο θραβείο... Κομεντί Φρανσαιζ... Θέλω νά γίνω ηθοποιός στον τόπο μου... Πρώτο θρα-

ΘΕΙΟ...». Κι ἀπ' ἔξω οἱ ἀναρθρες κραυγές τῶν εὐγενῶν ὑπηκόων τοῦ Κουρδιστάν...

Όταν σὲ λίγες βδομάδες βρέθηκε πάλι σκαρφαλωμένη —άλλα τὴ φορά αὐτή— στὸν τρίτο ἐξώστη τῆς Γαλλικῆς Κυβερσίας, τὸ πρῶτο παρινοῦ μου βράδυ— ἔφρασα τὴν παρακολούθησή τὴν παράσταση τοῦ «Φιλόγυρου», μὲ τὸν Ντὲ Φερναντί, ν' ἀντικρύσω τὶς πρωτομῆς τοῦ Μολιέρου καὶ τοῦ Βολταίρου στὸ μεγάλο φουαγιέ, μὰ κατέβη μὲ τὰ δειλὰ ἐπαρπίδωκα σθιμὰτά μου τὴν ἐπίσημη κλιμακὰ μὲ τὸ πορφύρεο χαλί, μὰ ἔρεβ' ἔμεσα στὴν ὕψηλὴ παριζιάνικη νύχτα, κάτω ἀπὸ τὸ ἀγάλμα τοῦ Μυσσέ, ἀνάμεσα στὴν Ἀδενύ γτ' ἂν ὀπὲρ καὶ τῆς Ἀρκαντίς Ριβόαλ —κι ὁ κόσμος γύρω μου μὰ περιμένει τοὺς ἠθοποιῶν στὴν ἔξοδο— γιὰ νὰ καταλάβω πὺς ἡ Γαλλικὴ Κυβερσία —τὸ σπῆτι τοῦ Μολιέρου— εἶναι καὶ θὰ παραμεινὴ τὸ δυνεῖρον καὶ ὁ σκοπὸς ὧλων τῶν ἠθοποιῶν, δόλου τοῦ κόσμου.

Η ΣΚΗΝΗ της ξιφασκίας από τον «Άρχοντοχωριάτη» του Μολιέρου, παλαιά σύνθεση χαρακτηριστική του Μπουσέ (1703-1770). Πολλοί διαπρεπείς Γάλλοι καλλιτέχνες έχουν έμπνευσήθι έργα τους από τη δραστηριότητα και το δραματολόγιο της Γαλλικής Κωμωδίας

↑
▲ Η ΙΔΙΑ ΣΚΗΝΗ του «'Αρχοντοχωριά-
τη», από τους σημερινούς εταίρους της
Γαλλικής Κωμωδίας, στην 1.872η πα-
ράστασή της. Για όλα τα έργα που πα-
ρουσιάζει η πρώτη γαλλική σκηνή, οι
παραστάσεις τους προσδιορίζονται με
αύξοντα αριθμό, από την πρώτη παρου-
σίασή τους στη Γαλλική Κωμωδία.

A black and white reproduction of a classical portrait painting. The subject is a man with long, curly hair, wearing a laurel wreath. He is dressed in a draped garment, possibly a toga or a similar classical robe, which is fastened with a circular brooch on his left shoulder. He holds a dark, cylindrical object, likely a staff or scepter, with both hands. The background is dark and indistinct, focusing attention on the figure. The lighting is dramatic, highlighting the man's face and the texture of his clothing.

Ο ΜΟΛΙΕΡΟΣ στο ρόλο του Πομπηίου (έκτρο άριστερά). 'Ο περίφημος αυτός πίνακας του Μινιάρ (1610-1695), που απθανάτισε τον θεμελιωτή της Γαλλικής Κωμωδίας, αποτελεί σήμερα ένα από τα πάμπολλα κειμήλια του πρώτου θεάτρου της Γαλλίας. 'Ο έταίρος της Γαλλικής Κωμωδίας Ζ. Μπερτόν (άριστερά) στο ρόλο του Μολιέρου, σ'επέτειο του μεγάλου κωμωδιογράφου

Σ τις 24 'Οκτωβρίου του 1658, ο αθροπίδης Μολιέρος (ψευδώνυμο του Ίωάννου-Βαπτιστού Ποκελέν), σε ηλικία 36 ετών, διευθυντής του «Ενδόξου Θεάτρου», όπως αποκαλούσε το θέατρο του, γύρισε στο Παρίσι από την επαρχία, όπου είχε καταφύγει για να γλυτώσει από τους πιστωτάδες του, και έπαιξε στο Παλιό Λούβρο, μπροστά στις Μεγαλειότητες τους, την τραγωδία του Κορνέλι «Νικομέντες» και μία φάρσα δικής του συνθέσεως, τον «Ερωτογιατρό». Τέτια ήταν η επιτυχία, ώστε αμέσως απενέμησαν στο θέατρο του ο τίτλος του «Πριγκιπικού Θιάσου», «Troupe de Monsieur, frère unique de roi» και ακόμη το δικαίωμα να παίζει στη σκηνή του θεάτρου Πετι-Μουρμπόν, εναλλάξ με τον Ιταλικό θίασο Τορέλλι. «Όσπου μια μέρα έφυγαν οι Ιταλοί και ο Μολιέρος, απόλυτος κύριος αυτού του θεάτρου, τόλμησε ν' ανεβάσει, στις 18 Νοεμβρίου του 1660, τις «Ψευδοποιήσεις», θθογραφική σάτιρα της φιλολογικοναμίας, που είχε πιάσει το γυναικόκοσμο του Παρισιού και των επαρχιών. Ή τολημνη πρωτοτυπία του, να παρουσιάσει στη σκηνή γνώριμα πρόσωπα της καθημερινής ζωής, προκάλεσε πλείστες αντιδράσεις, αλλά στο τέλος του χάρισε την επιτυχία.

πλειότες ασφισσασε; αλλά στο τέλος του χάρισε την επιτυχία.
Στο γκρεμίσμα του δαέτρον Πετι-Μπουρμπάν, στα 1860, γιὰ νὰ γίνῃ ἐκ-
εί το περυσινὰ τοῦ Λαούρου, ἀπὸ τὸν Περὶ... καὶ τὴν προσπάθειά τοῦ Λου-
δοβίκου τὸ 40ε, τὸ 1860, ἀπὸ τὸν ἴδιον, ὅταν ἔθηκε ἀπὸ τὸν Μολιέρ, συγγράσει
καὶ ἥθοισι, ἀκούεται διὰ τὸν παραχωρήθηκε ἡ αἰθουσα τοῦ «Παλαί Ρουαυιά»,
ὅπου ἐγκαταστάθηκε στίς 21 'Ιανουαρίου 1861. 'Εκεῖ ἐπαΐε τις 30 κομμοῖες
καὶ καὶ πᾶν τὴν ἴδια αὐτὴ κίνησιν συναντήθηκε μετ' τὸ θάνατον, σὲ ἡλικία 51
ἔτων, στίς 17 Φεβρουαρίου τοῦ 1673, τὴν ὥρὰ τῆς παραστάσεως τοῦ «Κατὰ
φαντασίαν ἀσθενόου».

Στά τριακόσια χρόνια, που μᾶς χωρίζουν ἀπὸ τότε, ἡ Γαλλικὴ Κωμωδία (ὠνόμασθηκε ἔτσι καὶ ἀντιδιαστρέφει πρὸς τοὺς ἰταλικοὺς θίσιους, πρὸ ἀρχῆς ἦταν ὁ περισσότερο) ἀνακρήσθη τριάντα δύο (32) πρυτανεῖς ἡθοῦσις. Ἀνάμεσα στὸν πρῶτο πρῦτανι, τὸν Μολιέρο (1658), καὶ στὸν σημερινό, τὸν Μωρίς Ἑσκαίν, ὁρίσθηκαν πολλὰ γνωστά ὀνόματα: Στὰ 1773 ὁ Λεαβίν, ὁ πρῶτος ἡθοῦσις πού φέρσε ἱστορικὸ κοστούμι (ὡς τότε ὅλοι οἱ ἥρωες τῆς ἀρχαιότητος παιζόταν μὲ σύγχρονα κοστούμια): στὰ 1824 ὁ Ταλιὰ, ὁ ἡθοῦσις πού τόσο τὸν ἐθάρμαξε ὁ Ναπολεὼν, ὥστε τοῦ ὑποσχέθηκε νὰ τοῦ προσφέρει γιὰ ἀποκατῆρη ὀλόκληρη αἰθούσα θεάτρο ἀπὸ ἐστεμμένους, καὶ κράτησε τὴν ὑπόσχεσιν του: στὰ 1894 ὁ Μονιέ-Σουλὺ, ὁ συγκαταλεγμένος Οἰδίπους Τυράννος: στὰ 1916 ὁ ἑλληνολάτρης Σουλβαίν: στὰ 1929 ὁ Ντὲ Φερωντῶ: στὰ 1945 ὁ Ντενί Ντινέξ...

Δίπλα στους 32 πρυτάνεις-θηοποιούς, η Γαλλική Κωμωδία, από το 1799 ως σήμερα, γνώρισε 23 διοικητικούς διευθυντές και είναι χαρακτηριστικό ότι μέσα στην τελευταία *έκκοσπινετασία άλλαξε έπτά διευθυντές, ενώ πορεύθηκε τα υπόλοιπα 137 χρόνια (1799-1936) με τη βοήθεια μόνο 23 διευθυντών,

Για δαυτος απορουν πως γινεται ένας οργανισμός, καί μάλιστα διατρικός, να χρησιμοποιεί αλυσές, ενώ είναι πιστός στη παράδοση, να είναι πάντα νέος, καί ζωτικός, για δαυτος θέλει να αποδοθεί η υπεροχή της Γαλλικής Κοινωνίας διακαλούει να ονομάζεται καί να είναι το σπίτι του Μολιέρου καί όλων οι Γάλλοι άνθρωποι να θεωρούν ύψιστη τιμή ότι είναι οι συνεχιστές αυτής της παράδοσης, παρ'ότι λίγα λόγια του Πιερ Ντεκας, που χρημάτισε διευθυντής της Γαλλικής Κοινωνίας την τελευταία εξεστρία καί που απεχώρησε την άνοιξη, κατόπιν υπουργικής απόφασης της κυβέρνησης Ντε Γκώλλ.

Γράφει, λοιπόν, ο Πίερ Ντεκώ, στο λόγο με τον οποίο καλωσορίζει τον διδάσcolo του, τον κ. Ντέ Μπεάρντ Μπουανζόν, στη Γαλλική Κομορσία: «Όδρμα περίλαμπρο που άνηχτεί από δόξες αθάνατες, χωρίς στο βάθος του λόγου! 'Η άποστολή εκείνου που τό διακονεί δεν είναι εύκολη. 'Η ένδοξαστική αυτή καί σταθερή πρέσβεία τό γαλλικό πνεύματός είναι εφωρημένη από τόσο γόητρο καί τόση άσχημη, ώστε να μη μπορούν να την κλονίσουν ή να την θαλάσσουν πλημμελήματα όψημερα. 'Η Γαλλική Κομορσία συνεχίζει την ιστορία της».

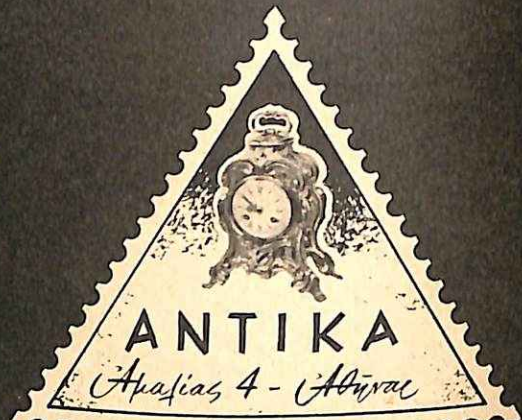
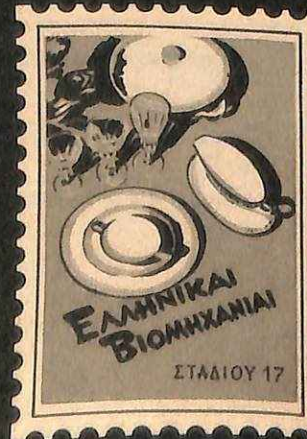
Συνεχίζει την ιστορία της! Νά το μυατικό! Αυτοί που έρχονται να διακομίσουν τη Γαλλική Κωμωδία, είτε ως διοίκηση, είτε ως ηθοποιοί, είτε ως όποιοι εργάτες και συνεργάτες, όση κι αν είναι η προσωπικότητά και η προσφορά τους, ξέρουν ότι η Γαλλική Κωμωδία υπάρχει πριν απ' αυτούς και θα εξακολουθεί να υπάρχει και μετά την αποχώρησή ή το θάνατό τους.

Κανείς ποτέ δεν διανοήθηκε ότι η ζωή του πρώτου θεατρός της Γαλλίας αρχίζει απ' αυτόν και μ' αυτόν θα τελειώσει. Όρισμένος, κάθε περίοδος έχει τη σφραγίδα της πνευματικότητας και των αισθητικών προσανατολισμών της εκάστοτε διοικούσης επιτροπής, κανείς όμως ποτέ δεν σκέφθηκε ν' ανησυχήσει το έργο των προκατόχων του, να στήσει από το δραματολόγιο τα έργα που προτιμούν της θειότητας του. Έτσι, στα τριακόσια χρόνια της ζωής της, η Γαλλική Κωμωδία σχημάτισε — άργα, δύσκολα, αλλά σταθερά — ένα πλουσιώτατο δραματολόγιο, που ξαναπαίζεται ξανά και ξανά και ξανά, και είναι φιλοδοξία όλων των ηθοποιών να δοκιμάσουν τις δυνάμεις τους στους ρόλους που δόξασαν τον Ταλμά, την δίδα Μάρε, την Κλαίρον, την βεία Μπαρτέ, τον Μονιέ Σουλύ, τον Ντέ Μας.

10 Φεβρουαρίου: «Το παιχνίδι του έρωτα και της τύχης», του Μαριδά, 1.142η παράσταση (στη Γαλλική Κωμωδία) και μαζί ο «Γιατρός με το στα-
νάλι», του Μολιέρου, 2.023η παράσταση.

12 Φεβρουαρίου: «Ἀνδρομάχη», τοῦ Ρακίνα, 1.244η παράσταση καὶ μαζί
τὸ μονόπρακτο τοῦ Μουσέ «Πρέπει μιὰ πόρτα νὰ εἶναι ἀνοιχτὴ ἢ κλειστὴ»,
751η παράσταση.

17 Φεβρουαρίου (ἀπογευματινή): «Ταρτούφος», 2.533η, καὶ μαζὺ «Οἱ ψευτο-

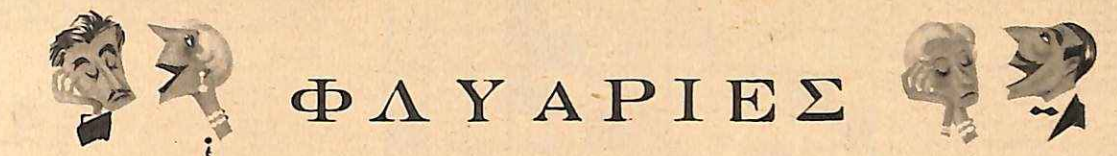
Έδω κι' Έκει

■ **ΣΤΗ** Ρώμη, επί τη πρόψει των 'Ολυμπιακών Αγώνων του 1960, γίνονται μεγάλα πολεοδομικά έργα. Απάνη: 10 δισεκατομμύρια λιρέττες. 'Η κατασκευή πέντε υπογείων διαβάσεων στα στρατηγικότερα σημεία της πόλεως περιλαμβάνεται στο πρόγραμμα. Το θεματικότερο έργο είναι μια γέφυρα στο Κόρσο Φράντσια, που θα εκτείνεται επάνω απ' το ολυμπιακό χωριό και θα χρησιμεύει για την άποψη φόρση της κυκλοφορίας στο κέντρο της Ρώμης.

■ **ΣΤΟ** πανεπιστήμιο του Σάν Φραντζίσκο οι μαθηταί του αιδεσιμωτάτου Τζόρτζ Ρότσι, καθηγητού των λατινικών, φορούν μάσκα την ώρα του μαθήματος. Σκοπός της υποχρεωτικής αυτής μάσκας — που σκεπάζει όλο το πρόσωπο και έχει μόνο δυο μικρές τρύπες για τα μάτια — είναι να εμποδίσει την προσοχή του φοιτητού ν' αποσπάται από το μάθημα.

■ **Η ΠΛΕΟΝ** απροσδόκητη ανταλλαγή άρχισε μεταξύ Πολωνίας και Μ. Βρετανίας. Για μια φορά, δεν πρόκειται ούτε για πρώτη ύλη, ούτε για τρόφιμα, αλλά για έρωτα... 'Ιδού αι λεπτομέρειαι: 'Από τη μία πλευρά, η Πολωνία έχει μεγάλο πλεόνασμα γυναικών (περίπου 1 300 000 περισσότερες γυναίκες από άντρες): από την άλλη, στην 'Αγγλία έχουν εγκατασταθεί πολλοί Ούκρανοι που δεν κατορθώνουν να παντρευτούν γιατί δεν ξέρουν τη γλώσσα του τόπου. 'Επειδή τα πολωνικά και τα ουκρανικά είναι γλώσσες συγγενείς κι αυτοί που τις μιλούν δεν έχουν ανάγκη από διερμηνέα για να συνεννοούνται, οι δυο ενδιαφερόμενες κυβερνήσεις κατέληξαν στην εξής συμφωνία: 'Η Πολωνία επιτρέπει στις Πολωνίδες να πάνε για δυο μήνες στην 'Αγγλία και η 'Αγγλία όχι μόνο δέχεται αυτές τις υποψήφιες μνηστές, αλλά, αν παρίσταται ανάγκη, χορηγεί και παράταση ενός μηνός για να τις βοηθήσει να δεσφωθούν για τα αισθηματά τους. 'Η παράταση, όμως, αυτή πολύ σπάνια είναι απαραίτητη. Οι περισσότεροι γάμοι γίνονται μέσα σ' έξη εβδομάδες.

■ **ΣΤΟ** Κάσσελ, οι αστυφύλακες της τροχαίας είναι υποχρεωμένοι ν' αφήνουν το επισκεπτήριό τους στους αυτοκινητιστάς στους οποίους δίνουν σημειώματα για παράβαση των κανονισμών κυκλοφορίας.

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

7 **Τ ρ ε ί ς...** είναι οι καρδιές της κοσμικής κινήσεως: οι τρεις αίθουσες των μεγάλων γειτονικών ξενοδοχείων... Μεταξύ των χορών για τους οποίους δίδονται προγνωστικά επιτυχίας είναι ο χορός του Γαλλοελληνικού Συνδέσμου στις 6 του μηνός, ο χορός των 'Αποφοίτων Κολλεγίου Ψυχικού στις 7, ο χορός της Φιλοδασικής στις 11, το «Μπάλ-ντε-Τέτ» στις 13 και ο χορός των 'Αποφοίτων του Κολλεγίου Θηλέων «Κόλετζ Πιέρς» στις 14 Φεβρουαρίου. Αυτά έως την μέση του μηνός. **ΕΠΙΣΗΣ** θρυλείται, χωρίς να είναι διόλου βέβαιον, ότι ίσως το «Ε.Ι.Ρ.» να διοργανώσει ένα χορό, που θα αφήσει εποχή...

7 **Γ λ ε ν τ ζ έ ς** πάντως παρουσιάζεται αυτός ο δίσκος Φεβρουάριος, ο οποίος θα τελειώσει την 29ην με την Καθαρά Δευτέρα...

7 **Μ π ά ρ και Μ π ο υ τ ι κ...** φυτρώνουν τον τελευταίο καιρό σαν μανιτάρια στην 'Αθήνα σε κεντρικούς και σε απόκεντρους δρόμους, σε κοσμικές και σε έρημες γειτονίες. Τρία Τζάμπερ, μία φούστα και ένα κασκόλ φτιάχνουν το ένα μαγαζί, ένα γραμμόφωνο και 5 δίσκοι φτιάχνουν το άλλο. Οι πελάτες και των δύο κατηγοριών ανήκουν μάλλον στη νέα γενιά. (Τα πιο πλούσια δεν έχουν γραμμόφωνο, αλλά «Τζιουκ - Μπόξ», το μηχανήμα που κερδίζει κάθε ημέρα έδαφος. Πάντως είμαστε μακριά από την 'Αμερική όπου κυκλοφορούν περί τα 2.000.000 και ακόμη από το Παρίσι όπου έγινε μικρή γιορτή 6-αν έγκαιρα στήθη το ύπ' αριθ. 2.000)...

7 **Σ κ ο υ μ π ι ν τ ο ύ...** 'Εάν δεν γνωρίζετε τί θα πη ή λέξις αυτή, σημαίνει ότι δεν έχετε τον τελευταίο καιρό επισκεφθή την Γαλλία, ούτε διαβάσει γαλλικό περιοδικό, ούτε παρακολουθήσει την ελαφρά γαλλική μουσική. 'Από τότε που ο Σάσα Ντισέλ τραγούδησε το «Σκουμπιντού», δημιουργήθηκε ένα νέο παιγνίδι το οποίο απασχολεί όλους τους μαθητάς και τις μαθήτριες της Γαλλίας... Τι είναι;

● **Η ΔΙΑΣΗΜΗ** στάρ έχει αλλάξει τόσους πολλούς συζύγους που έχει χάσει πια το λογαριασμό όταν παντρεύεται ξανά, αυτή τη φορά μ' έναν πλούσιο διοικητή. Μετά το γάμο, οι νεο-νυμφίοι πηγαίνουν στο διαμέρισμα που έχει ετοιμάσει ο σύζυγος. Το διαμέρισμα είναι πολυτελέστατο και θαλμένο με πολύ γούστο, αλλά η στάρ τριγυρίζει τα δωμάτια σκεπτική, σαν κάτι να την απασχολεί. —Μήπως δεν σ' άρεσει, αγάπη μου; ρωτάει ανήσυχος ο σύζυγος. —'Οχι... όχι... μόνο που μου φαίνεται κάπως γνωστό...

Και ξαφνικά: —Είσαι βέβαιος πως δεν έχουμε παντρευτεί ξανά;

● **ΜΙΚΡΗ** άγγελια σ' έφημερίδα Λαϊκής Δημοκρατίας: «Ο σύντροφος Χ. έχασε τον παπαγάλο του. 'Ο ευρυν άμειψήσεται. Πάντως, ο σύντροφος Χ... δηλώνει εκ των προτέρων ότι δεν συμμερίζεται τις πολιτικές αντιλήψεις του παπαγάλου του».

● **ΕΠΙΣΤΟΛΗ** ληφθείσα σ' ένα εξοχικό ξενοδοχείο: «Κύριοι, επιθυμώ να μου κρατήσετε ένα δωμάτιο στο ξενοδοχείο σας. 'Η γυναίκα μου το προτίμησε στον τρίτον όροφο, μακριά απ' τον άνελεστητήρα. Το βάλει μακριά από δωμάτια στα οποία μένουν άνθρωποι φλύαροι ή φανακλάδες. 'Η γυναίκα μου θέλει να κοιμηθεί. 'Οα σας είμαι ευγνώμων εν την Ικανοποίησέ. 'Αν όλα είναι ήσυχα και ευχάριστα η γυναίκα μου, ίσως μπορέσω να κοιμηθώ κ' εγώ».

● **ΔΙΑΔΟΓΟΣ** έρωτευμένων: —Σήψε το φώς... —Μά γιατί, αγάπη μου; —Δεν θέλω να με δης να κοκκινίζω.

● —**ΞΕΡΕΙΣ** Τζένου, περνώντας έξω από ένα κοσμηματοπωλείο με τον άντρα μου δύο έπλα να μου πάρη κάτι για το λαιμό μου ή για τα χέρια μου... —Και τι έκανες; —Μπήκε στο δίπλανο έμπορικάκι και μου αγόρασε δυο σαπούνια...

Κάτι μεταξύ έργοχειρου και κουίζ. Με ηλεκτρικά σύρματα διαφόρων χρωμάτων πλέκονται παράξενες κοτσίδες, οι οποίες δεν έχουν παρά διακοσμητική χρησιμότητα και απασχολούν τόσο τα παιδιά, ώστε τα σχολεία είναι αυτή τη στιγμή «σκουμπιντοπληκτα»...

7 **Μικρή... ιστορία.** "Ενας γνωστός άπένταρος συναντά ένα φίλο του. —Βρε Νίκο, δεν μου δανείζεις 30.000 δραχμές; Θέλω να πω ένα καφέ. —"Ενα καφέ, του λέγει ο άλλος, και χρειάζεται τριάντα χιλιάδικα; —Να σου πω την αλήθεια; Θέλω να τον πω στη Βραζιλία...

7 **Τί... πρόοδος.** Στα μεγάλα ξένα καταστήματα πουλιέται παρκετίνη άρωματισμένη με λεβάντα. Καινούργιοι κουμπάρδες πλαστικοί και διαφανείς, που αφήνουν τον μικρό ιδιοκτήτη να βλέπει την πρόοδο της άποταμειώσεώς του. 'Επίσης ένεφανίσθησαν κούκλες άρρωστες, άλλες με ένα σπασμένο ποδαράκι στο γύφο, άλλες με ύσπτα στιγμήτα κάποιας άρρώστιας στο πρόσωπο και στο σώμα, προς μεγίστη χαρά των μικρών νοσοκόμων, που τις προτιμούν από τις υγιείς και ώριμες...

7 **Μόδα...** Μετά τα νύχια τα κόκκινα, τα νύχια τα «νάκρη», τα νύχια τα πολύχρωμα, εμφανίζονται τώρα νύχια πασπαλισμένα με χρυσόσκονη. **ΕΠΙΣΗΣ** πολύ σκούρες κάλτσες και πολλές μαύρες ιδίως, φορεμένες πρωί με ταγιέρ σπόρ...

7 **Μελλοντική θεραπεία...** Σοφός μελετητής του διαστήματος, σε μία διεθνή διάλεξη, ανήγγειλεν ότι μία μικρή διαμονή στην σεληνή θα είναι ιδεώδης θεραπεία για τους καρδιακούς. 'Η διαφορά της πίεσως θα εξαφανισθή όλα τα δυσάρεστα γήινα συμπτώματα. Λίγη υπομονή, λοιπόν...

444

● **ΕΝΑΣ** κούλος ζητιάνος χτυπάει την πόρτα ενός ωραίου σπιτιού και μία χοντρή κυρία, πολύ δλοσάρη, του ανοίγει την πόρτα. Βλέποντας τα ευνομιμένα μούτρα της, ο κακομοιρης λεί ταπεινά: —Καλή μου κυρία, όπως βλέπετε, έχασα το ένα μου χέρι και... —Δεν το έχομε έμεις εδώ, αποκρίνεται η κυρία δροντώντας την πόρτα.

● **Ο ΓΝΩΣΤΟΣ** για το δηκτικό πνεύμα του Μπερνάρ Σω, έλεγε για μία γυναίκα που είχε τα χρονάκια της και που έβαλουδούσε να παρασταίη τη νέα.

—'Αν κρίνη κανείς απ' τα εαυθά της μπουκλάκια, υπολογίζει την ηλικία της γύρω στα δεκαοκτώ απ' τα δόντια της, γύρω στα δεκαέξι απ' τα σκέρτα της, γύρω στα δεκάξι και, κρίνοντας απ' το σύνολο, κάνει την άδριαση και βρίσκει περίπου τα χρονάκια της.

ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΑΠΟΛΑΥΣΕΤΕ

- 1) Τό Πρωινό σας; Συνοδεύετε με μαρμελάδα ZANAE
- 2) Τό Ούζο σας; Συνοδεύετε με ντολμαδάκια ZANAE
- 3) Τό Γεύμα σας; Συμπληρώετε με κομπόστα ZANAE

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Ένας από τους Έκα-τόχειρας — Χαμηλώ-νει το φως... μετά του φωτός.
 2. Κατηγορία ζώων άρε-σκομένων να διώσιν εις τας ροάς των υδάτων — Αρχικά γνωστής άγγλικής αεροπορικής συγκοινωνίας.
 3. Πασίγνωστος και από τὰ προφητικά συγ-γράμματα του σύγχρο-νος Άγγλος συγγρα-φεύς — Μεγάλος πα-ταμός της Άσίας εκ-βάλλων εις την λίμνην Μπελκάς.
 4. Πρωτεύουσα της Λιθου-ανίας — Των αυτόκι-νητιστών γνωστότατον σωματείον, αντίστρό-φως (άρχικά).
 5. Βγαίνει από το διαπα-σών — Είναι τα νεύ-ρα των ακροδατών.
 6. Θέατρον του Μιλάνου (άντιστρ.) — «Μην πιστεύης... άκούς κι... θλέπεις τὰ μισά» (παροιμ.).
 7. Ήθοποιός του κινηματογράφου και... λεωφόρος της Νέας Υόρ-κης — Χειλεόφωνον.
 8. Κάτοικος άσιατικού κράτους (αι-τιατ. δημ.) — Άρθρον — Δύο έχει ή κήλη...
 9. Αύται ήσαν φύλακες των χρυσών μήλων (ένάρθρων).
 10. Πρόβσεις πρό φωνηέντων — Κλί-σις (προφ. μαζύ) — Τερεδινθέ-λαιον.
 11. Τὰ χειρίζονται έντατικώς το κα-λοκαίρι τὰ γκαρσόνια των καφε-νειών (δημ.).
 12. Αίγυπτιος θεός — Άσφράγιστα ή άφανή «... διάδα δθε φυ-τεύεις, κι δθε σπείρεις μονοπάτι» ότι οι φρόνιμοι φροντίζουν ν' ά-φήνουν διέξοδον υποχωρήσεως εις τούς αντίπαλους των.
- ΚΑΘΕΤΩΣ:
1. Άγενής προσφώνησης — Πόλις της Στερεάς — Σύντημις έπι-στημονικού τίτλου.
 2. Νότα — Τροφή των χοίρων.
 3. Περιφημες νύκτες... γιά τὰ μά-τια! — Νοτιοαμερικανική όροσει-ρά.
 4. Άφρούρητος (συνων.) — Το Ει-κοσιένα.
 5. Μελοδρόμα του Βάγκνερ — Γράμ-ματα από το «πρόβσεις» που ει-ναι και... πρόβσεις.
 6. Εύρωπαϊκόν κράτος — Θαμνώδης άχανής έκτασις πολλών νοτιοαμε-ρικανικών χωρών (ένικός).
 7. Της χώρας πληθυσμός, αντίστρό-φως (δοτ.) — Συμβία (όμηρ.) — Μισή όμάς...
 8. Ίσχυρά κύμανσις (αιτ.) — Το «τί» στην Κρήτη...
 9. Παρότρυνσις εις όμιλίαν — Προσ-παθεί να φέρη φώς στα χωριά, ένάρθρων (άρχικά).
 10. Ή 4η όριζόντια πόλις, ένάρθρων — Καυσέως ύπόλειμμα.
 11. Ρήμα άπρόσωπον όμόηχον με κά-τι το γλυκύτατον — Τα συστατι-κά της είναι γνωστά... μόνον εις τούς ζαχαροπλάστας (γεν.).
 12. Τρία φωνήεντα, ένα άρχαίον έπι-φώνημα — Και πάλιν τρία φω-νήεντα... ένα έπίρρημα.

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ

ΚΑΙ ΖΙΓΚ - ΖΑΓΚ

Ο σκοπός του ενδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού ατομικού, αλλά και όμαδικού παιχνιδιού, είναι να έ-πιτύχη κανείς όσο το δυνατόν μεγαλύ-τερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέ-ξων.

Αρχίσετε λοιπόν από οποιαδήπο-τε γραμμή θέλετε και προχωρήστε ά-πό το τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο όριζον-τίως, καθώς ή διαγωνίως, προσπα-θώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξι που μπορείτε να βρήτε.

Σημειώστε τώρα τη λέξι, που βρήκατε και σβήστε στα τετράγωνα τα γράμματα που μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα για μίαν άλλη λέξι και συνεχίστε έως ότου δεν μπορείται να βρήτε άλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ

Για κάθε λέξι των δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.
Για κάθε λέξι των 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.
Για κάθε λέξι των 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Σ	Δ	Κ	Τ	Ο	Σ
Α	Ι	Ρ	Π	Ε	
Τ	Ν	Μ	Α	Ι	Ν
Α	Γ	Α	Ν	Λ	Ε
Μ	Ρ	Ε	Τ	Σ	Κ
Α	Μ	Σ	Ο	Τ	Α

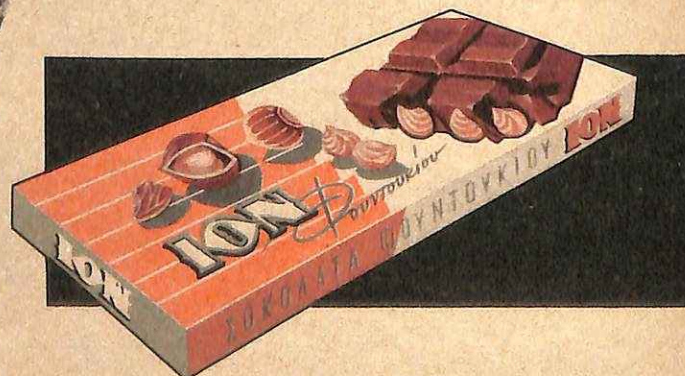
Για κάθε λέξι των 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς.
Και ούτω καθ' εξής, προσθέτον-τας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.
Προσθέστε τώρα το σύνολο των βαθμών που μπορείτε να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούν-ται με «ΜΕΤΡΙΑ».
Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούν-ται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούν-ται με «ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούν-ται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολο-γούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

ΚΟΥΣΣΕΝΤΟΣ

Μία οδάρχει

Η ΣΟΚΟΛΑΤΑ ΦΟΥΝΤΟΥΚΙΟΥ

ION

ΠΡΟΪΟΝ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Για την εβδομάδα από 28 'Ιαν. έως 3 Φεβρ. 1960

ΚΡΙΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου-20 'Απριλίου
Πρέπει να προχωρήσετε με προσοχή υπολογίζοντας καλά σας κίνηση. Ο θόβος των τριγύρω σας δεν πρέπει να σας άπογοη-τέψη. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, άριθ. 6.

ΤΑΥΡΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 21 'Απριλίου-21 Μαΐου
Τα πλεονεκτήματα της άποφασέως σας θα τὰ άντιληφθήτε στο πρόσωπο ενός πραγματικού φίλου, που θα προσπαθήσει με κάθε τρόπο να σας βοηθήσει. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, άριθ. 8.

ΔΙΔΥΜΟΙ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 Μαΐου - 21 'Ιουνίου
Από το άδιέξοδο που σας έχουν φέρει οι παρεκτροπές ώρισμέ-νων ανθρώπων θα σας γιάλη μόνο ή διπλωματικότης και ή πνευ-ματική σας έτοιμότης. Εύνοϊκή ημέρα: Δευτέρα, άριθ. 4.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 'Ιουν.-22 'Ιουλίου
Μία όμάς ανθρώπων που βλέπουν έχθρικά κάθε σας κίνηση, μπο-ρεί να σταθή εμπόδιο στην πραγματοποίηση των νέων σχεδίων σας. Εύνοϊκή ημέρα: Δευτέρα, άριθ. 7.

ΛΕΩΝ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Ιουλίου - 22 Αύγουστου
Μεγάλες οικονομικές έπιτυχίες θα σας βοηθήσουν να ξεφύγετε από το άδιέξοδο που σας έχει φέρει ή τελευταία σας άπόφαση. Εύνοϊκή ημέρα: Σάββατο, άριθ. 9.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Αύγ.-22 Σ)ρίου
Με την φρονιμάδα και την λογική θα βρήτε πολύ πιό εύκολα τρό-πο να άντιμετωπίσετε τις άναποσιές που θα έμφανιστούν. Εύνοϊ-κή ημέρα: Κυριακή, άριθ. 5.

ΖΥΓΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Σ)μβρίου - 22 'Οκτωβ.
Είναι καιρός να γλεντήσετε και σεις λίγο τη ζωή σας και να ξε-φύγετε από τον κλοιό της έντατικής και συνεχούς εργασίας. Εύ-νοϊκή ημέρα: Τρίτη, άριθ. 7.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Οκτ.-22 Ν)ρίου
Τα πράγματα θα πάρουν τροπή που δεν την είχατε υπολογίσει και θα σας φέρουν άντιμέτωπο με την έκλογή ανάμεσα σε δύο κα-ταστάσεις. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, άριθ. 1.

ΤΟΞΟΘΗΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Ν)ρίου-22 Δ)ρίου
Μην είσθε τόσο άφιλοκερδής, γιατί σας έχει στοιχίσει κιόλας με-γάλα οικονομικά, αλλά παράλληλα και έπαγγελματικά λάθη. Εύ-νοϊκή ημέρα: Τετάρτη, άριθ. 4.

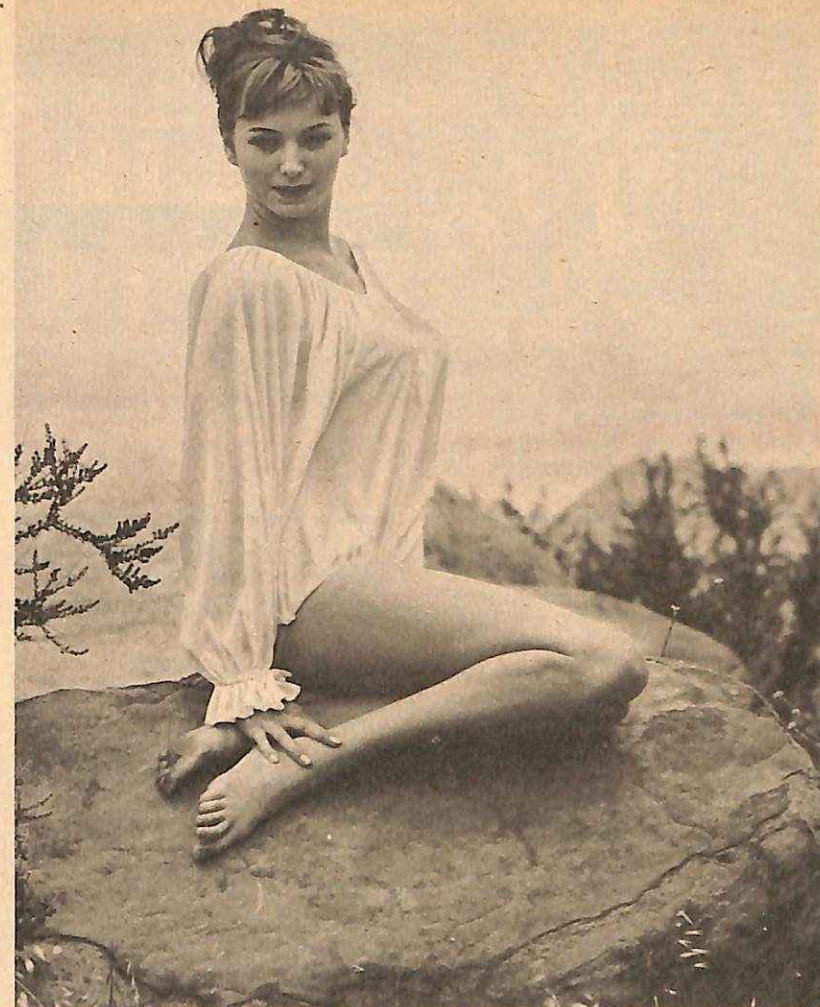
ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 Δ)ρίου-19 'Ιαν.
Έπωφεληθήτε από μία πραγματικά μοναδική εύκαιρία που θα πα-ρουσιασθή στη δουλειά σας και θα σας κάνη να κερδίσετε πολλά. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, άριθ. 8.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 20 'Ιαν.-18 Φ)ρίου
Μη θεωρήτε τις υποχρεώσεις σας λανθασμένες. Υπάρχουν στι-γμές που οι άνθρωποι πρέπει να συμβιβάζονται με τις καταστά-σεις. Εύνοϊκή ημέρα: Σάββατο, άριθ. 6.

ΙΧΘΥΕΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 19 Φ)ρίου-20 Μαρτίου
Έχετε παραμελήσει κάθε προσπάθεια άναεώσεως και έπεκτάσεως του κύκλου των εργασιών σας, με σκέψεις που δεν αξίζουν καθό-λου. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, άριθ. 2.

Η ΜΑΡΓΚΟ ΠΙΣΤΕΥΕΙ ΟΤΙ ΘΑ ΔΙΑΠΡΕΨΗ ΣΕ ΡΟΛΟΥΣ ΜΠΕ-ΜΠΕ

Ο ΦΑΚΕΛΛΟΣ ΤΗΣ ΜΑΡΓΚΟ:

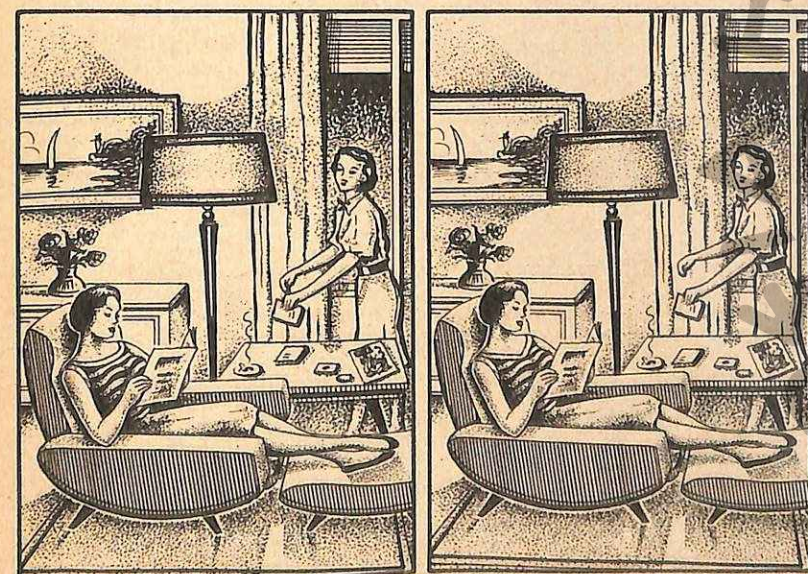
ΗΛΙΚΙΑ 20, ΥΨΟΣ 1.62, ΜΑΤΙΑ ΚΑΣΤΑΝΑ, ΥΠΟΨΗΦΙΑ ΣΤΑΡΛΕΤ

Μαργκό Γκόρλκε. Σας λέει τίποτε αυτό το όνομα; Όχι. Και θα ήταν ά-πίθανο να συμβαίνει διαφορετικά. Τότε ποιός είναι ό λόγος που άφι-ρώνεται ό λίγος έστω αυτός χάρος στην άσημη κοκκινομάλλα Βερολιné-ζα; Άπλούστατα, κάποιο έγκυρό εύ-ρωπαϊκό φωτογραφικό πρακτορείο ά-πεφάσισε να συγκροτήσει ένα ένδια-φέρον «άλμπουμ» από νεαρές και ώ-ραίες κοπέλες, που παρουσιάζουν δυ-νατότητες άναδείξεως στον κινηματο-γράφο, και να θέσει τὰ στοιχεία τους ύπ' όψη ένδεχομένως ένδιαφερομένων. Μεταφέρομε, λοιπόν, τόν φάκελο της Μαργκό Γκόρλκε: Ήλικία 20, ύψος 1.62, μάτια καστανά, λοιπά στατι-στικά στοιχεία, 90, 55, 87.5. Δια-θέτει πείρα μπαλλέτου, γναρίζει πιάνο, άκκορντεόν και βιολί, έχει έργα-σθή ως δακτυλογράφος και μαννεκέν. Είναι καλή νοικοκυρά, τὰ χρώματα που αγαπά είναι το πράσινο και το λιλά, της άρέσει ή μουσική της όπε-ρέτας, αγαπάει όλα τὰ σπόρ και λατρεύει την Ιταλική κουζίνα. Τώρα, άν τὰ προσόντα αυτά ένδιαφέρουν περισσότερο ένα σύζυγο παρά ένα «μάντζερ», αυτό είναι άλλο ζήτημα. Πάντως, ή Μαργκό θέλει ν' άναδειχθή στην όδον.

ΔΡΑΜΑΤΙΚΗ τέχνη δεν έχει σπου-δάσει, αλλά έχει —λέγεται— έκ-φραστική κ' εύπλαστη φυσιογνωμία.

Ποιές διαφορές

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 6 σημεία. Μπορείτε να τὰ βρήτε; ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 51

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ κατά τας επισκέψεις του εις τὰ στούντιο της «Φίνος Φιλμς», εξήγησε μετά ενδιαφέροντος πληροφορίες διά κάθε λεπτομέρεια γύρω από τον τρόπο που γυρίζεται ένα φιλμ. Ο Φίνος, ο Σακελλάριος, ο Δημόπουλος καθώς και η Αλίκη Βουγιουκλάκη έδωσαν όλες τις σχετικές πληροφορίες. Ο Διαδόχος άκουσε μ' ενδιαφέρον ότι η μουσική στο «Κλωτσοσκούφι» θα είναι του Μάνου Χατζιδάκι. Μάλιστα είπεν ότι εις τὸ αυτόκίνητό του έχει «πικ-άπ» όπου πολλοί από τους δίσκους που άκούει είναι του δημοφιλούς αυτού συνθέτου. Ἀνάμεσα σ' αυτούς υπάρχουν φυσικά και οι δίσκοι όπου η Βουγιουκλάκη έχει τραγουδήσει μελωδίες του Χατζιδάκι. Από αυτούς, η προτίμησή του — όπως καθώρισεν — αποκλίνει πρὸς την γνωστή σύνθεση «Έχω κάποιο μυστικό» που η Αλίκη έχει αποδώσει στην ταινία της «Τὸ ὕλο βγήκε ἀπ' τὸν παράδεισο».

ΜΙΑ ακόμη φωτογραφία του Διαδόχου, που ελήφθη κατά την πρώτη του επίσκεψη εις τις παρά τις Τρεις Γέφυρες κινηματογραφικές εγκαταστάσεις και εις την οποίαν εικονίζεται μαζί η Αλίκη Βουγιουκλάκη. Η φωτογραφία ελήφθη από τὸ τεχνικό συνεργείο που γυρίζει τὸ νέο φιλμ τοῦ Φίνου καὶ τοῦ οποίου προϊστάται ὁ εξαιρετός ὁπερατέρ Βαριάνο.

ἡ κ. Μαίρη Βλησίδου. Τὸ ἔργο αὐτό, με κύριους ἑρμηνευτὰς τὴν Βεργή καὶ τὸν Καραῦσο, τὸ σκηνοθετεῖ ὁ Γιώργος Θεοδοσιάδης, καὶ ὁ Ἀνέμογιάννης φιλοτεχνεῖ τὰ δύο σκηνικά τῆς παραστάσεως. Τελικά, ἡ σκηνική αὐτὴ δημιουργία τοῦ Γκράχαμ Γκρήν θὰ παιχθῇ ὑπὸ τὸν τίτλο «Τὸ δῆλημα τοῦ κ. Ρόντε» καὶ ἀναφέρεται ὅτι εἶναι κάτι ποὺ θὰ προσελκύσῃ ξεχωριστὰ μετὰ τὴν ποιότητά του καὶ τὸ ὅλο θεατρικὸ ἐνδιαφέρον ποὺ παρουσιάζει.

«Ἀνθρωποὶ τοῦ 60»

Εν τῷ μεταξύ, ὅμως, εἴχαμε μιὰ μουσικὴ «πρεμιέρα» στὸ θέατρο «Κυβέλης». Ὁ θίασος τῶν ἀδελφῶν Καλουτὰ καὶ τῆς τριάδος Γκιωνάκη, Ρίζου, Μηλιάδου ἀνέθεσε μιὰ νέα ἐπιθεώρηση, ποὺ ἔχει τὸν τίτλο «Ἀνθρωποὶ τοῦ 60» καὶ ποὺ συγγραφεῖς τῆς εἶναι ὁ Ἀλέκος Σακελλάριος καὶ ὁ Χρήστος Γιαννακόπουλος. Πρέπει νὰ τὸ πούμε εὐθὺς ἀμέσως: Μέσα στὴν κρίση ποὺ διέρχεται τὸ εἶδος, τὸ καινούργιο αὐτὸ ἐπικαιρὸ σατιρικὸ ἔργο παρουσιάζει ἐνδιαφέρον. Δὲν εἶναι βέβαια κανένα ἀριστούργημα. Ὅμως καιρὸ εἴχαμε νὰ δοῦμε μιὰ ἐπιθεώρηση ποὺ νὰ ἔχῃ 3-4 διασκεδαστικὰ σκηνές, μερικὰ ἐνδιαφέροντα εὐρήματα καὶ γενικά νὰ εἶναι ἕνα ἔργο ποὺ, ἂν δὲν ἐνθουσιάζῃ, τουλάχιστον δὲν κάνει τὸν θεατὴ νὰ πλῆτῃ, ὅπως διάφορες ἄλλες ἐπιθεωρήσεις τῶν τελευταίων καιρῶν. Βέβαια ὠρισμένα πράγματα ἀποτελοῦν ἀπόθεμα καλοῦ παρελθόντος τῶν δύο δοκίμων συγγραφέων τοῦ ἔργου, ποὺ ξαναπαρουσιάζονται. Ὅμως εἶναι πολὺ παλιὸ ἀπόθεμα, κανεὶς δὲν τὸ καλοθυμᾶται καὶ ὁ θεατὴς διασκεδάζει γι' αὐτὸ, φυσικά, ἀνασφύρηκτον ἀπὸ τὸ ἀρχεῖο σκέτς, ποὺ εἶχαν ἐπιτυχία καὶ ὅταν πρωτοπαίχθηκαν πρὸ πολλῶν ἐτῶν. Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὴν ἀξιόλογη συγγραφικὴ ἐργασία καὶ ἡ παράσταση ὑπογραμμίζει ὡς ἐπὶ

ἕνα τρίο ἀπὸ τὴν ἐπιθεώρηση «Ἀνθρωποὶ τοῦ 60», ποὺ παρουσιάζει τὸ μουσικὸ συγκρότημα τοῦ θεάτρου «Κυβέλης». Εἰκονίζονται ἡ Μαρίκα Καλουτὰ, ὁ Τάκης Μηλιάδης καὶ ὁ Γιάννης Γκιωνάκης. Ἐκεῖνοι ὑποδύονται δύο ἀνέργους ποὺ ζητοῦν θέση καὶ ἐκείνη μιὰ κυρία τοῦ καλοῦ κόσμου.

τὸ πλεῖστον ἱκανοποιητικὰ τὸ ὅσο ἐνεργητικὸ διαθέτει τὸ νέο ἔργο τοῦ θεάτρου τῆς πλατείας Συντάγματος.

Ἡ ἀπόδοση τοῦ θιάσου

Πρῶτα-πρῶτα ἡ Ἄννα καὶ ἡ Μαρίκα Καλουτὰ. Χαίρεσαι αὐτὲς τὶς δύο ἀκατάβλητες ἐργάτιδες τοῦ θεάτρου. Ὅλες τους οἱ ἐμφανίσεις προσεγγισμένες, φροντισμένες, μελετημένες, τὸ κάθε τί ὅπως πρέπει, καλὰ δοσμένο, σὲ δημιουργικὸ τόνο. Τίποτε τὸ πρόχειρο, τίποτε ποὺ νὰ ἔχῃ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς

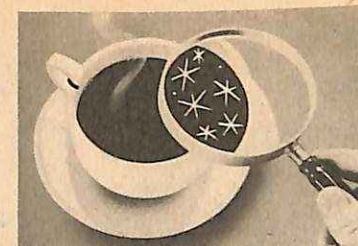
τους ψεγάδι. Τὸ ντουέττο ποὺ ἀποδίδουν δὲν λείπει σὰν κείμενο μεγάλα πραγματά. Ἐν τούτοις, ἐκείνες τοῦ δίνουν ζωὴ, τοῦ προσθέτουν χάρη, τὸ ἐπενδύουν μετὰ τὴν τέχνη καὶ τὴν τεχνικὴ τους ἔτσι ποὺ ὁ θεατὴς μὲν εὐχαριστήματος, ἡ Ἄννα ὑπερασπίζεται μετὰ μοναδικὸ μῦθο ἕνα σόλο συνήθους περιεχομένου καὶ ἡ Μαρίκα, σὲ φινάλε, ζωντανεύοντας μιὰ ὠριμη Ἀθηναία τοῦ παλίου καιροῦ, σκορπᾷ ἀναμφισβήτητη γοητεία. Ἡ Ἄννα ἐπίσης μετὰ τὸν Γκιωνάκη ἀποδίδουν κατὰ τὸν πιὸ ἐπιτυχημένο τρόπο ἕνα σκέτς ποὺ τὸ συνθέτει ἕνα τρίπτυχο καὶ ποὺ προσελκύει ζωηρὰ τὸ κοινὸ. Ὁ Γκιωνάκης δημιουργεῖ ἐκτακτὰ καὶ ἕνα τύπο μουγγού σ' ἕνα πρωτότυπο σκέτς, ποὺ εἶναι πολὺ διασκεδαστικὸ. Ὁ Ρίζος ἀποδίδει ἐπίσης μετὰ μῦθο τὶς μάγικες στιγμὲς ποὺ ἔχει τὸ ἔργο καὶ μαζί του, σ' ἕνα ντουέττο, χειροκροτεῖται καὶ ἡ Στέλλα Στρατηγού. Ὁ Μηλιάδης δὲν εἶναι πολὺ τυχερός, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ὅτι τὰ νομῆρά του δὲν εἶναι, ἀπὸ πλευρᾶς συγγραφικῆς δημιουργίας, ἀνέμιστα καλὺτερα τοῦ ἔργου. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, στὸ σόλο του κάνει ἀπὸ δικῆς του πλευρᾶς ὅ,τι εἶναι δυνατόν γιὰ τὴν καλύτερη παρουσίᾳς του. Τὸ σκέτς ὅμως τῆς ἐφορίας, πολυχρησιμοποιημένο καὶ ἐπανελημμένως δοσμένο ἀπὸ ὅλους τοὺς ἐπιθεωρησιογράφους μας καὶ στὴν ἴδια περίπτω μορφῇ, εἶναι μοιραῖο νὰ κουράζῃ, παρ' ὅλη τὴν ἱκανοποιητικὴ καὶ ἐδῶ προσπάθεια τοῦ βασικοῦ ἑρμηνευτοῦ του.

Νέες καὶ παλιές μελωδίες

Συμβαηθικές οἱ χορευτικὲς ἐμφανίσεις —ἰδίως ἡ δεύτερη— τῆς διάδους Σειληνοῦ - Προκοπίου. Ὁ Ζάκ Ἰακωβίδης ἔχει ἐπενδύσει ὅλο τὸ ἔργο μετὰ ῥαϊὰ καὶ μπριόζα μουσικὴ καὶ τὰ τραγούδια του —ἕνα ποὺ λείπει ἀξιόλογα ὁ Φῶτης Δήμας, ἕνα ποὺ ἀποδίδει λαμπρὰ τὸ τρίο Γκρέκο καὶ, παράλληλα, ἕνα ποὺ ἐρμηνεύει μετὰ τὴ γνωστὴ τεχνολογία τῆς ἡ Σούλυ Σαμπάχ— χειροκροτοῦνται θερμὰ. Ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἐκτελεστὰς θὰ πρέπει ν' ἀναφερθῶν ὁ Φέρης καὶ ὁ Θανάσης Βέγγος, ὁ ὁποῖος μετέχει καὶ σὲ μιὰ σάτιρα τῆς ποδοσφαιρομανίας, ποὺ ἀποδίδει χαριτωμένα ἡ Σαμπάχ. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἐνδιαφέρουσα δημιουργίᾳ τοῦ Ἰακωβίδου, τὸ κοινὸ τόσο τῆς περασμένης, ὅσο καὶ τῆς σύγχρονης γενεᾶς χαίρεται τὶς παλιὲς μελωδίες τοῦ ἀκούονται στὸ φινάλε καὶ ποὺ προσελκύουν ζωηρὰ μετὰ τὸν νουσταλγικὸ ἢ τὸ μπριόζο χαρακτήρα τους. Θὰ εἶχα μάλιστα νὰ διατυπώσω μιὰ ἀπορία καὶ μιὰ πρόταση: Ὅταν κλείνῃ ἡ αὐλαία, μετὰ τὸ φινάλε τῆς πρώτης πράξεως, οἱ θεαταὶ εἶναι εὐχαριστήσιμοι. Ἐχουν δὲ ἕνα ἔργο ποὺ τὸ διαβιβίζουν 3-4 πράγματα διασκεδαστικὰ καὶ ἐνδιαφέροντα καὶ ἔχουν παρακολουθήσει μιὰ καλοδοσμένη καὶ περιποιημένη παράσταση, ἀπὸ τὴν ὁποία λείπουν ἴσως μονάχα τὰ πλούσια σκηνικά. (Ὁ κ. Περακάκης, στὴ λιτὴ γραμμὴ ποὺ ἀκολουθεῖ —μᾶλλον ἐπιταγὴ τοῦ θιάσου—, ἔχει ἀπὸ πλευρᾶς προσωπικῆς δημιουργίας ὠρισμένα πράγματα καλοδοσμένα καὶ αἰσθητικά). Ἐρωτᾶται λοιπὸν: Γιατί πρέπει νὰ γίνεταὶ διδασκαλία; Για ποῖο λόγο ἡ ἐντύπωση τοῦ φινάλε νὰ χαλᾷ μετὰ μιὰ σύντομη δεύτερη πράξη, ποὺ τὸ περιεχόμενό της δὲν λείπει σχεδὸν τίποτε ἢ μᾶλλον, ἔτσι ὅπως εἶναι ὑποτονικὸ, καταστρέφει τὴν ἐντύπωση ἀπὸ τὸ πρῶτο μέρος; Θὰ εἶχα γι' αὐτὸ νὰ προτείνω ὅτι θὰ ἦταν σκόπιμο οἱ δύο σκηνές τῆς δευτέρας πράξεως —ἀπὸ τὶς ὁποῖες ξεχωρίζει τὸ «μάγικο» σκέτς τοῦ Ρίζου μετὰ τὴν δευτερεύοντα γυναικεία στελέχη τοῦ συγκροτήματος— οἱ δύο αὐτὲς σκηνές νὰ ἐσωματωθῶν στὴν πρώτη πράξη. Ἡ ἐπιθεώρηση ἔτσι θὰ ἐπαίξετο χωρὶς διακοπὴ καὶ χωρὶς διδασκαλία καὶ τὸ κοινὸ θὰ ἔφτανε μετὰ τὴν ἐντύπωση τοῦ φινάλε. Νομίζω ὅτι τότε οἱ θεαταὶ θ' ἀποχωροῦσαν χωρὶς ἢ καλὴ ἐντύπωση τῆς πρώτης πράξεως νὰ ἐπηρεάζεται ἀπὸ τὴν μετριότητα τῆς δευτέρας. Γιὰ ἂς τὸ σκεφθῇ ἡ πεντάδα τοῦ θεάτρου τῆς πλατείας Συντάγματος...

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

“ΤΑΧΥΤΗΣ”

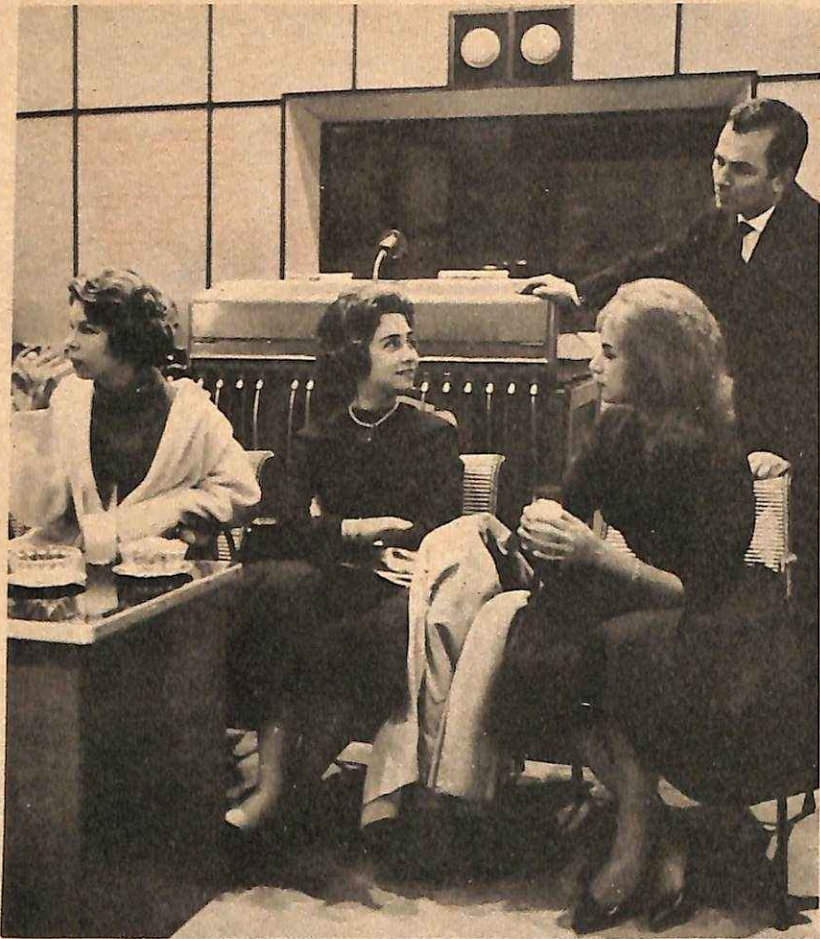
ΚΟΙΤΑΞΤΕ

Μόνον ὁ καφὲς “τῆς στιγμῆς”, **ΜΑΞΟΥΕΛΛ ΧΑΟΥΣ** δὲν εἶναι οὔτε σπειρὶ οὔτε σκόνῃ ἀλλὰ γευστικὰ ἀρωματώδῃ “Μπουμπουκάκι”, ποὺ σκάνουν μόλις ρίξετε τὸ βραστό νερὸ γιὰ νὰ σᾶς δώσουν τὸ πλούσιο ἀρώμα καὶ τὴν γεύση φρεσκοκαβουρδισμένου ἀγνοῦ καφέ.

Δοκιμάστε καὶ σεις
τὸν **ΚΑΦΕ** “τῆς στιγμῆς”,
ΜΑΞΟΥΕΛΛ ΧΑΟΥΣ
100% ὁ **ΑΓΝΟΣ**.

Δ υό ακόμη στιγμιότυπα από την παρουσία των μελών της Βασιλικής Οικογενείας στο γύρισμα της νέας ελληνικής ταινίας τού «Κλωτσασκούφι». Άνω εικονίζονται οι πριγκίπισσες Σοφία και Ειρήνη, η Άλίκη Βουγιουκλάκη και ο Ντίνος Δημόπουλος, που σκηνοθετεί το φιλμ. Στην κάτω φωτογραφία ο διάδοχος και μαζί ο κορυφαίος μας κινηματογραφικός φιλοποιήμην Φίνος, ο Άλκιος Αλεξανδράκης, που πρωταγωνιστεί στο «Κλωτσασκούφι», και ο Άλκιος Σακελλάριος, που μαζί με τον Χρήστο Γιαννακόπουλο έχουν γράψει το σενάριο της καινούργιας αυτής κινηματογραφικής παραγωγής, που η προοπτική είναι ότι θα προβληθεί στους αθηναίους κινηματογράφους μετά διμήνην περίπου. Στο εφύθυμο αυτό ελληνικό φιλμ, εκτός από την Άλίκη Βουγιουκλάκη, η οποία ζωντανεύει την κεντρική ήρωίδα, και τον Άλκιος Αλεξανδράκη, που αποδίδει τον βασικό άρρενα εκτελεστή, λησθάνουν μέρος και πολλοί άλλοι γνωστοί καλλιτέχνες τού θεάτρου και τού κινηματογράφου. Συγκεκριμένως, τους δυο πρωταγωνιστές πλαισιώνουν η Μαρίκα Κρεβατά, η Τασώ Καθεσβιά, ο Περικλής Χριστοφορίδης και πολλοί άλλοι. Άς σημειωθεί ότι στο γύρισμα των σκηνών που παρακολούθησαν ο διάδοχος και η πριγκίπισσα Ειρήνη μετείχαν η Άλίκη, ο Άλεξανδράκης και, σ' ένα επεισοδιακό ρόλο, η νέα καλλιτέχνις Μαργαρίτα Αθανασίου. Τά μέλη της Βασιλικής Οικογενείας έδειξαν ζωηρό ενδιαφέρον για όλες τις τεχνικές λεπτομέρειες τού γυρίσματος, μάλιστα δέ την πρώτη φορά ο διάδοχος και η πριγκίπισσα, αφού έμειναν 11-1½ στο στούντιο, ξαναπήγαν και τού άπογευμα. Τη δεύτερη φορά παρακολούθησαν την προβολή και της ταινίας «Αστέρω» με την Βουγιουκλάκη και εξέφρασαν την ικανοποίησή τους για την ποιότητα τού φιλμ.

ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΜΑΘΕΤΕ

ΤΟ ΕΠΑΘΛΟΝ Μαρίκας Κοτοπούλη θα επιδοθή σήμερα εις την "Άννα Συνοδινού εις ειδικήν τελετήν που θα γίνει στο θέατρο τής αξέχαστης μεγάλης τραγωδίας. Το έπαθλον αυτό τού συνδέεται ένα μετάλλιο τού οποίον είχαν προσφέρει οι ήθοιοι τού Έθνικού Θεάτρου στην Μαρίκα όταν στα 1949 έπαιξε επί κεφαλής τού συγκροτήματος τής Κρατικής Σκηνής τήν Κλυταιμνήστρα εις τήν «Ορέστεια» τού Αισχύλου. Από τού 1951 άρχισε η άπονομή τού και σύμφωνα με τήν θέληση τής δημιουργού τού έπαθλου, με αυτό τιμάται κάθε δυό χρόνια η καλύτερη απόδοση πρωταγωνιστριάς τής μεταπολεμικής γενεάς. Όπως συμβαίνει και με πολλά ξένα βραβεία, δεν βραβεύεται άτομικα η καλλιτέχνης, άλλ' η σκηνική τής πραγματοποίησης. Έτσι, μπορεί καλλίστα μία ήθοποιός να πάρη ξανά τού έπαθλον, άρκει στά δυό χρόνια που πέρασαν να είναι κάποια από τις σκηνικές επιτεύξεις τής ή συγκριτικώς καλύτερη. Αυτό συνέβη και με τήν Άννα Συνοδινού. Μετά τήν Έλλη Λαμπέτη (1951) και τήν Μελίνα Μερκούρη (1953) στα 1955 ο καλλιτεχνικός τής μόχθος ητύχησε να έπιστεφθή με τού μοναδικό αυτό θεατρικό βραβείο τού τόπου. Στα 1957 τού έπαθλον τού πήρε η Άντιγόνη Βαλάκου και τώρα επανέρχεται στα χέρια τής Συνοδινού για τήν έξαιρετη πραγματοποίησή τής στην «Ιφιγένεια έν Τάυροις». Η τιμωμένη πρωταγωνίστρια, άξίζει ν' αναφερθή ότι συμπληρώνει έφέτος 10 έτων θεατρική ζωή. Γεννημένη στο Λουτρακί με σπουδές στην Άδηνά και θεατρική εκπαίδευση στην δραματική σχολή τού Έθνικού, έκανε τού σκηνικό τής ντεμπούτο στα 1950 στα «Παιδιά τού Έδουάρδου». Έπαιξε κατόπιν στο θέατρο Κοτοπούλη στην «Δασκαλίτσα», στον «Υπηρέτη δυο αφεντάδων» και στο «Δίς γυναίκα μου». Στα 1954 συνεργάστηκε με τόν θίασο Φωτοπούλου - Ηλιοπούλου και έπαιξε κατόπιν τήν Ιουλιέττα στο θέατρο τού Έθνικού Κήπου. Μετά έπληξε στο Έθνικό, όπου αφού ένεφανίσθη στο «Αστέρι τής Σεβίλλης», έκανε τήν πρώτη τής ούσιαστική εμφάνιση στην τραγωδία έρμηνεύοντας τήν Πολυξένη στην «Εκάθη». Αφού για λίγο υπήρξε συνδιασάρχης με τόν Νίκο Χατζίσκο, ξαναγύρισε στο Έθνικό όπου συνέχισε τήν καριέρα τής ως τραγωδίστριας με ικανοποιητικότερες συνεχώς επιτεύξεις. Έτσι, έπαιξε τήν «Άντιγόνη» και τις δυο «Ιφιγένειες», τήν «Ορέστεια» και παράλληλα απέδωσε αξιόλογα τούς βασικούς γυναικείους ρόλους στην «Τρισεύγενη», στην «Δίδα Τζούλια», στον «Οθέλλο» και στην «Αδών Ροζίτα». Έκτός και από τήν εύτυχημένη απόδοσή τής στο ραδιόφωνο, έχει γυρίσει και ώρισμένες ταινίες. Έπικρατέστερη: «Ο άνθρωπος τού τράινου».

Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ «συνοικία» γύρω στο Πεδίον τού Άρεως, που συνήθως άπασχολεί τόν θεατρικό και τόν θεατρόφιλο κόσμο τού καλοκαίρι, έφέτος άρχισε να γίνεται έπικεντρον ένδιαφέροντος από τούς χειμερινούς μήνες. Πολλές οι αιτίες. Πρώτον άνηγγελη ότι ο Κώστας Χατζηχρήστος, που έχει τού «Μετροπόλιταν» — μαζί με δυο συνεταίρους — για πέντε χρόνια, δεν πρόκειται να παίξη τού καλοκαίρι. Θα πάη για μία ταινία στην Αίγυπτο. Θα έπιχειρήση και μία σύντομη τουρνέ και έν πάση περιπτώσει δεν θα εμφανισθή διόλου κατά τήν διάρκεια τής θερινής περιόδου. Θα τόν δούμε πάλι τού φθινόπωρο στα «Διονύσια» όπου θα συνεχίση τήν θητεία στην πρόζα, που άρχισε αυτό τού χειμώνα. Έτσι, τού «Μετροπόλιταν» παρεχωρήθη εις άλλον θίασο. Αναφέρεται ότι έδολιδοσκοπήθησαν κι ο Μυρά για να

πάη εκεί με τού συγκρότημά του και η Άλίκη Βουγιουκλάκη, στην οποία έπροτάθη να ήγηθή καθαρώς προσωπικού θιάσου. Έκείνη όμως δεν φάνηκε να έχη τή διάθεση ν' άποδεχθή. Έτσι τού θέατρο θα στεγάσθω ως έννιάσθω μουσικόν συγκρότημα υπό τούς Γκιωνάκη, Τάκην Μηλιάδη και Ν. Ρίζον. Έκτός όμως από τού «Μετροπόλιταν», ζητήματα υπάρχουν και με τού θέατρο τού Άλσους τού Πεδίου τού Άρεως. Δηλαδή, με τού θέατρο που έδημιούργησε ο Μάνος Κατράκης. Συγκεκριμένως, έληξεν ο χρόνος τής μισθώσεώς του και εκτός από τόν έμψυχότη τού Έλληνικού Λαϊκού Θεάτρου, τού διεκδικούν τώρα άρκετοί άλλοι θεατρικοί μνηστήρες. Αναφέρετο σχετικώς ότι πρώτα - πρώτα ήθελε να τού άποκτήση ο Γιώργος Οικονομίδης για να έγκαταστήση σ' αυτό συγκρότημα βαριετέ. Έχουν γίνει μάλιστα κι ώρισμένες προκαταρκτικές έπαφές, αλλά έν συνεχεία ο δημοφιλής κωμφορσάις τις τελευταίες αυτές ημέρες άνεκοίνωσε ότι δεν πρόκειται τελικώς να διεκδικήση τόν χώρο. Πολλοί, έν τούτοις, ισχυρίζονται ότι η δήλωση δεν αποκλείεται προσεχώς ν' άποσυρθή. Διεκδικεί τόν ίδιο χώρο και ο θεατρικός έπιχειρηματίας κ. Μπουρνέλλης για μουσικό θίασο. Για έπιθεωρησιακό συγκρότημα θέλουν τού υπαίθριο αυτό θέατρο τού Πεδίου τού Άρεως, και ώρισμένοι, γνωστοί πρωταγωνισταί. Αναφέρεται ότι θα ήθελε να τ' άποκτήση και η Ντόρα Στράτου για εμφάνισεις των εξαίρετων λαϊκών μπαλλέτων τής, που έν τώ μεταξύ φεύγουν σέ λίγο καιρό για μεγάλη περιδεία στο έξωτερικό. Τέλος, τού έποφθαλμιά και ένας άλλος θίασος πρόζας. Τό θέμα, όμως, δεδαιούται ότι θα λυθή με δημοπρασσία, όπως έδήλωσε σέ ένδιαφερομένους και ο ύπουργός των Δημοσίων Έργων κ. Γκίκας, εις τήν δικαιοδοσίαν τού οποίου άνήκει τού θέμα.

ΥΠΑΡΧΕΙ, όμως, και συνέχεια: Και τού άλλο θέατρο τού οποίου είναι στην λεωφόρο Αλεξάνδρας, τού «Πάρκ», έχει και αυτό τά θέματά του. Συγκεκριμένως, η υπαίθριος αυτή σκηνή τήν οποίαν διαχειρίζεται ως συνδιοκτήτης ο γνωστός θεατρικός έπιχειρηματίας κ. Κρίτας, γίνεται και χειμερινή. Έντός, μάλιστα, αυτής τής σαιζόν, θα γίνουν βασικές οικδομικές έργασίες χάρις στις οποίες θα συνδούν δυό πράγματα. Πρώτον τού θέατρον θ' άποκτήση στέγη και τού μπορεί να παίξη και τόν χειμώνα, και δεύτερον θ' αύξησθι ή χωρητικότης του με μεγάλο έξώστη και έτσι θα είναι δυνατόν να περιλάβη έν όλω 1650 θεατάς. Έχει καταδληθή φροντίδα και έχουν ρυθμισθή έτσι τά πράγματα, που η στέγη θα μωρή τού καλοκαίρι να βγή και κατ' αυτόν τόν τρόπο τού «Πάρκ» θα λειτουργή όλω τόν χρόνο. Έν τώ μεταξύ, έκυκλοφόρησαν και ώρισμένες διαδόσεις όσον άφορά τού συγκρότημα που θα εμφανισθή σ' αυτό τήν έρχόμενη θερινή σαιζόν. Άλλ' όλες είναι αστήρικτες, δοθέντος ότι ο θεατρικός έπιχειρηματίας που τού έχει υπό τήν διαχείρισή του, έχει σάφες συμβόλαιον με τόν Βασίλη Λογοθετίδη. Ειδικώτερα, η σύμβαση που έχει ο κ. Κρίτας με τόν πρύναν έν τών κομικών μας, προδλέγει εμφάνιση τού θιάσου τού Βασίλη Λογοθετίδη και για τή θερινή περίοδο τού 1960. Εύθως κατόπιν, με τού τέλος τής έρχομένης καλοκαιρινής σαιζόν τελειώνει και τού συμβόλαιο. Συνεπώς, εκτός από τις άλλάγες που πρόκειται να γίνουν στην οικδομή, δεν υπάρχει θέμα για τυχόν άλλη μεταβολή. Οι Αθηναίοι θεατρόφιλοι θα χαρούν και τού έρχόμενο καλοκαίρι τόν Βασίλη Λογοθετίδη στην ίδια θερινή σκηνή που τόν χειροκροτούν τά τελευταία αυτά χρόνια.

ΤΑ ΝΕΑ ΕΣΩΡΟΥΧΑ THERMOFAN Η ΜΕΓΑΛΗ ΓΑΛΛΙΚΗ ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ

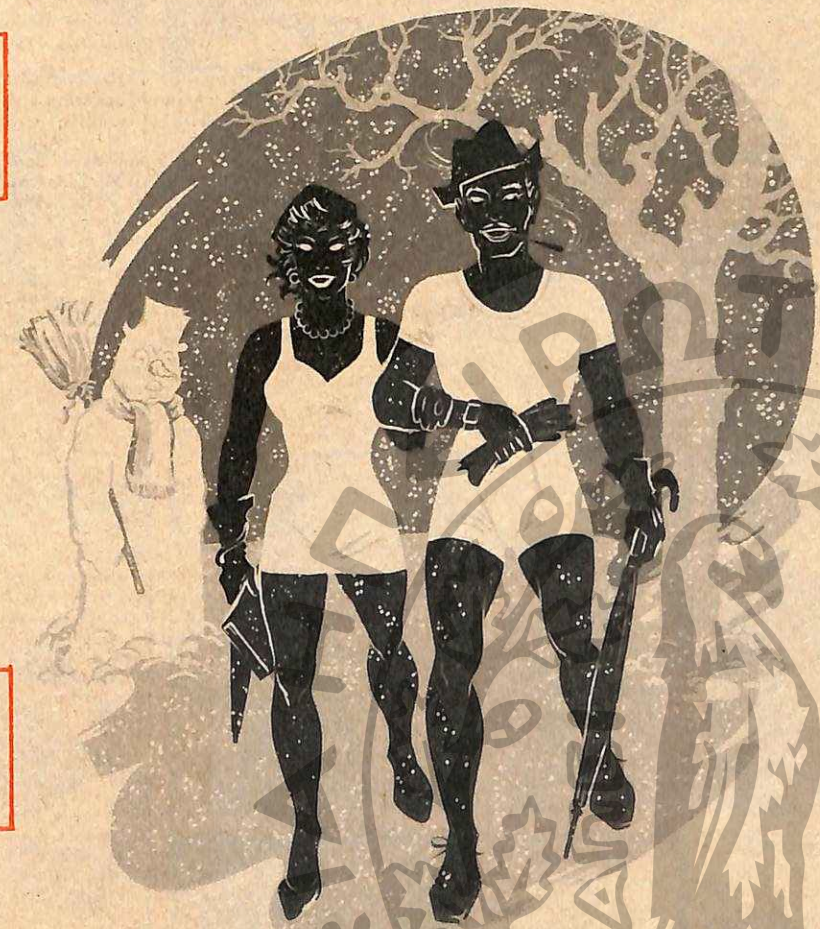
Συμπεράσματα Άγγλων και Άμερικανών διά τήν Νέαν Γαλλικήν ανακάλυψιν THERMOFAN (Θερμοφάν) από τήν Έκθεσιν τού ATLANTIC CITY δημοσιευμένα εις τού κλωστοϋφαντουργικόν Άγγλικόν περιοδικόν HOSIERY TRADE JOURNAL (Άπρίλιος 1959, σελίς 80)

«Τά έσώρουχα THERMOFAN (RHOVYLON) άποδίδουν έξαιρετικήν θερμότητα άναλογούσαν εις 24% άνωτέραν πάσης άλλης ύλης ιδίου πάχους με τά THERMOFAN (Θερμοφάν) συμπεριλαμβανομένου και τού έρίου».

ΠΡΟΛΑΜΒΑΝΟΥΝ—ΕΞΟΥΔΕΤΕΡΩΝΟΥΝ ΡΕΥΜΑΤΙΚΑ—ΑΡΘΡΙΤΙΚΑ—ΙΣΧΥΑΛΓΙΕΣ

ΔΕΝ ΜΑΖΕΥΟΥΝ ΠΟΤΕ ΟΣΕΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΔΕΣ ΦΟΡΕΣ ΚΑΙ ΑΝ ΠΛΥΘΟΥΝ

ΔΕΝ ΜΑΖΕΥΟΥΝ ΠΟΤΕ ΟΣΕΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΔΕΣ ΦΟΡΕΣ ΚΑΙ ΑΝ ΠΛΥΘΟΥΝ

24% ΠΙΟ ΞΕΣΤΑ ΑΠΟ ΟΛΑ ΤΑ ΧΕΙΜΕΡΙΝΑ ΕΣΩΡΟΥΧΑ

24% ΠΙΟ ΞΕΣΤΑ ΑΠΟ ΟΛΑ ΤΑ ΧΕΙΜΕΡΙΝΑ ΕΣΩΡΟΥΧΑ

THERMOFAN

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΑΤΘΙΣ Ο.Ε. ΑΘΗΝΑΙ

Ο κ. Ουέλλς προσλαμβάνει ένα νέο οδηγό για ένα κυνήγι στην 'Αφρική. Έν τώ μεταξύ στέλνει μέσα σε ένα δέμα διαμάντια ενός εκατομμυρίου στην κόρη του, στην 'Αγγλία. Κατά τη διάρκεια του κυνηγιού ο Ουέλλς διαπιστώνει ότι ο νέος οδηγός του, ο «Λοχαγός Μαντόν» ή «Χασάπης», όπως τον αποκαλούν, του μοιάζει καταπληκτικά, με μόνη τη διαφορά ότι δεν έχει επίδεσμο στο μάτι. Κατά την διάρκεια του κυνηγιού ο κ. Ουέλλς σκοτώνεται από μια λεοπαρδαλή. Ο «Χασάπης», έκμεταλλευόμενος την ομοιότητά του με τον νεκρό, εμφανίζεται ως... Ουέλλς γι'α να πάρη τα διαμάντια από την κόρη του, η οποία ζητεί την βοήθεια του Κίρμπυ, που αναγνωρίζει τον «Χασάπης». Αυτός ετοιμάζεται να σκοτώση τον Κίρμπυ, αλλά έπεμβαίνει ο Νέσμοντ και δέχεται αυτός τη σφαίρα, ενώ ο «Χασάπης» κατορθώνει και ξεφεύγει...

ΛΑΧΕΙΟ ΔΕΝ ΘΑ ΕΧΗ...

- Χαράς ευαγγέλια!
- Δεν υπάρχει τίποτα πιο παρήγορο, τίποτα πιο ένθαρρυντικό κ' εμπνευστικό κ' αίσιόδοξο, σχετικά με τις νεώτερες ελληνικές εξελίξεις, από το να βλέπεις τις παλιές κακές εξίς να φθίνουν και να μαραινώνονται και ν' αυτοκαταργούνται.
- Όμολογώ πως καμιά ψυχική συγγένεια δεν με συνδέει με τον Έλληνικό Όρειο Σύνδεσμο και τίποτα δεν με πείθει πως είναι ωφέλιμο για την μέση ηλικία ν' αφήνη την κυριακάτικη θαλάσση και το Δεύτερο Κοντσέρτο του Ραχμάνινωφ για μια επίπονη πορεία, ενίοτε μάλιστα στην γραφικότητα κάποιου χιονισμένου τοπίου, συνήθως όμως μέσα στα λασπόνερα και στις στουρνάρωπες των ελληνικών μονοπατιών.
- Κι όμως νομίζω πως αξίζει τον κόπο να τους κάνω λίγη ρεκλάμα από τούτη τη στήλη, για το χορό που δίνουν την Τσιγκονόμπτη στο «Αμπασιάντερ», μόνο και μόνο χάρις στην τελευταία παράγραφο της σχετικής αναγγελίας: «Λαχείο δεν θα υπάρχει (για την ησυχία και για να μη χαλάση το κέφι του κόσμου)...».
- Έτσι μπράβο!
- Λογιστικώς μπορεί να είναι λιγώτερα τα έσοδα που «θέλουν» διατεθί για την ενίσχυση της χιονοδρομίας, σπηλαιολογίας και αναρριχήσεως, αλλά μεγάλη θα είναι η ευγνωμοσύνη όχι μόνο των παριστανών στον συγκεκριμένο αυτό χορό, αλλά και όλων όσων πρόκειται να υποστούν και πάλι την εικοσαήμερη άποκρηάτικη ταλαιπωρία, συνήθως χαριν δραστηρίων συζύγων και θυγατέρων εις ώραν γάμου.
- Δεν ξέρω γιατί πάντα αυτή η πώληση των λαχείων στους χορούς μου έδινε την εντύπωση ότι ένειχε μια δόση ανηθικότητας. Προσωπικώς, φυσικά, το θέμα δεν μάς άφορα, διότι ούδεις δημοσιογράφος εις ουδένα χορό αγοράζει λαχείο, αλλά ήταν και είναι διασκεδαστικό να βλέπουμε κανείς άλλους δράχους ψυχικής αντοχής (συγγραφείς, να πούμε, καθηγητές πανεπιστημίου, διαπρεπείς νομομαθείς!) να σείωνται και να κλονίζονται από ένα σαφώς έμπορικόν χαμόγελο και από μίαν ασάφιστα έμπορικὴν μικροπολίαν. Σε κάτι τέτια κοσμικά καλντερίμια ασκούνται αϊ θήλεις μας για την αντιμετώπιση του άγνοος της ζωής!
- Αλλά σε κάτι τέτια επίσης τριστρατα δοκιμάζεται και η τεκμαρτή εκείνη ισορροπία του άρρενος, μεταξύ χαράς και σκοπιμότητας: Βασανιστικό, πράγματι, και τυραννικό είναι το δίλημμα, εάν θα επενδύση κανείς το πολύτιμον εικοσάδραχμον εις την εύνοιαν μιάς παρθενικής λαχειοπώλης ή εάν θα το χρησιμοποιήση για να αποφύγη την όργη της πληθωρικής συζύγου του άμέσου προϊσταμένου του...
- Ναί, μη γελιώμαστε!
- Από άποψως ύψους πωλήσεων, σ' αυτούς τους χορούς, η άποδοτική δεν συμβαδίζει ούτε με την ωραιότητα, ούτε με την σαγήνη. Υπάρχουν ώρισμένες κυρίες, άσιδες φορτικότητας, που τὴν συμμετοχή τους επιζητεί ή κάθε οργανωτική έπιτροπή. Θέλει άσκηση και προπαίδεια τὸ να γίνεσαι τσιμπούρι, μά όταν τὰ καταφέρης να σπάσης τὸ φράγμα της αϊδούς, ή έπιτυχία είναι έξησφαλισμένη, όπως άλλωστε έχει διαπιστώσει και γνωστή παλαιά καλλιτέχνις τού Έλληνικού Μελοδράματος.
- «Οχι, παρ' ὅλο που για κάθε κακό υπάρχει συνήθως και τὸ ανάλογο αντίδοτο, στην περίπτωση τῶν μαινάδων της λαχειοπώλης τίποτα δεν μπορεί να σώση τὸν άρρενικό, είτε περιπατητικό, είτε καθηλωμένο.
- Θά αγοράσῃ...
- Θά καταπιή, θά κοκκινήση, θά κἀνη πῶς κοιτάει άλλοι, θά προσβάλῃ μιά άσθενή αντίσταση για τὴν τιμὴ τῶν ὀπλῶν, μα στὸ τέλος θά τὸ σκάση τὸ παραδάκι. Ὑπάρχει ἕνα κατ' έξοχην ελληνικὸν άθος, πού λέγεται φιλότιμο, πηγὴ πολλῶν δεινῶν για ὅσους τὸ ἔχουν, κυρίως όταν αντιμετώπιζον εκείνους πού δεν τὸ ἔχουν...
- Εὐγνώμονες, λοιπόν, οἱ χορευταὶ τού έφετεινοῦ χοροῦ τού «Όρειοδατικού».
- Εὐγνώμονες και οἱ έμποροι, πού θά υποστοῦν ἕνα λιγώτερο γιούρο σ'ι. Γιατί, ἄς μὴ τὸ λησμονούμε, υπάρχει καὶ αὐτὴ ή ὁμάς τῶν ταλαιπωρῶν, πού ὀφίσταται τὰ πάνδεινα, χωρίς καν να ἔχη τὸ προνόμιο να παρίσταται στους φιλανθρωπικούς αὐτοὺς χορούς.
- Νά σοὺ κἀνη «σεφτέ», δευτεριάτικα, ή «Όργανωτική Έπιτροπὴ Κυριῶν»!
- Λαχείο!

Index

*Όσοι χειμῶνες
μὲν περάδουν ἐπάνω σας,*

τὸ δέρμα σας θά λάμπη πάντα τρυφερό, νεανικό και βελούδινο, εάν τὸ περιποιηθῆτε συστηματικά με Λανολίνη Μελπᾶν.

- Καὶ τὸ θαυμάσιο συμβαίνει, όταν περιποιηθῆτε τακτικά τὸ δέρμα σας με Λανολίνη Μελπᾶν.
- Χάρις στὰ ΕΝΥΔΡΑ - ΜΟΡΙΑ τού ΕΧΤΡΑΙΤ ΡΥΡΙΦΙΕ Α ΛΑ ΛΑΝΟΛΙΝΕ πού περιέχει άνεφοδιάζει τὸ δέρμα με τὰ ΥΓΡΑ και τὰ τροφονωτικά συστατικά πού χρειάζεται, τὸ ανανεώνει και τὸ διατηρεῖ ἀπαλό, τρυφερό, βελούδινο.

Μιά πραγματική εὐλογία για τὸ δέρμα.

ΜΕΛΠΑΝ

ΛΥΣΕΙΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΒΡΙΑΡΕΩΣ — Η. ΜΗΡΟΣ. 2. ΡΕΟΦΙΛΑ — Β.Ε.Α. 3. ΟΥ. ΕΛΛΣ — Ι.Α.Ι. 4. ΒΙΑΝΑ — Ε.Α.Π.Α. (Έλληνική Λέσχη Αὐτοκινήτων και Περιηγήσεως) 5. ΛΑ — ΑΤΣΑΛΕΝΙΑ. 6. ΣΚΑΛΑ — ΟΣΑ. 7. ΜΑΝΤΙΣΟΝ — ΠΙ. 8. ΙΝΔΟ — ΤΑ — ΗΤΑ. 9. ΑΙ «ΕΣΠΕΡΙΔΕΣ». 10. ΔΙ' — Ρ.Π. (ροπή) — ΝΕΦΤΙ. 11. ΔΙΣΚΟΠΟΤΗΡΑ. 12. ΡΑ — ΑΣΗΜΑ — ΑΣΕ. ΚΑΘΕΤΩΣ: 1. ΒΡΕ — ΛΑΜΙΑ — ΔΡ. 2. ΡΕ — ΒΑΛΑΝΙΔΙΑ. 3. ΙΟΟΙ (χίλιες και μιά) — ΑΝΔΕΙΣ. 4. ΑΦΥΛΑΚΤΟΣ — ΚΑ' (21). 5. ΡΙΕΝΤΣΙ — ΠΡΟΣ. 6. ΕΛΛΑΣ — ΣΤΕΠΗ. 7. ΛΑΩ — ΟΑΡ — ΟΜ — ΑΣ. 8. ΣΑΛΟΝ — ΙΝΤΑ. 9. ΠΕΣ — Η «ΔΕΣΗ». 10. Η «ΒΙΑΝΑ» — ΤΕΦΡΑ. 11. ΜΕΛΕΙ — ΠΑΣΤΑΣ. 12. Ι. ΑΙ — ΑΕΙ.

Ο ειδικός συνεργάτης μας έπέτυχε με

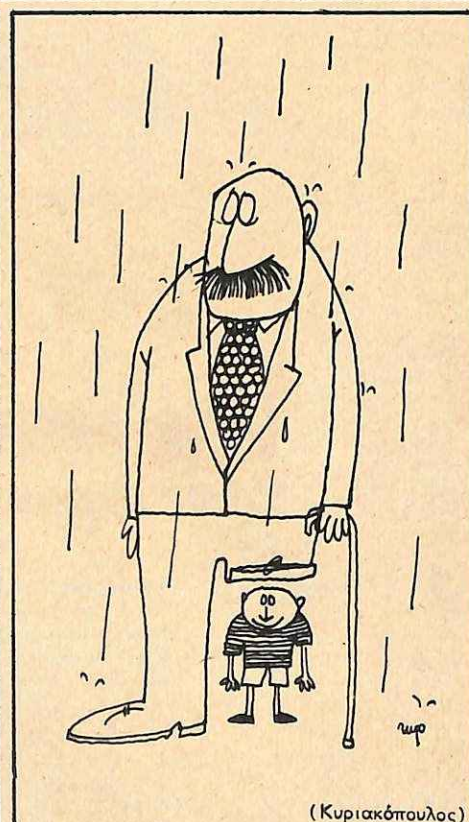
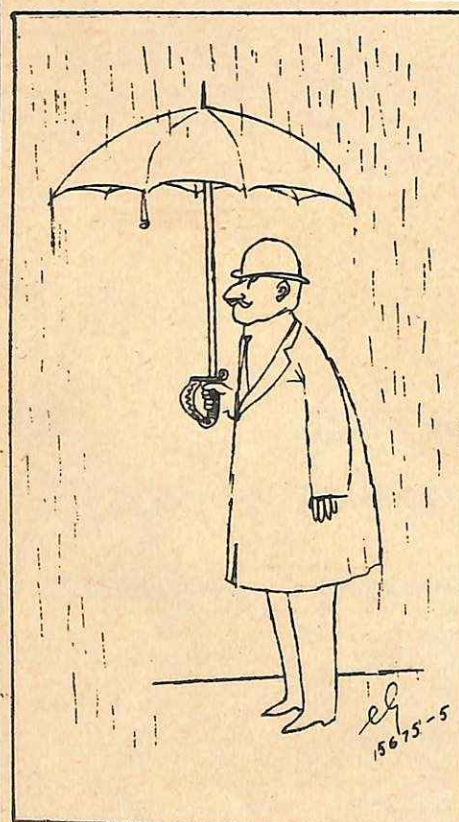
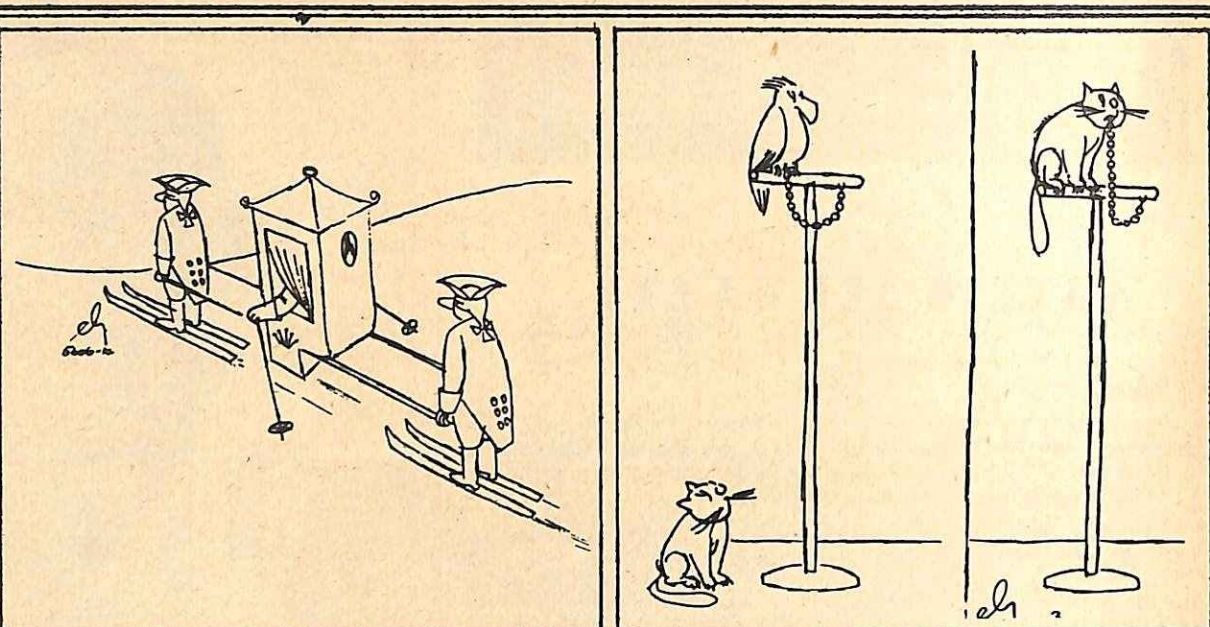
των συνδυασμῶν τῶν λέξεων, ΑΝΑΜΙΚΤΟΣ — ΕΠΙΛΕΚΤΟΣ — ΓΕΡΜΑΝΙΔΑΣ, συνολόν 47 βαθμῶν.

Καλύτερους ἴσως συνδυασμούς να επιτύχουν αναγνώστες μας με δοκιμάς λέξεων σάν π.χ. ΚΡΑΜΑΤΟΣ — ΟΤΡΑΝΤΟ — ΕΚΙΛΟ — ΓΡΑΜΜΕΣ — ΣΕΝΕΚΑΣ — ΣΟΠΕΝ — ΠΙΛΣΕΝ — ΤΡΑΝΤΑΓΜΑΤΑ, κλπ.

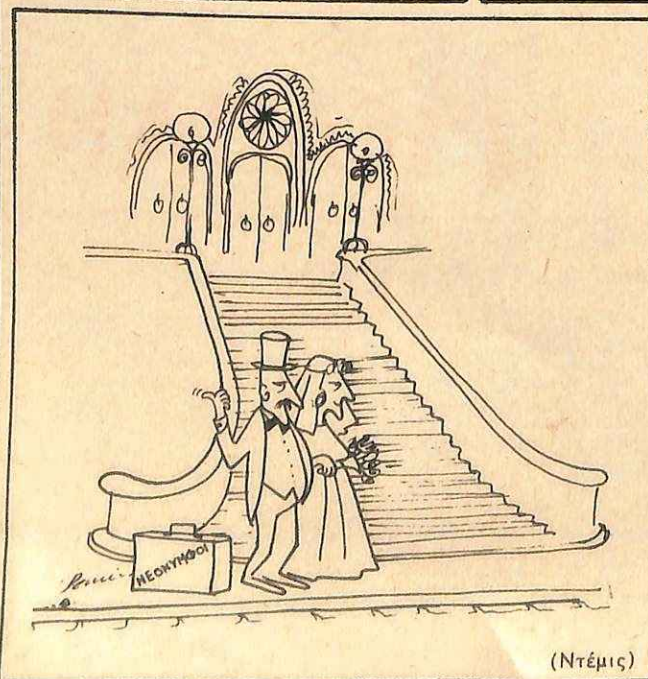
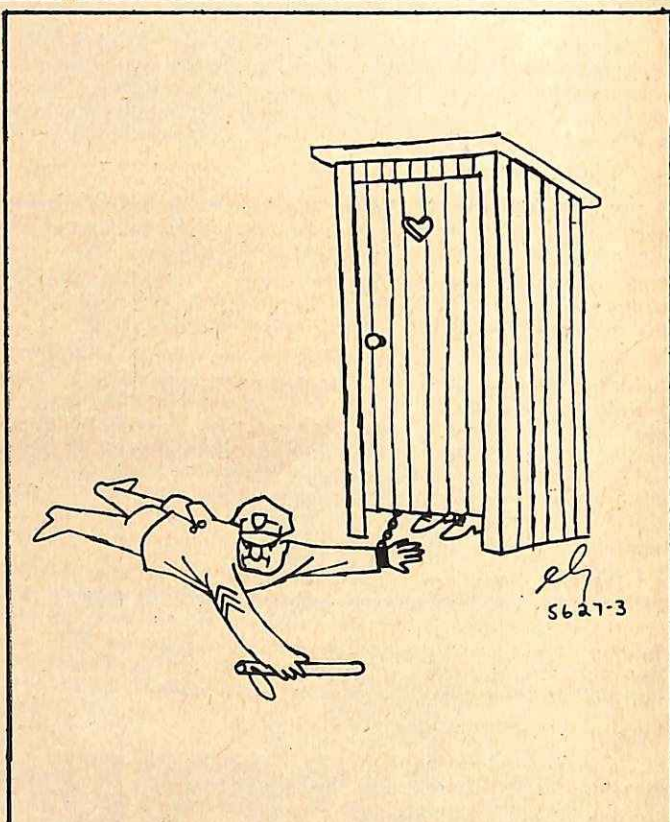
1. Τῆς έσπλημένης γυναίκας διαφέρει τὸ κορπὸς τῆς μπλούζας της. 2. Τῆς ὁρθῆς γυναίκας, τὸ δεξιὸ χεῖρ είναι ανώσηκαμμένο. 3. Τὸ δισλίο πού βρίσκεται στὸ τραπέζι, κί ἔχει ἀλλάξει θέση. 4. Τὸ μπροστινὸ ποδαρικό τῆς πολυθρόνας ἔχει μετακινηθῆ πρὸς τὰ δεξιά. 5. Στὸ αὐτὸ μέρος τοῦ παραθύρου και στὸ τζαμιλί, ὑπάρχει και δεύτερο ὁριζόντιο στήριγμα. 6. Στὸ κάδρο ἡ βάρκα ἔχει τὸ πανί της ἀντίστροφα γερασμένο.

Χιούμορ

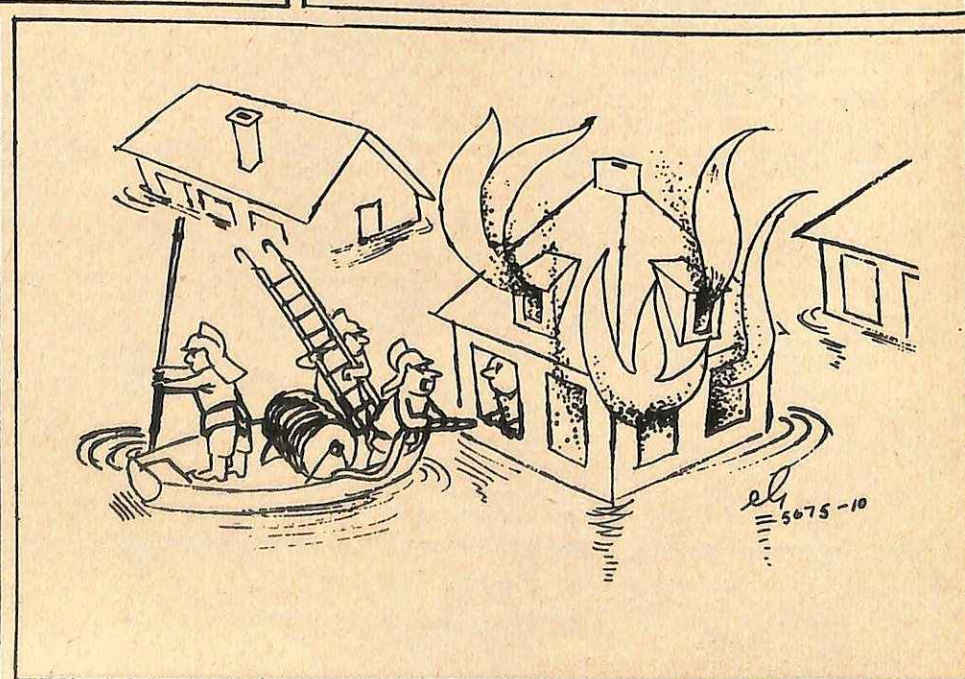
ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

(Κυριακόπουλος)

(Ντέμις)

ΑΣΤΗΡ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ-ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 38

ΜΕΓΑΡΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τηλεγραφική διεύθυνσις - ΣΤΕΛΑΤΕΝ

Τηλέφωνα: 30-721 (8 γραμμαί) 28-279, 33-431

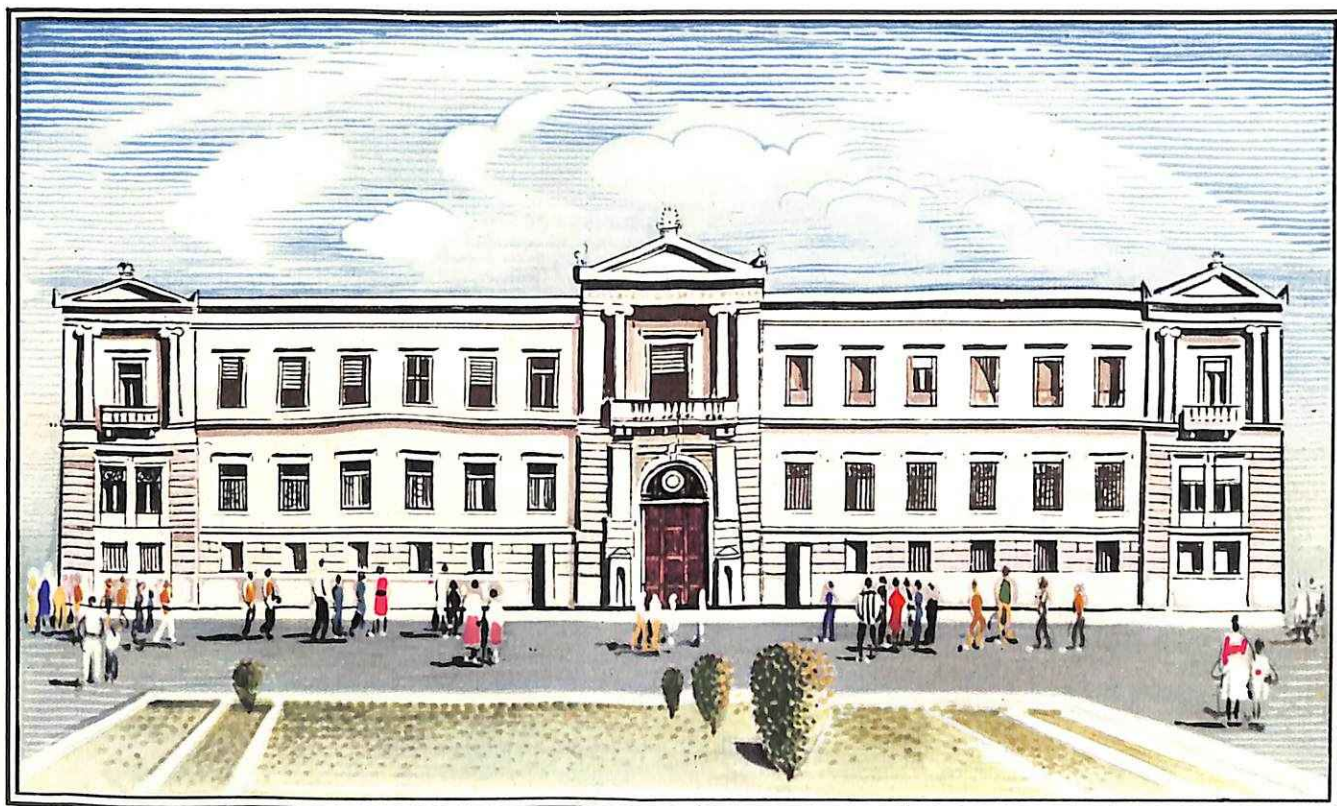
Ασφαλεία

ΠΑΝΤΟΣ ΚΛΑΔΟΥ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ : Καθ' ὅσας τὴν χώραν ἐντὸς τῶν ὑποκ/μάτων
τῆς ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΝ ΚΥΠΡῳ : Εἰς ΛΕΥΚΩΣΙΑΝ, ΛΕΜΕΣΣΟΝ καὶ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΝ
ΕΝ ΑΙΓΥΠΤῳ : Εἰς ΚΑΪΡΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ καὶ ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

ΠΛΕΟΝ ΤΟΥ ΑΙΩΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ
ΘΕΜΑΤΟΦΥΛΑΞ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΕΩΣ
ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΤΙΣ ΕΙΣ ΠΑΣΑΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑΝ